

EL BUTLLETÍ

de Lagostera

Núm. 4 / 2ª Etapa / Desembre '96 / 500 ptes.

Moyol

Nuevo Citroën Berlingo.

Para la faena y el paseo.

Citroën da la alternativa a la primera furgoneta monovolumen del mercado: el Nuevo Citroën Berlingo. De presentación impecable, se arranca con fuerza y empuje. Dominando con seguridad todas las suertes. Noble y con casta. Capaz de lidiar con éxito todo tipo de faenas. Y hacer de cualquier ruta todo un paseo. Ya sea en su versión Combi o Furgón, entre por la puerta grande en el Nuevo Citroën Berlingo.

Equipamiento Citroën Berlingo:

Motores gasolina de hasta 75 CV. y Diesel de 60 y 71 CV.

Volumen de 3m³ y hasta 800 Kg. de carga útil (líder en

su categoría), cinturones de seguridad regulables en

altura con pretensores pirotécnicos, barras de

protección laterales, asiento pasajero multifun-

ción, aire acondicionado con filtro antipolen,

asientos delanteros con memoria, volante

regulable en altura, arranque codifi-

cado antirrobo, trampilla de techo

practicable, mando a distancia de

alta frecuencia, elevallunas

eléctricos... y con la posibilidad

de doble airbag y ABS. Nuevo

Citroën Berlingo. Desde 1.596.000 Ptas.

Berlingo

FURGONETA MONOVOLUMEN

PVP recomendado Berlingo 1.1i furgón. Incluye IVA y transporte. Precio válido hasta fin de mes para Península y Baleares. Equipamiento según versiones.

TALLER ESTEVE

TEL. (972) 83 02 17 - LLAGOSTERA (Girona)

SERVEI OFICIAL

SUMARI

4	EDITORIAL
5-6	OPINIÓ
7-11	EL FUTUR DEL COMERÇ A LLAGOSTERA
13-14	MASOS DE LLAGOSTERA: Mas Mundo, o el més semblant a una escola de vaques
15-18	RUTES DE LLAGOSTERA: De Llagostera al Puig del Montclar
19-23	ENTREVISTA A LLUÍS POSTIGO
25-34	POLÍTICA LOCAL: Els plens
35-37	CAVAIÓ: Masovers en perill d'extinció
39-48	CULTURA: Trobada amb els directors de teatre de Llagostera. Novetat Musical (<i>Passion Fish</i>) Com ho diem i com ho hauríem de dir. Literatura a Llagostera.
49-53	PREMI SANT JORDI: <i>Lug, l'indigeta</i> , per Josep Pico i Amat
55-56	ARXIU OBERT
57	RETAILS D'HISTÒRIA
59-65	COSES DE LLAGOSTERA. Què hi falta i què hi sobra a Llagostera?. L'enderrocament de l'Estanc de Dalt. Solidaritza't amb el Zaire.
67	BASES DEL CONCURS DE LOGOTIPS I ESLÒGANS DE LLAGOSTERA
69-76	ENTITATS: Ajuntament. Associació contra el càncer. Biblioteca Julià Cutillé. Casal Parroquial Llagosterenc. Llagostera Ràdio. Patronat Municipal d'Esports.
77	NOTICIARI DEL MÓN DEL MOTOR
79-81	ENTREVISTA A MIQUEL OROBITG
83-85	LA PAVIMENTACIÓ DELS CAMINS DE BRUGUERA
87	BOTÀNICA. La Nadala
89-92	LLETRAHERITS
93	BON PROFIT!
95-96	REGISTRE CIVIL
97	HORÒSCOP
99-100	TEL·LÚRIUM. Pols de cometes
101	L'ENRIC. Els plens segueixen buits
103	RECORD PER A NARCÍS CASAS
105-106	REFLEXIONS D'EN VENTURA. De la vida a la mort, només un pas.

Degut a que molts textos han arribat a última hora, no ha estat possible passar-los per correcció. Per això pot ser que s'hi puguin trobar algunes errades ortogràfiques. Disculpeu les molèsties.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no el compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

Col·lectiu de Redacció

Pau Bassets, Jenny Burgués, Alícia Cano, Jordi Comas, Pilar Casadevall, Quim Castelló, Marta Ciurana, Montse Codina, Oriol Cortés, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Roberto Pintre, Jordi Plà, Ramon Soler, Santi Soler, Marta Sureda, Jaume Ventura, Pilar Ventura.

Col·laboradors: Laura Jaime, Eugènia Mascort, Fina Solà, Pere Hospital, Pep Molero, Xevi Ros.

Llagostera, Nadal'96 "Butlletí de Llagostera" Núm. 4
Portada: Josep Mayol (*Nevada del 62*)
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció.

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

El Butlletí celebra el primer aniversari

El Butlletí ja ha fet un any i amb aquest temps ens n'hem adonat que fer una revista local no ve a ser menys que una missió impossible, i que no tenim el do de la ubiqüitat com perquè deu persones passin textos alhora en un mateix ordinador. Pensar que és factible tenir els articles corregits i a punt a l'hora de tancar l'edició, no deixa de ser utòpic i, com sempre, al final ens hem d'encomanar al *termo* de cafè i a unes grans dosis de paciència perquè la revista pugui sortir puntualment. Així, hem aprofitat l'arribada del Nadal per fer la carta als reis que, com a bons minyons, ens han portat un nou disseny, nous col·laboradors i la renovació del conveni amb l'Ajuntament, del que properament us donarem més detalls. Però com que per demanar no quedem, fins i tot ens hem permès el luxe de proposar un concurs per trobar un logotip i un eslògan pel poble. Si el tenen a Girona i a Cassà, per què a Llagostera hem de ser menys? Això sí, feu un esforç, Llagostera no és només un campanar. Però les nostres peticions no s'acaben aquí. Per què no fem un número més del Butlletí a l'any? Fet doncs, en tindreu un altre pel març. I per continuar aquesta agradable sensació d'ofec farem el segon concurs literari Sant Jordi, perquè així el Butlletí de la Festa Major s'assembli cada dia més a una guia de telèfons. I si nosaltres fem una carta als reis, per què no la poden fer els nostres lectors? Doncs bé, a partir d'aquest número tindreu l'Anuncitera per vendre el que us sobri i amb una mica de sort, trobar el que us falta. Tot i que us pugui semblar un segon *Primera mà*, qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència. I si de comprar i vendre es tracta, ara que ve l'època més consumista de l'any, els comerciants de Llagostera es replantegen el seu futur. El Butlletí no n'ha volgut quedar al marge. Per això hem sortit al carrer i hem fet una enquesta per tal de conèixer l'opinió de botiguers, consumidors i representants de l'Ajuntament. Com sempre, podreu trobar les seccions i col·laboracions que ens han anat acompanyant durant aquest primer any de vida.

Per acabar, només ens cal recordar que seguim treballant en el tema de l'abocador. Tothom que tingui informació per donar-nos encara hi és a temps, tot i que a la nostra carta als reis també hi hem inclòs una deixalleria. Res més, Bon Nadal i Felicitat Butlletí Nou.

Narcís Casas, un alcalde per a la història.

"No m'he volgut vestir mai amb el "trajo" d'alcalde", ens deia Narcís Casas a l'entrevista pel Butlletí de Festa Major d'enguany. Però sens dubte, els seus setze anys al capdavant de l'Ajuntament han deixat empremta. En èpoques com la transició - del 1972 al 79 - i ja en democràcia - des del 87 fins l'actualitat - la seva figura ha estat un referent en els canvis que hi ha hagut a Llagostera. Deixant de banda apreciacions de caire polític, que el temps s'encarregarà de valorar, el millor homenatge que se li podia fer ha vingut de la mà de la gent del poble. Aplegada en un comiat multitudinari i en les reaccions posteriors a la notícia, ha coincidit a destacar la seva vàlua política i humana. El Butlletí vol afegir-hi el seu gra de sorra, recollint les mostres d'afecte que ens han fet arribar, per parlar no del polític, sinó de la persona.

Benvinguda sigui la Penya Barcelonista a Llagostera

Fa temps hi havia al nostre poble -com a tot Catalunya- una afició desmesurada pel futbol, que podríem dir que produïa sentiments d'admiració.

No és d'estranyar, doncs, que el jovent del poble s'hagi sentit atret i sensibilitzat a buscar una nova forma per concretar els seus sentiments esportius d'unió, envers aquesta dèria mundial esportiva, ja que hi ha la creença que el futbol uneix els pobles. En definitiva, es tractava de trobar el mitjà que facilités la coincidència de germanor a les hores lliures i que permetés passar-s'ho de meravella.

Per això, en les seves reunions, van pensar amb la idea compartida per tots, com també dels parers que es formularen, que coincidissin de forma positiva i van acordar fundar a Llagostera la «Penya del Barça». En efecte, així fou.

El passat dia 19 de juliol es determinà l'inici oficial amb dret i forma legal de la seva posada en marxa. Amb aquesta actuació, la nostra vila ja compta amb una entitat esportiva que diu molt pel poble. Però, pensaren que aquesta nova tasca els donaria molts maldecaps. Malgrat tot, prosseguiren endavant amb confiança, amb gran optimisme i goig, i ja s'ha començat a gaudir d'acords avantatjosos, com són organitzar colles d'amics per anar a veure encontres importants al Camp Nou Barcelona. Així, molta gent del poble, té l'ocasió i el plaer d'anar a veure jugar el bon futbol del Barça. Perquè no cal oblidar que, a més a més, té la fama de multinacional, de sentiments arreu del nostre país,

amb la dita afegida: el Barça és més que un club de futbol! I és com la sardana, a la qual tothom cap. Alhora és una institució que té més de cent anys de vida esportiva. I el que té més socis del món, més de centdeu mil. I avui, és el primer club futbolístic mundial, així ho afirma la FIFA.

És veritat que, des de la seva fundació, el Barça ha tingut jugadors estrangers. Si més no, ara, amb la nova normativa Bosman, se'n poden contractar d'altres països d'Europa, tots els que es vulguin. De moment, ja es disposa d'en Ronaldo, que és el gran as i hàbil jugador davant els contrincants futbolístics, atès que ens obsequia amb els gols més carismàtics d'aquesta nova temporada. I com que el Barça té una gran economia, no haurà de ser mai deficitari de tenir bons jugadors...

D'altra banda, la Penya del Barça de Llagostera ha aconseguit recentment la cessió del Casino Llagosterenc, un local destinat a fer-hi activitats diverses i també la Discoteca, on es pot muntar una gran pantalla per filmar-hi els encontres futbolístics més transcendents la qual cosa és una bona notícia, ja que la gent del poble, aficionada al futbol, podran gaudir-ne amb emoció i escalf esportiu. A més a més, és bo perquè pel fa al Casino. És de suposar que hi transitaran més persones, donat que la dita Penya va augmentant progressivament de socis. I és allò que diu l'adagi: allà on hi ha molta gent, sempre en crida més. Tant de bo, doncs, que gràcies a l'iniciativa de la Penya futbolística, al Casino es formi altra volta una nova tongada de prestigi i prosperi-

tat, com en altres ocasions havia tingut!

Conclusió

Heus ací perquè el Barça té totes les condicions requerides per ésser qualificat que és més que un club. Ho és perquè és una institució multinacional plena de sentiments catalans. I dóna més consciència moral que no pas resultats de futbol també mou tendror d'amor patriòtic. I és evident que l'estimen amb il·lusió, els seus socis seguidors empedreïts. I quan és menyspreat igual com passa, a vegades, amb Catalunya per gent insensata de fora del país, no és gens estrany, quan es fan actes al Camp Nou, hom constati la reacció pertinent de descontentament. Per això s'hi manifesta el fervor popular de visca el Barça i visca Catalunya amb expressió unànime de cridòria clamorosa i gran picaments de mans per més de cent mil persones. Altrament, d'aquests actes de persistència afirmativa no hi ha res a objectar, perquè justifiquen la nostra raó d'identitat catalana ancestral. I és cert que, en observar-ho, al Camp Nou, encongeix el cor a molts catalans, fins i tot els més indiferents!

A veure, doncs, si la Penya futbolística de la nostra vila és capaç de perseverar i continuar amb amor aquest profund sentir i pensar que hi ha arreu de Catalunya a favor del Barça!

Josep Vila i Soteres
Llagostera,
24 de setembre de 1996.

L'ensenyament a Catalunya

Vaig néixer l'any 1924 i recordo que el dia 14 d'abril del 1931 que jo tenia uns 7 anys, no complerts, faltava poc, uns dies ja que vaig néixer al mes de maig.

Tot tranquil vaig anar cap a l'escola com tots els altres companys i com els altres dies, en arribar-hi el senyor mestre ens va dir que no n'hi havia (que havia marxat el rei) i que s'havia instaurat la República.

VISCA LA REPÚBLICA vàrem cridar tots a una els col·legials i no nosaltres sols tot el Poble era un esclat de joia tothom era REPUBLICÀ el poble en devia estar molt tip de Monarquies i Totalitarismes.

Tornem l'ensenyament, tornem a l'escola, al cap de poc ja vàrem notar els canvis substancials i al mateix temps importants per nosaltres, els primers o un dels primers va ser establir l'escola mixta nois i noies "un i una a cada taula" això era nou, tant per nosaltres com per elles a l'escola ens ho passàvem més bé era una altra cosa.

També es varen començar a establir les sortides de la classe un dia a la setmana sortíem a fer un treball a la natura (al camp o al bosc) ens ho passàvem bé i al mateix temps apreníem el què és de rica la "naturallesa".

El que també va canviar, ens va canviar el sistema, va ser la introducció del català (però no importava) nosaltres volíem aprendre i si bé tots el parlàvem no el sabíem escriure (i això era greu a la nostra terra) era la nostra llengua, la llengua que havíem mamat.

No recordo quants dies fèiem de català però el que sí recordo és que no ens va costar massa i el que

sí recordo és que d'alguna manera i molt de pressa apreníem les dues llengües.

Els senyors mestres varen establir a cada classe quatre grups (de l'u al quatre) on teníem els quatre prestatges pertinents on hi teníem exposats els nostres treballs (normalment manuals) i aquest era el nostre estímul... el nostre premi i tots i totes volíem i ens esforçàvem per anar cap al primer grup.

Dues coses més (importantes les dues) es varen acabar amb el nou ensenyament els "càstigs corporals" allò que deien els mestres que "la letra con sangre entra" es podia substituir per com exemple "la letra con letra entra" que era més afectiva i al mateix temps més instructiva, aquest càstig era per exemple escriure cent o més línies del que no havies fet o fet molt malament i la segona i també molt important era la gratuïtat de tot l'ensenyament fins i tot del material.

Nosaltres vàrem notar el canvi i tot per a millor, llàstima que després va venir la guerra i amb ella els canvis sobtats de mestres ja que els teníem per poc temps i que quan els teníem tractats els cridaven a files i havien de marxar cap al front "una llàstima" i això d'alguna manera també ho vàrem pagar amb la nostra diguem-ne cultura doncs era l'hora d'acabar-nos de polir, de fer-nos més homes, de fer-nos més dones, parlo dels dos grups.

Es va acabar la maleïda guerra i també amb ella aquest "nou sistema" que tant ens agradava a tots (vàrem tornar enrera) ara tot eren cants "patriòtics" i braços enlaire (xirigotes del nou règim) que al menys jo i com jo els més grans no ens hi vàrem saber o voler integrar

(havíem conegut l'altre sistema i ens agradava més, molt més).

Aquest és un resum de les meves vivències com a alumne de les dues escoles, la diguem-ne PROGUESSISTA i la TRADICIONAL de les dues èpoques que em va tocar de viure.

Diuen que les guerres porten progrés aquesta no va ser així ens va portar cap al retrocés, vàrem tornar a les "catacumbes" de la història.

Joan Riera Casals

Agrairíem que totes les col·laboracions adreçades a aquesta o a d'altres seccions de la revista no excedissin d'un foli mecanografiat a doble espai. Només així podrem donar cabuda a tot el material que ens arribi. En el cas que (per les característiques del treball) es requereixi de més espai pregaríem que l'autor es posés en contacte amb el Col·lectiu de Redacció (tel. 83 12 10). Recordeu que el proper número sortirà pels voltants de març i que necessitem les col·laboracions abans del 2 de febrer.

El Col·lectiu de Redacció

EL FUTUR DEL COMERÇ A LLAGOSTERA

Durant les darreres dècades la societat ha experimentat una sèrie de transformacions. La millora progressiva dels transports, les comunicacions i l'aparició de les grans superfícies, juguen un important paper en els canvis d'hàbits de la gent. Cada vegada suposa, doncs, menys esforç desplaçar-se a altres poblacions amb arguments tan variats com el fet de buscar la novetat, la varietat, l'estalvi o -fins i tot- el pur plaer de passejar-se.

Davant aquest fenomen creixent, un sector important de comerciants de Llagostera ha decidit agrupar-se i fer front així a aquest problema comú.

L'article que segueix està dividit en tres parts, la primera de les quals consta d'una anàlisi estadística realitzada pel Butlletí, en la qual recollim i comentem els hàbits de compra dels llagosterencs. L'opinió dels propis comerciants queda reflectida en la segona enquesta i en la tercera part de l'article, on s'explica el procés de formació de l'associació de comerciants.

Amb el punt de vista de l'Ajuntament es tanca la darrera part del treball, que pretén recollir així, les visions -no sempre concordants- de totes les parts implicades

Enquesta sobre l'estat del comerç

Des d'El Butlletí hem volgut estudiar a través d'una enquesta l'estat del petit comerç local, per veure quin futur l'hi veuen els comerciants i on acostuma a comprar la gent del poble. Aquestes són les respostes i les nostres conclusions a les respostes.

COMERCIANTS

Hem passat l'enquesta a quaranta comerciants del poble. Tot seguit, fem un resum de les respostes que han donat a cada pregunta.

Com valora l'estat del comerç al poble ?

L'opinió generalitzada és molt pessimista (el 88% dels enquestats el veu regular o dolent). Són especialment pessimistes els comerciants que treballen en el sector de l'alimentació.

Nota la influència dels grans magatzems ?

De nou, el sector de l'alimentació és el que se sent més afectat, seguit del de roba i calçat. En general, pràcticament tots els enquestats noten la influència dels grans magatzems.

Per què creu que la gent va a comprar fora del poble?

Els comerciants ho atribueixen a que els consumidors van a donar un volt i ho aprofiten per comprar (30,6 %), perquè no troben el que volen a Llagostera (29%) i als preus (17%).

Com afecta el mercat del dijous al seu comerç?

La resposta majoritària és que no afecta. No obstant, mou a la gent, i això és valorat molt positivament pels botiguers.

Èpoques de l'any en què es ven més.

Són el Nadal (per qüestions òbvies) i els festius, als quals donen molta importància, ja que el turisme de cap de setmana i el d'estiu són molt importants.

Creu que seria positiu pel seu negoci obrir en festius?

L'opinió majoritària és negativa (72%), davant dels favorables a obrir en festiu (23%), comerciants del ram de l'alimentació. Tot i això, en els casos que els dies de festa fossin entre setmana o hi hagués mercat, no ho veurien malament.

S'hauria de fer alguna cosa per potenciar el comerç?

De nou hi ha una majoria aclaparadora a l'hora de demanar alguna actuació per revitalitzar el comerç. Tot i això, no hi veuen una solució clara. Les suggerències passen per donar a conèixer el poble i fer venir més gent: potenciant visites, fires comercials o modernitzar els comerços.

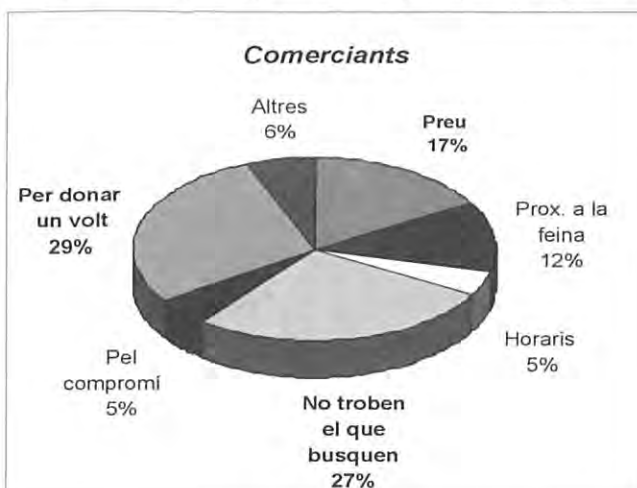
Com veu la possibilitat de formar una associació de comerciants ?

La formació d'una associació de comerciants es veu molt favorablement, però són ben pocs els optimistes en quant als resultats, fins al punt que de moment només una trentena de comerciants s'hi han apuntat (la meitat aproximadament). Ja s'havia provat altres vegades, i els interessos particulars i les diferents maneres de veure el problema suposen molts entrebancs. De moment s'està fent un intent per tirar-la endavant.

Com veu el futur del comerç a Llagostera ?

El pronòstic és molt pessimista (90%), més si cap, que quan se'ls pregunta sobre l'estat actual. I el què és pitjor, no es veu cap sortida més o menys viable, al menys a curt termini.

Per què creieu que la gent va a comprar fora del poble?

CONSUMIDORS

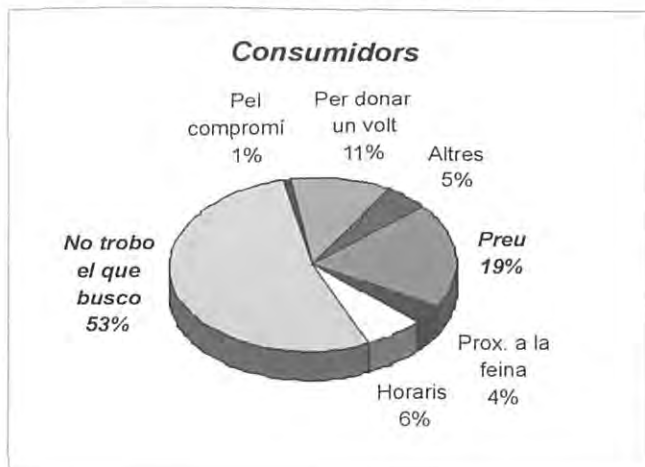
Hem volgut saber quins són els hàbits de compra dels llagosterencs: on acostumen a comprar, quins productes, i els motius que els porten a comprar fora de Llagostera.

La roba i el calçat són amb diferència, els productes que els consumidors compren més sovint a fora. Els motius adduïts: que no troben el què busquen a Llagostera, que a fora hi ha més oferta i poden triar i remenar. La varietat i la oferta passen per davant de consideracions com el preu o la qualitat i el fet d'anar a donar el volt com una excusa per anar a comprar (tal com diuen els comerciants), és pràcticament irrellevant.

Cal destacar que el sector de població que més compra a fora, i el més descontent per la manca d'oferta, és el que va de 21 a 40 anys, el sector de població més nombrós, i amb unes expectatives de consum més altes. Tot i que per facilitat de transport, són els que ho tenen més fàcil per anar a comprar a fora, és evident que no és el motiu més important. Afirmacions com: "A Llagostera no hi ha prou models per triar" (roba/calçat), o bé "Està passat de moda", donen idea de les respostes que motiven les seves "fugides". La gent més jove vol varietat a l'hora de comprar. En especial productes de moda o que varien cada temporada. Això no passa en canvi, amb sectors de la població de més edat (a partir dels 40 anys), que s'ho pensen molt més a l'hora de marxar fora per comprar.

Pel què fa a productes d'alimentació, en general són pocs els que van a comprar-los expressament a fora. Segons les respostes donades, quan compren aliments fora de Llagostera, acostuma a ser de passada, aprofitant un viatge fet per comprar altres coses o per productes molt concrets o d'oferta.

Què us porta a comprar fora de Llagostera?

CONCLUSIONS

El panorama del comerç a Llagostera no és afalagador. D'una banda els comerciants no hi veuen un futur clar, i els consumidors, en especial els més joves, que són els que en un futur molt proper constituïran el gruix de gent que compri al poble, no veuen ateses les seves necessitats i van a comprar a fora. No podem oblidar tampoc, que la manca de feina al poble pel què fa a la gent jove, obliga a que molts vagin a treballar a fora. Això també comporta menys vendes per als comerços locals. Les possibles solucions passen per fomentar que vingui més gent (a través de fires, el mercat, visites culturals...), modernitzar els comerços, i sobre tot, millorar l'oferta, perquè els més joves trobin el que busquen i no els calgui anar a fora. Hem vist que aquest era un dels motius fonamentals que portaven a comprar a fora, més que no pas els preus. Aquí els grans magatzems hi tenen una influència notable. En un sol lloc es concentra una gran varietat de productes, i amb un sol viatge pots comprar de tot. Aquí les botigues hi tenen ben poc a fer: no poden competir ni amb preu ni amb varietat. L'especialització, un tracte acurat o el servei post-venda poden ser elements amb els que competir-hi. Tot i això, no podem oblidar, que el tamany de la població de Llagostera no permet massa aventures, ja que potser no hi ha prou oferta perquè no hi ha prou demanda.

Pel que fa al mercat setmanal, no afecta a les vendes. La majoria de consumidors tot i anar a comprar al mercat, segueixen anant a la botiga. Els comerciants no troben que això els perjudiqui: venen el mateix, però hi ha més ambient, i és un dia que baixa gent dels veïnats del poble i d'altres llocs, i això sempre és positiu. També cal remarcar que, tot i que els comerciants no estarien disposats a obrir en festius, sí que ho farien si coincidís amb el mercat. De fet aquest tema ja ha portat més d'una polèmica, com la constitució d'una associació, que en aquests moments recull poc menys que la meitat dels comerciants del poble, i que hauria de ser la solució, o potser el mitjà, per buscar sortides al petit comerç local. De fet ja hi ha experiències d'associacions de comerciants, que per competir amb les grans superfícies fan promocions (vals de benzina, sorteigs de viatges...) o permeten pagar amb tarja de crèdit, amb resultats prou importants. Tot i que el tamany d'un poble com Llagostera és insuficient, una associació de comerciants d'àmbit comarcal no seria cap bestiesa. El que cal és no quedar-se amb els braços plegats: el petit comerç no està mort, però cal revitalitzar-lo i encara s'hi és a temps.

L'Associació de comerciants de Llagostera

Es parla que del 30%-40% dels comerços hauran de tancar en els propers anys.

Una representació dels comerciants de Llagostera es va reunir -després d'alguna altra temptativa anterior- per primera vegada el passat mes d'octubre. L'objectiu de la convocatòria era el de plantejar la possibilitat de crear una associació de botiguers, per tal de fer front a la crisi que aquest sector pateix -tant a Llagostera com a d'altres pobles i ciutats- des de fa uns anys.

Els mestres de cerimònia de la reunió foren els senyors Català (responsable principal de la mobilització) i Silva (de l'Associació de Botiguers de Catalunya).

L'objectiu principal d'aquesta associació és aconseguir deturar el costum creixent de molts llagosterecs d'anar a comprar a fora (fet que s'està reflectint, segons comenten els propis comerciants, en una davallada apreciable del número de comerços des de fa uns 4 o 5 anys). Els mètodes per aconseguir-ho podrien anar des d'efectuar sortejos, fins a fer àlbums de cromos, promocionar les diades festives, fer

vals de compra e inclús -com planteja el Sr. Català- la possibilitat de canviar el dia del mercat, si s'escau. Tot destinat a oferir reclams a la gent, de manera que comprant al poble trobin contraprestacions que no trobarien a fora.

La idea és que una associació sempre pot efectuar més pressió amb vista a negociar problemes amb l'Ajuntament o altres estaments, que no pas una persona aïllada. Per això és molt important per a ells que l'agrupació aplegui el màxim número de comerciants possible, ja que -segons diuen- amb l'aportació d'idees de la majoria podran millorar l'estat actual del comerç local. Els propis botiguers reconeixen que si aquesta pretesa associació no es forma ara, a la llarga s'haurà d'acabar creant, amb la particularitat que com més es tardi més patiran les conseqüències de la seva manca.

Una agrupació d'aquestes característiques també ofereix l'opció de donar cursos de formació als botiguers, proporcionar assessories o advocats, i rebre informació de cai-

re laboral o fiscal.

El Sr. Català afirma que hi ha molta gent que no s'adona de la importància que té una associació d'aquest tipus per a ells mateixos i pel poble en general. També manifesta la seva incomprensió pel que fa a la indiferència que -diu- ha mostrat l'Ajuntament vers la problemàtica dels botiguers. Segons Català, van tenir serioses dificultats a l'hora d'establir contacte amb el consistori.

L'estat de l'Associació en els moments de tancar l'edició del Butlletí (primera setmana de desembre) és encara embrionari, tot i que amb perspectives: vora una trentena de comerciants han mostrat -per escrit- el seu suport. Això demostra, doncs, que aquesta associació no és pas cosa de tres o quatre. Actualment s'està pendent, de consensuar i redactar els estatuts definitius (que podrien basar-se en part en els de l'antiga associació que s'havia constituït fa uns anys enrere).

Les primeres reunions realitzades van aplegar una trentena de comerciants.

L'Ajuntament opina que una associació és imprescindible

Segons l'Ajuntament, no és cert que el comerç a Llagostera s'estigui enfonsant, tal i com afirmen alguns, tot i que tampoc s'ha fet un estudi per tal de corroborar-ho. El regidor d'indústria i ocupació, Jordi Bayé, afirma que sí que es pot parlar, però, d'un estacionament. És a dir, que és cert que es tanquen establiments, però també ho és que molts d'ells es traspassen o bé que canvien d'ubicació (per tal d'apropar-se més al centre del poble). Les dues raons bàsiques que atribueix al fet que s'abandonin alguns comerços són, per una banda, la jubilació i, per l'altra, insuficients ganes o motivacions per tirar-los endavant. Encara que també hi juguen un paper important els canvis d'hàbits de la gent al llarg dels anys.

Sembla ser que a principis d'estiu un grup reduït de comerciants va intentar contactar amb l'Ajuntament per tal que aquest impulsés la creació d'una associació de botiguers. Aquests contactes van ser esporàdics i ambdues parts no van arribar a cap acord concret. Posteriorment els comerciants s'han mostrat decebuts pel -van dir- poc interès que va mostrar el grup de govern vers la problemàtica.

Bayé justifica aquest "desinterès" afirmant que la reunió va ser feta amb un grup reduït de comerciants i que no hi havia representació de tots els sectors. Per això en aquell moment no es podien prendre decisions, ja que des de l'Ajuntament es desconeixia si aquell grup era o no representatiu de les inquietuds del total dels botiguers de Llagostera. Per tant -diu- "no ens podríem arriscar a adoptar compromisos que no sabíem si podien perjudicar a la resta de comerciants que no estaven re-

presentats allà". D'altra banda, el grup de govern té molt clar que es crearia una gran polèmica si l'Ajuntament prengués la iniciativa d'associar els comerciants.

El que -segons Bayé- es va deixar clar en aquelles reunions fou que el primer pas que havien de fer els comerciants era associar-se, per així poder anar en bloc a negociar amb l'Ajuntament. I que els únics que poden formar una bona associació són els interessats: a ells els pertoca unir-se i buscar objectius per a enfrontar-se als problemes comuns. L'Ajuntament, doncs, es reserva per a les tasques de donar suport a les iniciatives que prengui aquesta associació. Aquestes poden ser -entre altres- el subministrament de dades, o la negociació d'un possible canvi de dia del mercat.

En aquest aspecte el senyor Bayé afirma que són conscients que els botiguers tenen una enorme tasca a realitzar per tal d'evitar que la gent continuï sortint del poble per anar a comprar, i que se'ls donaran totes les facilitats que estiguin al seu abast.

Sobre la polèmica dels horaris, Bayé aclareix que l'Ajuntament no hi té cap competència, ja que és una qüestió de la Generalitat. Per tant, és també una tasca de l'associació de comerciants la de posar-se d'acord pel que fa a les necessitats que tenen i negociar si volen o no

obrir en dies festius. Per últim fa la reflexió que no entén massa que les fleques i les llibreries puguin obrir els diumenges i que no ho puguin fer altres tipus de comerços que també ho desitgen.

Des d'aquelles primeres reunions, no hi ha tornat a haver-hi cap contacte entre comerciants i Ajuntament. "És a partir que estiguin constituïts com a associació i es marquin uns objectius clars, que podrem formalitzar les relacions entre ambdues parts" ha manifestat el senyor Bayé.

Marta Genohér
Dani Moll
Pin
Ramon Soler
Pilar Ventura

Il·lustració: Ramon Motjé

LLIBRERIA MATERIAL ESCOLAR RAMONA FRIGOLA

C/Ganix, 14 Telèfon 83 03 84
Llagostera (Girona)

TALLERES

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Exposició, Venda i Reparació de:

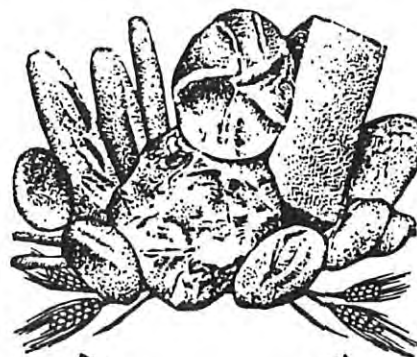
**RADIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO RADIO
ELECTRODOMESTICS
I ANTENES PARABOLIQUES**

Distribuidor

C/. Barcelona, 12 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 83 04 30 (Girona)

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

Bones Festes !

C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal.lacions
de gas i les revisions
obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

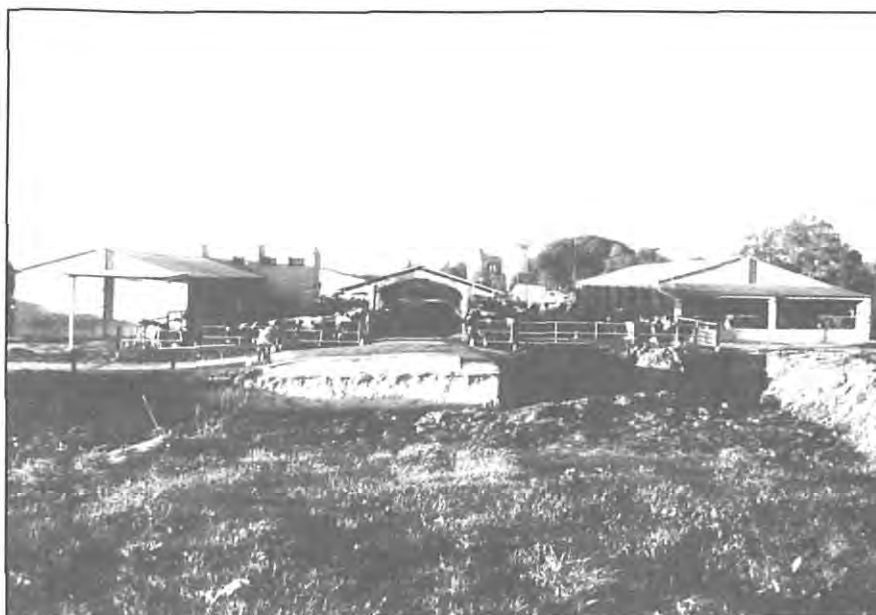
Mas Mundo, o el més semblant a una escola de vaques...

Al Mas Mundo treballen amb vaques. De fet seria millor dir que a les vaques les formen o les preparen per a una única finalitat; produir llet. I això, en l'actualitat, comporta de tot menys improvisació. Les vaques des que neixen fins que poden donar el màxim rendiment lleter, estant constantment controlades. Se sap l'edat, van separades per grups, diguem-ne, de rendibilitat, no totes mengen el mateix,... Com les criatures. En Joan Pellicer, l'actual propietari, ho deixa prou clar; "les vaques les tenim com els nens al col·legi; comencen al parvulari, van al jardí d'infància, passen per l'E.G.B.,... fins que arriben a l'activitat laboral per les que són formades: produir llet".

La família Pellicer fa poc que són a Llagostera. Abans estaven a Montmeló, però quan van començar les obres del Circuit de Catalunya van haver de vendre els terrenys que hi tenien. La finca d'aquí el poble ja la tenien des de 1976. Des d'aleshores fins al gener del 92, moment que la família d'en Joan va establir-se al mas, la granja era conduïda per la família Llinàs. El pas decisiu per venir a Llagostera fou que el fill, en Jordi, no va voler continuar els estudis. Volia continuar la feina a pagès, feina que en menor mesura, ja feien a Montmeló. Si no hagués estat així, en Joan té força clar que no haurien vingut; "tinc cinquanta-cinc anys i els dos malucs operats. Són massa coses per començar altra vegada".

Els inicis al Mas Mundo van ser juntament amb la família Llinàs. En Joan portava el terreny i les naus, mentre que els Llinàs desenvolupaven la feina de masovers. Al principi hi havia a la finca unes 28 vaques i algun vedell. "Anàvem guardant totes les vedelles, els mascles els engrèixàvem i quan eren grans els veníem. Vam abandonar els mascles. Ara tenim 142 vaques i unes noranta vedelles. Tot funciona per inseminació artificial".

Els terrenys de la finca del Mas Mundo ocupen un total de 49-50 hectàrees, que es reparteixen en 10 de bosc, unes 35 destinades al camp

Vista general de la part més extensa de la granja, on hi trobem les vaques a punt de ser munyides.

i la resta, 4 o 5, pels edificis de la granja i les cases de la finca. El personal que desenvolupa tota la feina al mas està format, bàsicament, per quatre persones; en Joan i en Jordi i els masovers actuals; l'Antonio Reies i la seva dona, la Maria Pérez. El bestiar que tenen al mas produeix de l'ordre d'uns 3.000, 3.100 litres de llet diaris. Aquesta xifra no és una qualsevol. El govern marca una quota de producció pels pagesos; "cada propietari té un límit de litres del qual no es pot passar. Això -comenta en Joan- per una part és bo ja que no hi ha excedent de producció, però d'altra banda no et permet créixer. Et trobes una mica lligat de caps i peus". La família

Pellicer, al igual que tota la zona de la comarca, ven la llet al grup lleter **Ramaders del Gironès**. El camió cisterna passa cada dia de la setmana, excepte els dimecres i els diumenges, a recollir els litres del mas.

Una jornada de treball al mas, si se'n permet l'expressió, és força senzilla. Les vaques són les que dicten l'horari a seguir. Es muny dues vegades al dia; la primera de 3/4 de 6 del matí fins a 3/4 de 9, mentre que l'altra es fa a la tarda sense tenir un horari fix. La resta de la jornada al mas, sempre presenta quelcom a fer; netejar les corts, sembrar els camps, recollir menjar pel bestiar,...

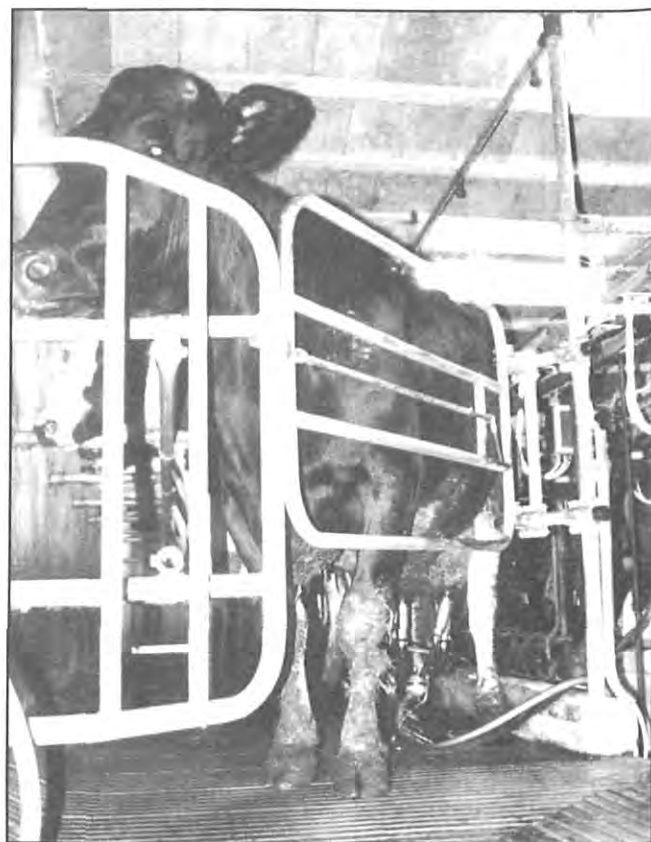
Se'n dubte, però, el que sobta més del funcionament del mas és

com es tenen controlades les vaques i vedelles que el constitueixen. Les vedelles un cop han nascut, se separen en una cort a part. Allí estan separades segons les que veuen llet (fins a 6 o 7 setmanes) i les que mengen únicament pinso i palla. Totes al néixer, fan els primers sis o set àpats amb la llet de la mare. Aquests dos grups formen el que seria el parvulari i el jardí d'infància. Un cop passats de 3 a 6 mesos passen a uns estables situats a l'exterior. Aquí també se separen per grups; de 3 a 6, de 6 a 9 i de 9 a 12 mesos. Això seria l'E.G.B. Un cop tenen l'any d'edat, i ja donen llet, s'estan fins als 15 o 16 mesos separades. Són a la universitat. Aquí són inseminades artificialment. Mentre són en aquest grup, les vaques pasturen i enforteixen les cames.

Ara les vaques ja estan preparades per la vida laboral; produir llet. Per això són portades a les estabulacions. Allà també estan separades en tres grups; les d'alta producció, les de baixa i les "eixutes", terme que designa les que són a uns 10-15

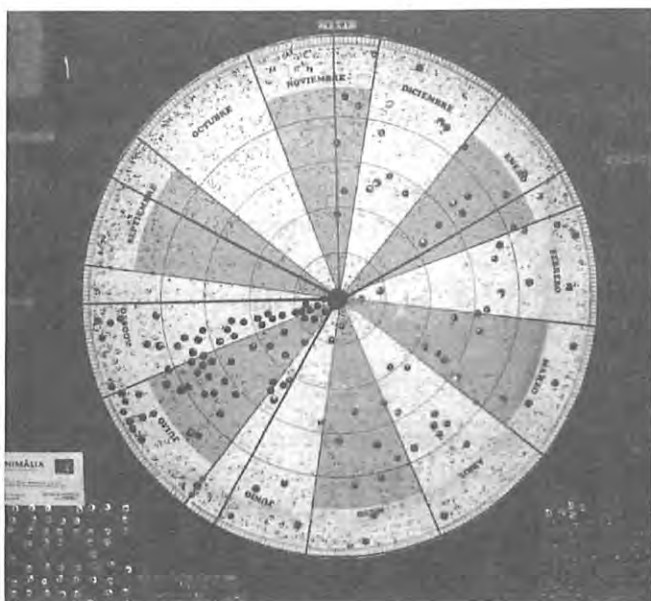
dies a punt de parir. Tot aquest seguit de particions del bestiar es reflecteix en dos altres àmbits. D'una banda a l'oficina que en Joan té a la mateixa granja. Tot un seguit de fitxes i papers controlen el "currículum" de cada cap. Des del dia de naixement fins al moment que han de parir, passant pel control mèdic, els litres de llet que dóna la vaca,...

Que tot aquest control funcioni sense cap tipus de falla depèn en gran mesura del tipus de menjar que rep cada vaca, així com de que les sales de munyir funcionin correctament. Actualment munyir les vaques a mà o de manera tradicional, és gairebé impossible a no ser que el nombre de caps sigui molt petit. El tema del menjar és igualment importantíssim. Un petit ordinador controla el tipus de menjar que pren el bestiar, tan pel que fa a la qualitat com a la quantitat. Sempre, segons el grup en què es troba la vaca, es menja el mateix tipus i la mateixa quantitat de menjar. Això és fonamental; "doncs podem mantenir un alt nivell de qualitat, i alhora, de litres. Això permet portar molt controlat el tema dels litres

(per la quota que tenim fixada), tot i que- afegeix en Joan- algun cop que s'espatlla l'aparell, ho notem força, doncs perds precisió alhora de controlar els quilos de menjar per cap".

Un altre aspecte molt important és el futur del mas. En Joan, el pare, ho té força clar; "el futur aquí només depèn del meu fill". I en Jordi sembla que també ho té força clar. Ell també té molt clar que el que vol és continuar; "mentre el govern ens deixi anar continuant... Jo les ganes d'anar tirant endavant ja les tinc, que és el principal. Tot i el que pugui semblar des de fora, per mi encara som massa gent. Si fóssim menys, hi hauria les mateixes vaques i les ajudes de l'administració serien més grans".

"Planning" del Mas Mundo. Imprescindible per portar el control de les vaques dia a dia durant tot l'any.

Text i fotos:
Jordi Moll i Jordi Plà.

De Llagostera al Puig Montclar

Després del període estival, Rutes de Llagostera torna al butlletí esperant consolidar-se com una secció fixa.

La ruta presentada en aquest número, vol servir per donar a conèixer l'existència d'uns camins marcats que passen pel nostre municipi anomenats Sender de Petit Recorregut (P.R.) i Sender de Gran Recorregut (G.R.). En el primer número de la 2a. etapa del butlletí ja en fèiem un petit esment però ara en farem una explicació més detallada.

Com dèiem anteriorment, la ruta segueix una part de P.R., per tant, la possibilitat de pèrdua és quasi nul·la ja que es tracta d'un camí senyalitzat i només cal seguir les marques. El recorregut d'aquest P.R. que seguirem, forma un triangle entre les poblacions de Tossa de Mar, Sant Feliu de Guixols i Llagostera i transcorre íntegrament pel massís de l'Ardenya.

Aquesta ruta ja no podem considerar-la com una passejada, sinó, que es tracta d'una excursió que ens pot durar tot un dia. El recorregut no és llarg, són només 9.189 metres, però per fer-los necessitarem unes dues hores, això vol dir que el terreny per on passarem està ple de desnivells d'una certa importància. A l'hora de guiar-nos pel camí, no hem de tenir cap problema si seguim correctament les marques que anirem trobant. Tot i ser un camí marcat, el mapa lineal també hi és per així poder tenir referències i saber on som en cada moment.

Recordeu que totes les referències que es donen estan calculades per a fer-les caminant, encara que

també és factible seguir-la amb bicicleta. Sí desaconsellem, com sempre, la utilització de vehicles a motor per la bona conservació dels camins.

EN RUTA

Anirem del Passeig en direcció al pavelló per agafar l'antic camí de la via on trobarem les primeres marques del P.R. -franges grogues i blanques pintades en pals de llum, arbres, etc. Aquestes marques les anirem trobant per tot el camí.

Les marques que haurem de vigilar són les que formen una creu, pintades amb els mateixos colors que abans, que ens indiquen que el camí no és correcte. Després de deixar enrere tres cases de pagès, arribarem al llot del Ridaura, on podrem observar les runes de l'antic molí fariner de Can Nadal i la tala dels grans plàtans que en tantes berenades ens havien donat ombra. Tot deixant el Ridaura ens enfilarem per un corriol, on haurem d'anar amb compte per no perdre'l, en direcció a Tallades. Un cop travessada la plantació d'eucaliptus continuarem pel mateix camí fins a arribar a una pista molt ampla, per on passen els camions d'escombraries, que ens durà a l'abocador. Deixant enrere l'aboca-

dor ens arriba la pujada amb més pendent de tota la ruta. No és gaire llarga i a dalt hi ha una gran vista panoràmica des d'on podrem observar tota la plana de la Selva i del Gironès. Després de gaudir del paisatge, continuarem el nostre camí fins a arribar a una torre d'alta tensió on podrem observar un monòlit amb una forma molt curiosa. Ara, només ens cal grimpar per les roques que tenim al davant, tot seguint les marques del P.R., per arribar al cim del Puig Montclar. Aquí la vista és de 360 graus i entre altres podrem observar la badia de Palamós, la Vall d'Aro, el massís de l'Ardenya i les Gavarres. Si hem arribat al cim, hi ha una petita llibreta amagada sota unes teules on

RUTES DE LLAGOSTERA

podrem signar per deixar constància que hem pujat. Si hi heu pujat seguint aquesta ruta feu-ne esment.

SENDERS DE GRAN RECORREGUT

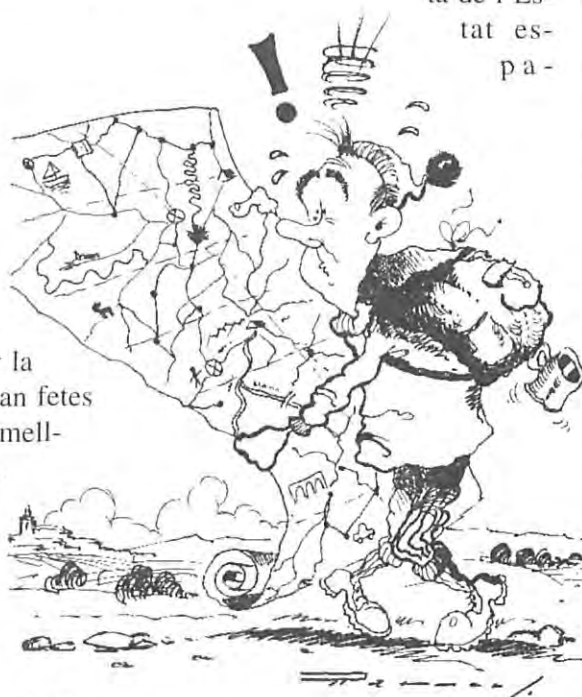
Els senders de gran recorregut són camins de muntanya aptes per a qualsevol caminant. Són camins estrets, nets i senyalitzats. Els senyals són de fàcil interpretació i ajuden a l'hora de seguir la ruta. Aquestes marques estan fetes amb franges de pintura vermell-blanc i groc-blanc, a pedres, arbres, pals de llum, etc. Els senders podem dividir-los en dos grups. Senders de Gran Recorregut (G.R.) que tenen una longitud superior a 50 km i es marquen amb els colors vermell-blanc i els Senders de Petit Recorregut (P.R.) que són inferiors a 50 km i es marquen amb els colors groc-blanc. Normalment aquests camins no passen per poblacions però cada 20 o 25 km procuren passar per un lloc on hi hagi allotjament.

Per donar nom a un d'aquests senders, s'utilitzaran les inicials G.R. o P.R. seguides d'un número. Si un d'aquests senders tingués una variant, utilitzaríem el mateix número del sender principal i li afegiríem un guió seguit d'un altre número.

El senderisme és una modalitat de fer turisme a peu, ja que ofereix una autèntica descoberta de la natura del lloc per on passa.

A Catalunya disposem d'una xarxa de senders senyalitzats que s'apropa als 3.000 km. Aquests senders no solament els trobem aquí, sinó que també són presents a la resta de l'Estat es-

pa-

nyol i a tot Europa, per tant, si volguéssim podríem travessar Europa de punta a punta tot caminant. Els senders europeus se simbolitzen

amb la lletra E seguida d'un guió i un número.

Abans d'emprendre una d'aquestes rutes, és important estudiar les possibilitats en què ens podem trobar al llarg del camí, ja sigui l'època de l'any en què realitzarem la ruta, distància a recórrer per dia, lloc per pernoctar, fonts, etc. Tota aquesta informació ve recollida en les Topo-guides. Hi ha una Topo-guida per a cada sender.

A Llagostera hi passa un tram de P.R. (encara sense nom) i un tram del G.R.- 92 Mediterrani. El P.R., que és per on transcorre la nostra ruta, va de sota el coll del Puig Montclar fins a Can Companyó i passa per dins el poble seguint l'antiga via del tren, i el G.R.- 92 va de Romanyà a Panedes i de Can Cabanyes de Montagut al Puig de les Cadiretes.

Per seguir correctament els senders, tant els G.R. com els P.R., cal memoritzar els codis de senyalització. Vegeu el quadre de codis.

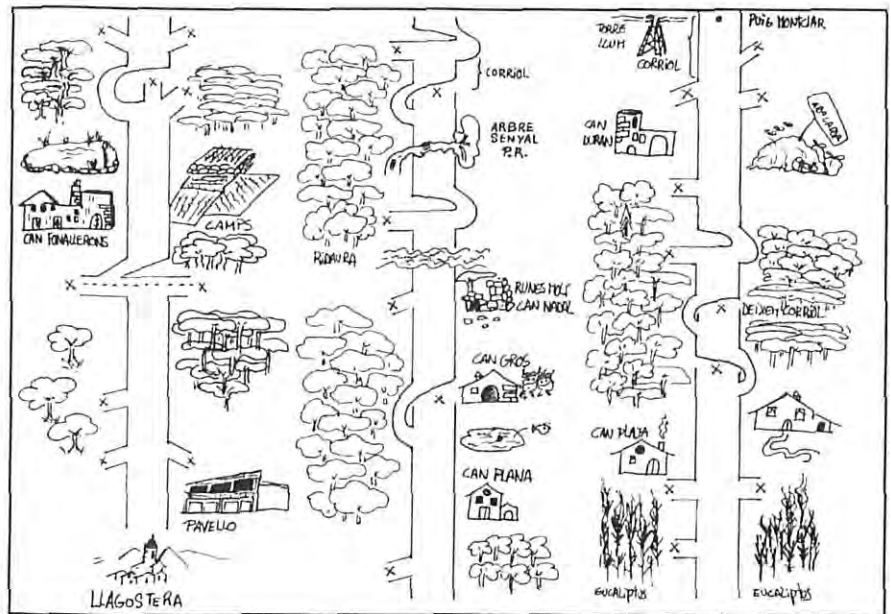
CODI DE SENYALITZACIÓ DEL C.N.S.G.R. PER ALS SENDERS DE GRAN RECORREGUT		SENYALS DE LA PINTURA	
SENDER NORMAL I VARIANT	DERIVACIÓ	SENDER NORMAL I VARIANT	DERIVACIÓ
CONTINUITAT DEL SENDER		CONTINUITAT DEL SENDER	
CANVI DE DIRECCIÓ		CANVI DE DIRECCIÓ	
DIRECCIÓ DOLENTA		DIRECCIÓ DOLENTA	

"CODI SENYALITZACIÓ DELS G.R"

INTERPRETACIÓ DEL MAPA LINEAL

Aquest és un mapa lineal, no està fet a escala i la distància entre els camins només és orientativa. No és la representació de la realitat geogràfica, les corbes no existeixen en el terreny, la seva funció és indicar que ens trobem davant un trencant. Cal sempre seguir la direcció que aquesta ens marca i continuar recte fins a trobar-ne una altra.

El dibuix de les masies, rieres, boscos, etc. ens servirà al pavelló Municipal.

HORARI *Parcial Total*

METRES *Parcial Total*

00:00	11:21	Un cop haurem arribat al pavelló seguirem per l'antic camí de la via fins a arribar a la carretera.	0.506	1.032
05:16	16:37	En arribar a la carretera, i amb molt de compte, la seguirem cap a l'esquerra fins que veiem les marques del P.R. a l'altre costat. Aquestes marques es troben a l'alçada d'un camí, que ens portarà cap a Can Fonallerons.	0.492	1.524
07:48	24:25	Un cop a Can Fonallerons, continuarem recte pel mateix camí cap a Can Plana. Passat Can Fonallerons, trobem una bassa on si tenim sort podrem observar uns ocells molt petits de color blau anomenats blauets. En aquest lloc hem d'estar atents a les marques ja que hem de passar dos encreuaments.	0.722	2.246
03:05	27:30	En arribar a Can Plana, continuarem pel mateix camí fins a la granja de Can Gros.	0.295	2.541
08:16	35:46	Quan arribem a Can Gros ens trobem una bassa on normalment hi ha ànecs. A l'esquerra d'aquesta bassa hi ha un camí amb les marques del P.R. que haurem d'agafar.	0.823	3.364
03:13	38:59	Aquest camí ens durà fins al Molí d'en Nadal, a baix al Riadoura. Creuarem el riu i continuarem cap a, la dreta.	0.258	3.622

HORARI		METRES	
<i>Parcial</i>	<i>Total</i>	<i>Parcial</i>	<i>Total</i>
07:12	46:11	0.433	4.055
En trobar-nos un arbre que travessa el camí amb les marques de P.R., a uns 20 metres, trobarem una petita clariana a l'esquerra que dona pas a un camp. Hem d'entrar per aquesta clariana on trobarem les marques del P.R. pintades en un arbre. Aquesta part que ve ara és la més difícil de seguir, ja que el corriol per on passarem és molt estret i brut. Hi ha un moment, que el corriol sembla que vagi recte però es desvia a l'esquerra. Si seguim recte el camí s'acaba.			
18:57	1:05:08	1.684	5.739
Un cop pujat tot el corriol, sortirem a un camí on el seguirem cap a la dreta. Tot seguint les marques, arribarem a una casa pintada de color salmó. Passada la casa, hi ha un camí a la dreta per on hem de continuar. Al començament d'aquest, al marge esquerre, hi trobem un petit corriol que seguirem fins arribar a una pista molt ampla per on passen els camions que van cap a l'abocador.			
14:33	1:19:41	1.294	7.033
Quan arribem a aquesta pista la seguirem cap a la dreta en direcció a l'abocador d'escombraries.			
11:58	1:31:39	1.056	8.089
En arribar a l'abocador, continuarem recte per passar davant la masia fortificada de Can Duran de Gatellar. Seguint el mateix camí, trobarem un encreuament a l'alçada d'una pineda, on agafarem un petit corriol que queda a l'esquerra del camí i està perfectament senyalitzat.			
16:31	1:48:10	0.857	8.946
Aquest corriol ens portarà fins una torre d'alta tensió on trobarem un monòlit molt curiós. Els gravats que té no són fets per la mà de l'home sinó que són deguts a reaccions naturals i característiques de la zona.			
08:00	1:56:10	0.243	9.189
Un cop arribats a la torre d'alta tensió, només ens falta grimpar per les roques tot seguint les marques, per arribar al cim del Puig Montclar on podrem gaudir d'una gran vista panoràmica.			

NOTA: Els metres recorreguts pel P.R. no són iguals als de la ruta ja que hem agafat llocs de sortida diferents.

Santi Soler

Col·laborador: FARMÀCIA SAURÍ

Entrevista a Lluís Postigo

Per continuar les entrevistes que hem anat mantenint amb els grups polítics amb representació municipal, "El Butlletí de Llagostera" ha parlat amb Lluís Postigo, advocat de trenta anys, representant d'IC-EV a l'Ajuntament de Llagostera.

Què us va portar a presentar-vos a unes eleccions municipals ?

Trobàvem a faltar una manera diferent de fer política municipal.

Per què amb IC-ELS VERDS ?

Perquè dins l'àmbit polític català era l'opció amb la que els components de la llista ens identificàvem més. De tota manera també podríem haver-nos presentat com a independents perquè la majoria dels components de la llista ho eren, però Iniciativa ja ens anava bé. Més que res, per no enganyar a ningú, ja que quan et presentes amb el nom d'independent, sempre ets més proper a una força que a una altra.

Us ha influït a l'hora de presentar propostes ?

El fet de presentar-nos com a IC-EV o presentar-nos com a independents, no varia les actuacions. Tenim una manera de veure les coses, les discutim amb la gent i d'aquí surten les propostes, no van en funció de les directrius que un partit pot donar.

De tota manera, suposo que els principis que poden tenir Els Verds els tenim molt assumits, una visió progressista i d'esquerres que un ampli sector d'IC també segueix. No cal que ens enviïn directrius ja que coincidim amb moltes coses.

Quina opinió en teniu de la feina de l'equip de govern. Us escolten ?

La política de l'equip de govern de CIU és continuïsta. Continuen fent política d'esquenes a la gent. Nosaltres tenim la intenció de canviar aquesta manera de fer. És molt trist que la gent no vulgui anar a l'Ajuntament, no s'as-

sisteixi als plens, i hi hagi una dificultat extraordinària per fer llistes. Veus que a d'altres col·lectius com el Casal, Llagostera Competició, El Butlletí, les Associacions de pares..., la gent té interès per les coses del poble, però estranyament, a l'Ajuntament ningú hi vol anar perquè la mane-

ra de fer política que s'ha fet fins ara et porta a enfrontaments personals i a molèsties que no compensen a ningú, quan el que s'hauria

d'intentar és canviar aquesta manera de fer i promoure la participació ciutadana..

I amb els altres grups de l'oposició, quina relació hi teniu ?

Ens vàrem plantejar dins la nostra llista, la conveniència de fer una actuació unitària amb la resta de grups de la oposició, però vàrem arribar a la conclusió que era millor que cadascú anés a la seva, evidentment el fet d'estar a l'oposició moltes vegades t'uneix, però s'ha de dir que de vegades en determinats punts no hem coincidit. D'entrada

Trobàvem a faltar una manera diferent de fer política municipal

no hi ha cap pacte d'actuació unitari. La feina que ells fan és una mica com la nostra: a l'oposició estàs molt lligat de peus i mans i la feina que pots fer és limitada.

Us heu plantejat fer una llista comuna de cares a les properes eleccions ?

Fins ara no hi ha hagut cap conversa entre els diferents grups. Les properes eleccions queden molt lluny. A nivell personal considero que seria molt interessant poder fer una llista unitària de grups o gent que creguin que s'ha de fer un altre tipus de política. Seria molt interessant.

Quina posició té IC davant la possibilitat que els comerços locals puguin obrir els festius?

Hi ha una legislació que l'ha de complir tothom i davant la qual l'Ajuntament poca cosa hi té a dir.

Si es considera en un moment donat que els comerços poden obrir els caps de setmana, doncs fantàstic, suposo que això donaria vitalitat a l'economia local.

Hi ha veus que apunten que el co-

merç local corre perill i s'està intentant crear una associació de comerciants per tal de fer-hi alguna cosa. Quines actuacions proposeu ?

Tenim constància d'aquest fet, però crec que han de ser els mateixos comerciants que portin la batuta. L'ajuntament el que hauria de fer i sense que jo ho pugui decidir, és facilitar al màxim qualsevol proposta d'aquest col·lectiu malgrat que l'Ajuntament hores d'ara, amb prou feines ha fet res i aquesta inquietud ja fa mesos que corre. El principal seria saber què en pensen els comerciants i a partir d'aquí actuar.

Parlem d'urbanisme. Què passa amb les urbanitzacions de Font Bona i Selva Brava ?

Una qüestió prèvia: quan vàrem entrar a l'Ajuntament ho vàrem fer amb molt respecte, donat que CiU feia molt temps que governava, pensàvem que tindríem molt poc marge d'actuació, que hi hauria pocs

temes abandonats o que la majoria de coses estarien molt controlades o encaminades. La nostra gran sorpresa ha estat veure que hi ha massa temes aparcats.

Concretem-ho amb les urbanitzacions.

Evidentment s'ha fet una feina importantíssima amb les urbanitzacions. N'hi havia moltes, la majoria il·legals, en els darrers anys s'ha fet una feina per legalitzar-les i la majoria se n'han anat sor-

tint. Font Bona i Selva Brava són un cas, ja ho reconec, absolutament diferent de la resta d'urbanitzacions. Potser perquè també hi viu més gent en segona residència, i això CiU sembla que ho té molt en compte. Hi ha moltes dificultats per legalitzar-les, però el que no pot ser és que en els últims quinze-vint anys, allà s'hi hagi construït sense que l'ajuntament hagi dit res, tot i que ho saben i tenien prou recursos legals com per per aturar-ho. Allà hi ha cases que fa molt temps que hi són, i quan han passat més de quatre anys l'Ajuntament no hi pot fer res, no-

FERROS FORJATS

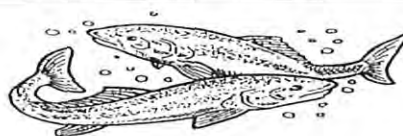
JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

Bon Nadal ! 17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PEIXATERIA PLANA

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 83 02 58 - 83 01 96
LLAGOSTERA

més pot requerir que les legalitzin, cosa que d'altra banda és impossible ja que la urbanització de per sí, és il·legal. Ara des del mes d'agost s'han enviat requeriments als propietaris i sembla que ho intenten solucionar, però les coses de vegades es podrien fer molt més bé i aquest n'és un cas.

Ara el que importa és que no se'n facin més, perquè el problema no es faci més gros i buscar una solució per les que ja estan fetes, perquè és un tema delicat que afecta a molta gent.

Què en pensa de la política urbanística que es porta a terme al poble?

Nosaltres al programa electoral dèiem que la nostra intenció era fer un pla general que perfectament es podria fer per un poble com Llagostera. Nosaltres pensem que Llagostera hauria de tenir un planejament ben definit. Creiem que el que s'ha estat fent fins ara és una mica "xapussero", que s'està anant una mica a salt de mata. Moltes vegades els ho hem dit en els plens i ells ens ho neguen, però es van modificant les normes subsidiàries quan convé i d'aquesta manera no es planifica precisament.

El problema és que es fa una política de pedaços, quan el que interessaria seria una planificació acurada, pensada i treballada a llarg termini.

No volen fer un replantejament general de les normes urbanístiques i per més que nosaltres ho diguem, no ho faran.

I en el cas del nucli antic ?

En el nucli antic, l'Ajuntament pràcticament no hi ha tingut cap actuació, quan es podria fer una feina maca. I amb el patrimoni històric ja no en parlem. L'exemple més clar és el de l'estanc de dalt. Segurament

subvencionant els permisos d'obres i les llicències d'ocupació viària, per promocionar aquest tipus d'actuacions i així mantenir o millorar el nucli antic.

Quina viabilitat veieu a la zona industrial? Feia falta ampliar-la?

El que el poble veu és que teníem una zona industrial. Quantes indústries s'hi han instal·lat ? Cap.

Per què una segona fase? Suposo que s'hauria de preguntar als promotors i a l'Ajuntament. Passar de tenir un sòl que no és urbanitzable, a que requalifiquin les parcel·les com a zona industrial és un benefici que s'agafa amb les mans obertes, no?

Crec que no n'hi havia necessitat. Els fets canten. Si tens una primera fase on no hi ha indústries, per què en vols una segona? S'ha plantejat el perquè no hi ha indústries ? Perquè el preu per metre quadrat el fixen els particulars. L'Ajuntament no hi té cap marge d'actuació aquí. És més, nosaltres

vàrem presentar una moció per crear una comissió d'estudi de la zona industrial. Aquesta comissió, tot i que pels mitjans de comunicació semblava que l'havia iniciat CiU, ja s'havia aprovat i creat anteriorment. A banda que nosaltres ho proposéssim, qui governa és CiU, i han de ser ells que la tirin endavant, per veure com pot actuar l'Ajuntament per potenciar la zona industrial. L'Ajuntament disposa d'unes parcel·les de propietat municipal que podria utilitzar. Des de fer-hi naus i llogar-les, cedir-les o a trac-

molta gent diu que aquell carrer és molt estret. Això és un problema de trànsit que no té perquè solucionar-se enderrocant aquella casa. La solució seria posar aquell carrer de direcció única.

Vam presentar una moció per fer el Pla General que les Normes Subsidiàries ja preveuen, que fixés les regles del joc que ens permetin protegir aquest patrimoni, i per a que el nucli antic tinguí la consideració que se li hauria de donar. Una bona manera seria ajudar als propietaris que vulguin fer reformes o millores,

tar directament amb gent que hi estigui interessada. El que es va dir per justificar la segona fase és que els promotors tenien propostes de gent per establir-s'hi. Caldrà veure en els propers anys si això és realment veritat.

Parlem de l'abocador. Què hi passa? Contamina o no?

L'abocador és un tema que em fa moltíssim respecte. Es va pactar que a la mancomunitat hi hagués un representant de l'oposició. Amb els tres grups ens hem repartit la representació i ara hem rellevat al representant d'ERC. D'entrada el principal objectiu és aconseguir el màxim d'informació del que passa allà. I a partir d'aquí, criticar, proposar o lloar les actuacions de les diferents administracions.

El que critiquem és que no es dona cap informació. Ni la gent que està a l'Ajuntament ni la que està a la mancomunitat tenen informació. No hi ha transparència. No hi ha cap interès en fer un control de l'actuació que s'està portant a terme allà. Pel que fa a si contamina o no? Sí, segur que contamina. A l'estar només una part impermeabilitzada, l'abocador vell segur que té filtra-

cions. Amb tot, el que la gent valora és com estava abans i com està ara. S'havia proposat des d'urbanisme que es considerés una zona protegida d'interès paisatgístic i ves a veure ara com està el llot del Ridaura, per alguna cosa serà.

Tot i les inversions que s'hi han fet, quan hi ha pluges fortes, no es poden assumir tots els llixiviats, funciona malament i fins i tot, els propis gestors han reconegut que no poden controlar el que s'hi aboca.

Quines perspectives s'obren pel que fa al futur de l'abocador?

La proposta és clara: plantejar-se a curt termini el tancament de Solius, recuperar tot el que és Solius i amb aquest marge de temps plantejar-se un sistema de tractament de residus totalment diferent: deixalleries, conscienciació ciutadana, fent veure a la gent la quantitat de residus que generen i plantejar alternatives. Llagostera, que supera els 5000 hab., per llei ha de tenir una deixalleria. A partir d'aquí s'hauria d'anar cap a la recollida selectiva i la conscienciació ciutadana, que fos la

mateixa gent del poble qui donés la resposta al problema de les escombraries i no els polítics els que agafin les deixalles de la gent i les amaguin sota l'estora. S'ha de fer entre tots. ERC va proposar tancar l'abocador a la resta de pobles que hi aboquen, però això no seria cap solució. Tot i reduir la quantitat de residus que rebria l'abocador i que ecològicament fos positiu, econòmicament seria encarir el preu de les

escombraries i només suposaria ajornar el problema. Repeteixo que la solució està en conscienciar també als altres pobles que hi aboquen per que resolguin el seu problema d'escombraries amb altres alternatives. És el que ha fet IC-EV al Baix

Empordà, on es va fer un estudi de tractament de residus a nivell comarcal que ha estat acceptat per la majoria d'ajuntaments independentment dels partits que els governen, s'hi ha donat solució i no ha estat la creació de cap macroabocador. Esperem que algun dia es pugui fer un planejament similar pel Gironès tot i la dificultat afegida que té, al tenir nuclis molt grans com Girona o Salt i són

S'ha de plantejar a curt termini el tancament de l'abocador Solius

bar - restaurant

<< CAN CASOLES >>

Us desitja Bones Festes !!

Pau Casals, s.n — Telèfon: 83 07 02
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24
17240 LLAGOSTERA (Girona)

aquests els casos més complicats de resoldre.

Un altre tema que toca de prop el mediambient és el de la pavimentació de camins rurals del poble. Hi ha hagut una carta i una recollida de signatures en contra del projecte per part dels veïns de la zona. En què consisteix el projecte i per què aquestes queixes?

CiU va considerar que aquest projecte era una prioritat en aquest mandat. En un principi era molt ambiciós, però sel's va disparar el pressupost i han hagut de reduir-lo molt, limitant-se a Brugera i Panedes, ja que la falta de previsió ha fet que la subvenció demanada no donés per tot, deixant clar que no s'ha treballat amb seriositat i planificació. Com en molts casos anteriors, es varen excusar amb els tècnics, i ens varen dir que la part del projecte aprovat s'estava començant a preparar (parlar amb els afectats...). La sorpresa va ser nostra quan en el ple d'octubre ens vam trobar amb molts dels veïns afectats pel projecte, que contràriament al que se'ns havia dit,

no estaven d'acord amb la manera com es volia portar a terme. Més de cent veïns que reclamaven una reunió amb l'Ajuntament per informar-se, donant a conèixer el fet que tot el que ens havien dit que els afectats estaven degudament informats no era veritat, ja que la gent desconeixia com l'afectaria el projecte, un projecte que tal i com està plantejat, no és prioritari per nosaltres, però sí que ho és la conservació dels camins rurals, però fent l'arranjament d'una manera més econòmica.

En èpoques d'austeritat com l'actual, dèficits com el de la festa major no es poden permetre

El traçat d'aquest projecte, ens pot fer arribar a malpensar i dir que serà una segona variant.

Aquesta és la por que tenen els veïns i la por que tenen tots els llagosterencs, ja que els caps de setmana, Llagostera se satura de cotxes que passen per dins el poble camí de la costa.

Això ens empipa, només faltaria que aquest circuit s'ampliés a tots els camins rurals, amb el conseqüent deteriorament de la qualitat de vida de la gent que viu a pagès.

La Festa Major ha deixat un dèficit de set milions de pessetes. Era necessari?

L'equip de govern diu que es justifica pel canvi de ubicació i despeses obligades per aquest fet, reconeixent però la inexperiència del regidor encarregat de la organització de la festa. És una mostra més de la política d'improvització de l'Ajuntament, com el fet que en aquest mandat hi hagi hagut tants plens extraordinaris. Nosaltres varem dir que si hi ha un dèficit tan gran, és per que les coses no es van fer bé i en èpoques d'austeritat com l'actual, dèficits com aquest no es poden permetre. D'altra banda, tampoc no s'ha connectat amb la gent per fer una comissió de festes. No interessava, no sé per què, ja que ells diuen que no hi havia gent, quan nosaltres pensem que no varen saber trobar-la. Falta buscar gent amb ganes de fer coses noves, amb ganes de tirar la festa endavant i amb un marge d'actuació prou ampli com perquè els pogués interessar.

**Jordi Comas
Ramon Soler
Fotos: Ramon Soler**

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

i-lla
INFORMÀTICA
LLAGOSTERA

ORDINADORS
FAX
MATERIAL I ACCESORIS
ASSISTÈNCIA TÈCNICA
SERVEIS DE FAX I COPIES

Passeig Pompeu Fabra, 64
17.240 Llagostera (Girona)
Tel. i Fax 80 52 09

**DOMINGO
PASCUAL
CARBÓ, S.A.**

TRANSFORMACIO
DE PLASTICS

INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

Pavimentos continuos de Hormigón

Bones Festes !

**PAVIMENTOS Y CONSTRUCCIONES
LLAGOSTERA, S.L.**

Especialidades: Industrias, Aparcamientos, Instalaciones Deportivas,
Supermercados, Laboratorios, Urbanizaciones

Avda. Canigó, 8
17240 LLAGOSTERA (Gerona)

Tels. (972) 83 02 26 - 83 05 64

Auto-Escola LLAGOSTERA

li ofereix l'oportunitat
d'aconseguir el permís
de conduir en les seves
diferents classes:

LLICÈNCIA PER A CICLOMOTORS

14 Anys
A-1
16 Anys
A-2 B-1 B-2
18 Anys
C-1
21 Anys
-Camió-

Consulti'ns a:

P.Tomás d'A.Boada,10 - Tel. 83 00 81
LLAGOSTERA

Narcís Monturiol,30 - Tel. 83 05 46
VIDRERES

Rossinyol,s/n
CALDES DE MALAVELLA

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Els Plens

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 31 DE JULIOL DE 1996

Excusà la seva assistència la Sra. Montserrat Pla Font (regidora del PSC).

S'aprovà per unanimitat l'acta anterior del dia 24-7-1996.

MODIFICACIÓ DE CRÈDIT

El motiu principal del suplement de crèdit és degut, segons explicà el Sr. Pallarols, a les despeses ocasionades pel canvi d'ubicació de la Festa Major. Es va haver de condicionar els terrenys i llogar generadors per augmentar la potència elèctrica, no obstant, digué que els firaires van incrementar la seva recaptació.

El Sr. Bayé explicà que els altres crèdits extraordinaris fan referència a la compra de bombes d'incendis, el servei de neteja, però això no implica cap disminució a la partida de personal, i que la modificació del crèdit del Patronat Municipal d'Esports és degut a una activitat d'estiu que no hi estava prevista.

El Sr. Fabrellas, regidor del PSC, manifestà que el seu grup no votaria a favor de la modificació.

El Sr. Postigo, regidor d'IC-EV, també manifestà el seu desacord, ja que en comparació amb altres anys anteriors, creuen que aquest any ha estat el pitjor en el resultat econòmic de la Festa Major. Ells creuen que el motiu és que no s'han aprofitat prou els recursos humans, és a dir, si hi hagués una Comissió de Festes, possiblement no hauria passat. El Sr. Casas respongué que la gent que formava part de la Comissió de Festes estava cansada i va plegar. El Sr. Postigo, respongué que això no era cert, i que hi ha gent amb ganes de col·laborar. La Sra. Sancho digué que havia tingut diverses reunions amb els antics membres de la Comissió de Festes, i que només algunes persones es varen oferir per col·laborar en ocasions puntuals, però no pas per formar-ne part durant tot l'any.

El Sr. Navarro, regidor d'IC-EV, digué que no troba que estigui ben calculada la previsió del pressupost, ja que la modificació contempla una habilitació de partida pel servei de neteja sense que disminueixi la partida de personal.

El Sr. Noguera, regidor d'ERC, manifestà que troba exagerat el cost de les festes i que s'hauria de destinar

més recursos a serveis socials.

El Sr. Casas acabà dient que evidentment s'han de destinar recursos a serveis socials, però que considera que la Festa Major és un acte prou important per ésser lluida.

El Sr. Postigo digué que, al seu entendre, no s'hauria de subvencionar les entitats que organitzen actes deficitaris i que desconeixen els criteris que s'utilitzen per atorgar les subvencions. La Sra. Sancho respongué que per atorgar-les s'estudia la sol·licitud i el pressupost.

El Sr. Noguera preguntà si se sabia on anava a parar el superàvit de les entitats, i el Sr. Casas respongué que no li preocupa on va a parar, ja que és la manera que poden finançar-se i funcionar.

Finalment la proposta fou aprovada amb el següent resultat:

- A favor: 8 (CIU)
- En contra: 4 (PSC, IC-EV, ERC).

MOCIONS:

- PSC: Instal·lar com a mínim tres pipicans, crear un registre per al control d'aquests animals i elaborar una ordenança reguladora per la tinença i el control d'animals de companyia.

La moció fou aprovada per unanimitat, però amb la retirada del primer punt, el d'instal·lar pipicans, ja que es considera que serien un niu de porqueria. Creuen que més bona solució seria educar la gent perquè recullís els excrements i posar expenedors de bosses recollidores.

- ERC: Establir una col·laboració econòmica amb el Casal Parroquial per a les activitats d'estiu.

El Sr. Noguera, a causa que per les actes de la Comissió de Govern ha tingut coneixement que l'Ajuntament ja ha subvencionat el Casal, retirà la moció.

- ERC: Subvencionar l'Associació "AMICS DE LA BRESSOLA", que és l'escola catalana de Perpinyà.

Venda i Reparació de
MOTOS - BICICLETES
i **ACCESSORIS**

motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Tomàs Boada, 10
Telèfon 83 08 12
LLAGOSTERA

BON
NADAL !!

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Us desitja
Bones
Festes !!

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

SUPERAVUI
CAN CLIMENT

C/ ÀNGEL GUIMERÀ, 27

BONES FESTES !

La subvenció seria de 20.000 ptes(vint mil) anuals.

El Sr.Navarro, regidor d'IC-EV, exposà que no tot s'ha de limitar a col·laborar econòmicament, sinó que s'hauria de conscienciar la població i recollir-ne fons. Afegit aquest punt exposat pel Sr.Navarro, s'aprovà la moció per unanimitat.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 20 D'AGOST DE 1996

Excusaren la seva assistència, els Srs. Fermí Santamaria Molero i Antoni Navarro Robledo.

ACTA:

S'aprovà per unanimitat l'acta de la sessió anterior, del dia 31-7-1996, amb una petita modificació en l'apartat de PRECS i PREGUNTES.

COMPTE GENERAL DE 1995

S'aprovà el Compte General del Pressupost Municipal i dels seus OA, corresponents a l'exercici de 1995, amb el següent resultat:

A favor: 7 (CIU)

Abstencions: 4 (PSC, ERC i IC-EV)

CALENDARI DE FESTES LOCALS PER A L'ANY 1997

S'aprovà per unanimitat els dies 19 i 20 de maig de 1997 com a festes locals del municipi de Llagostera.

PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

S'aprovà per unanimitat el següent resum numèric provisional d'habitants, referit al 1r. de maig de 1996:

TOTAL POBLACIÓ DE DRET: 5.408 (homes: 2.725, dones: 2.683).

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 12 DE SETEMBRE DE 1996

Excusaren la seva assistència els Srs Fermí Santamaria Molero i Narcís Llinàs Gavilán.

ACTA:

S'aprovà l'acta de la sessió del dia 20-8-1996, amb la següent esmena, a petició del Sr. Navarro, on va voler fer constar que la seva absència al Ple fou deguda al fet que no va rebre la convocatòria del Ple.

El Sr.Postigo demanà el perquè de la sessió extraordinària; el Sr.Casas, respongué que el termini per presentar les al·legacions al PUOSC acaba el dia 14 d'aquest mes. El Sr.Postigo també manifestà que els sorprèn que es facin tants plens extraordinaris, això els fa pensar que podria ésser degut al fet que en les sessions extraordinàries no hi ha precís ni preguntes. El Sr.Casas respongué que si es fan extraordinaris és perquè hi ha temes que ho requereixen, ja que mai s'ha eludit respondre cap pregunta.

CANVI ZONES VERDES

Es proposà al Ple afegir més zona verda al Parc de la Torre i treure'n una petita part del Polígon Industrial. En això, la Sra.Pla no hi va estar d'acord, ja que no troben correcte suprimir una part del Polígon Industrial.

El Sr.Casas respongué que amb el canvi es millora molt la zona verda del Parc de la Torre, i que només seria una petita part la que es trauria del Polígon.

El Sr.Postigo manifestà que no veia clars alguns aspectes del text refós, i s'acordà per unanimitat deixar sobre la taula l'expedient per aclarir els punts.

PAVIMENTACIÓ D'ACCÉS AL NUCLI DE LA BRUGUERA

Amb el projecte de pavimentació d'accés al nucli de Bruguera, els grups de l'oposició no hi estan gaire d'acord ja que no el veuen gaire clar.

La Sra. Pla preguntà si els veïns tenien coneixement del tema i si hi estaven d'acord; també afegí que no entenia per què el pressupost que constava a l'avantprojecte, ara pujava igual havent suprimit el camí d'accés a la Mata i si se sabia quin percentatge repercutiria als propietaris. La Sra.Gispert contestà que l'import del pressupost queda igual perquè a canvi de l'accés a la Mata, es referan ponts i es desplaçaran alguns pals de formigó d'energia elèctrica.

El Sr.Noguera demanà si s'ha fet un estudi d'impacte ambiental i si ja s'ha pensat com podran finançar

els propietaris el cost de l'obra. La Sra. Gispert respongué que no era necessari fer un estudi i el Sr. Casas digué que es mirará d'obtenir un crèdit amb un interès més baix que el normal del mercat.

El Sr. Postigo declarà que el seu grup no està d'acord amb el projecte, perquè no troben correcte la manera en què s'ha dut a terme, ja que creuen que es podria haver aconseguit una subvenció més gran i que potser no tenim gaire amb els tècnics, sempre hi ha problemes amb els projectes. També demanà quin criteri s'havia seguit per excloure el tram de la Mata, si es pensa fer un inventari de camins per així no crear problemes i per què encara no s'ha determinat el percentatge que s'ha d'aplicar per contribucions especials. El Sr. Casas respongué que la subvenció que s'ha obtingut del PUOSC és la màxima que es podia obtenir i que amb els tècnics de Llagostera no té res a dir, però sí que afirmà que últimament no hi ha hagut gaire sort. La Sra. Gispert digué que s'ha seguit el criteri de deixar un veïnat amb els camins arranats i facilitar així el repartiment de costos. El Sr. Casas respongué que els camins que s'arrangen no hi ha cap dubte de si són públics o privats, i pel que fa al percentatge que s'ha d'aplicar depèn de l'estudi que es faci, però que mai podrà excedir del 90%.

Sotmesa la proposta a votació, fou aprovada amb el resultat de:

- A favor: 6 (CIU)
- Abstencions: 5 (PSC, IC-EV i ERC)

COMPARÈIXER EN EL TRÀMIT D'INFORMACIÓ PÚBLICA DEL PUOSC ANY 1997

Un cop llegida la proposta, la Sra. Pla demanà quina era la raó de presentar aquesta al·legació. El Sr. Casas digué que en només incloure una obra en el PUOSC per al quadrienni, amb aquesta al·legació s'intenta poder executar dues obres i així beneficiar-se'n dos sectors. Amb això es mira d'incloure el carrer de Tossa per millorar els accessos a Llagostera i per tant no haurà d'anar tot a càrrec dels veïns. La Sra. Pla digué que en aquest fet hi veia el problema que l'aportació no seria gaire gran. El Sr. Casas respongué que tots els propietaris de Llagostera han pagat l'asfaltat dels seus carrers, amb percentatges alts, fins i tot alguns al 100% ja que això ho preveu la normativa.

La proposta fou aprovada amb el següent resultat:

- A favor: 6 (CIU)
- Abstencions: 5 (PSC, IC-EV i ERC).

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 25 DE SETEMBRE DE 1996

La sessió ordinària tingué una durada de tres hores, i s'hi van acordar els punts detallats a continuació.

Un cop declarada oberta la sessió, el Sr. Noguera, regidor d'ERC, demanà si es podia incloure a l'ordre del dia amb caràcter d'urgència una moció relativa a la situació en què es troben les urbanitzacions Selva Brava i Font Bona. El Sr. Postigo, regidor d'IC-EV, també demanà si es podia incloure una moció referent a l'enderroc de l'edifici de l'Estanc de Dalt.

El Sr. Casas manifestà que l'ordre del dia ja era prou dens i que el seu grup no hi votaria a favor perquè els temes no justificaven la urgència.

ACTA

S'aprovà l'acta de la sessió anterior, del dia 12-9-1996, amb la següent esmena per part del partit d'ERC:

En el 3r. punt de l'ordre del dia "Aprovació del projecte de pavimentació d'accés al nucli de la Bruguera", el Sr. Noguera justificà la seva abstenció dient que és deguda al fet que encara no està concretat com es finançarà l'obra i quin percentatge hauran d'assumir els propietaris.

APROVACIÓ TEXT REFÓS CANVI ZONES VERDES AL PARC DE LA TORRE

Amb el canvi de la zona verda al Parc de la Torre, els partits de l'oposició no hi estan a favor.

La Sra. Pla preguntà sobre l'edificabilitat del Parc de la Torre i si l'Ajuntament arribava fins al rec madral. També afegí que el més lògic hagués estat ampliar la zona verda del parc, respectant la de la Zona Industrial.

El Sr. Casas contestà que sí que arriben fins al rec madral, però que no s'hi construeix perquè l'Ajuntament no hi pensa edificar ja que ocasiona molts problemes.

El Sr.Postigo demanà per què en l'últim Ple quedà sobre la taula aquest tema i que segons unes consultes que va fer a la Junta d'Aigües no es pot edificar sobre recs. Opinà també que no entén la necessitat del canvi de zones verdes, ja que si no es vol edificar només caldria haver requalificat la zona del Parc de la Torre sense tocar la Zona Industrial.

El Sr.Casas digué que de moment es tracta de fer aquesta permuta de zones verdes. El Sr.Pallarols explicà que el canvi s'ha fet seguint les directrius d'Urbanisme, ja que en comprar el terreny del Parc de la Torre era edificable i que passant-lo a zona verda perdia l'edificabilitat.

El Sr.Postigo respongué que segons la conversa que va tenir amb el tècnic d'Urbanisme, la permuta es podia haver fet metre per metre i així hauria estat més avantatjosa. Afegí que no entenen el motiu de deixar un vial de 12 metres en lloc d'aprofitar-lo per a zona verda, tenint en compte que hi ha un tema pendent que depèn d'aquesta modificació, ja que al seu entendre un particular s'està beneficiant del canvi a la seva propietat.

El Sr.Casas explicà que tal com ha dit el Sr.Pallarols, s'ha seguit segons les directrius d'Urbanisme i que el vial és un espai públic i no només és un particular que es beneficia del canvi, sinó el poble de Llagostera.

La proposta fou aprovada amb el següent resultat:

- A favor: 8 (CIU)
- En contra: 5 (PSC, IC-EV i ERC)

CANVI TRAÇAT CAMÍ EN DIRECCIÓ A LA "CASA NOVA" AL VEÏNAT DE PANEDES

Un cop llegida la proposta d'acord, el Sr.Postigo preguntà per què aquest tema sortia ara al Ple, quan a hores d'ara aquest camí ja està arreglat. Opinà que l'actitud de l'equip de govern li sembla que és de prepotència.

La Sra.Pla tampoc considera gaire correcta l'actuació ja que s'han fet les obres sense estar aprovades. També considera que es podria haver exigit als propietaris que durant un temps ells arrangessin el camí, ja que és una millora de les seves finques.

La Sra.Gispert respongué que les obres del camí ja han anat a càrrec dels propietaris i que no representa cap perjudici per a ningú. El Sr.Casas afegí que l'Ajun-

tament no arranja cap camí que no sigui clar que és d'ús públic.

La proposta fou aprovada amb la votació:

- A favor: 10 (CIU i PSC)
- En contra: 3 (IC-EV i ERC)

REVISIÓ DE PREUS DE "GESESA"

L'empresa GESESA ha fixat el nou preu de 58,70ptes/m3. amb efectes des del dia 1 d'abril de 1996.

El Sr.Fabrellas demanà el perquè d'aquesta revisió, ja que el contracte només preveu que la revisió correspondrà quan l'augment dels costos sigui superior a un 10%, cosa que no es dona ara.

El Sr.Pallarols respongué que s'accepta partint dels informes favorables dels tècnics. El Sr.Casas digué que l'any 1991 s'adoptà un acord on es canvià el redactat, i des de llavors cada any s'ha anat augmentant.

El Sr.Postigo demanà el motiu de no haver denunciat el contracte; el Sr.Casas respongué que ja s'està content amb la gestió de GESESA.

El Sr.Postigo manifestà que trobaria més lògic haver convocat un altre concurs, per així potser trobar altres opcions més avantatjoses ja que sembla que aquesta empresa tingui un tracte especial envers les altres per la seva possible relació comercial amb la seva empresa.

El Sr.Casas respongué que la seva empresa té tractes comercials pràcticament amb totes les empreses de la zona dedicades als temes de l'aigua i pensa que avui el Sr.Postigo veu segones intencions en tots els temes, però no concreta res.

El Sr.Postigo digué que l'equip de govern no porta els temes de manera prou clara i només informa i dona explicacions quan convé als seus interessos i quan li convé dir mentides o mitges veritats.

El Sr.Casas demanà al Sr.Postigo que digués quan se li ha negat alguna informació, ja que té la certesa que no li podrà dir de cap cas i que concreti quines mentides se li han dit.

El Sr.Postigo digué que té pendents de resposta un parell o tres d'escrits de petició que més endavant ja parlarà de les mentides o mitges veritats.

El Sr.Casas demanà que respongués concretament sí o no se li ha negat informació i que al seu entendre el grup d'IC-EV només veu aspectes negatius en tots els temes.

El Sr.Postigo respongué que al seu entendre la in-

Ramon Gurnés i Vall-llosera
Agència

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 83 09 07 - 80 54 03 - Fax 83 10 66

BONES FESTES!

Serveis:

UPERLES

Vibradors de formigó

bombes centrífugues, verticals, residuals,
submergibles, grups de pressió

HITACHI

Metabo

fermentes elèctriques per a la indústria

C/. Gavarres, 24
Telèfon i Fax 83 09 73
LLAGOSTERA

FINQUES GALOBARDES

Fiveller, 24
Tel: (972) 83 09 14
Fax: (972) 83 09 00
17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA

EDUARD GALOBARDES I JORBA
ADVOCAT - ADMINISTRADOR DE FINQUES

Ctra. Local GI-674, 4,9
Tel: (972) 83 07 14
Fax: (972) 83 15 33
17240 LLAGOSTERA
Girona - España

formació hauria d'ésser més fluïda i no que haguessin de fer treball d'investigació. Afegí que el seu grup ha fet propostes positives i que avui en aquest Ple hi ha temes punyents i que entén que no agraden a l'equip de govern.

El Sr.Casas acabà dient que el grup d'IC-EV ha d'aprendre a fer d'oposició i que troba que les manifestacions del Sr.Postigo són lamentables.

La proposta d'acord fou aprovada així:

- A favor: 8 (CIU)
- Abstencions: 4 (PSC i IC-EV)
- En contra: 1 (ERC)

CONVOCAR CONCURS PER A L'ADJUDICACIÓ DEL SERVEI DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA D'AQUEST AJUNTAMENT

Segons va explicar el Sr.Bayé es convoca el concurs per contractar aquest servei, que inicialment seria per un any i llavors es podria anar renovant fins a un màxim de sis anys.

Explicà que una altra solució seria delegar la recaptació al Consell, però que econòmicament sortiria igual i el resultat potser no seria tan bo, ja que és millor tenir-lo a Llagostera cada dia. Afegí també que actualment l'Ajuntament té una recaptació molt bona i convindria mantenir o millorar-la.

La Sra.Pla manifestà que el seu grup hi votarà a favor, però demanà que es fes un estudi sobre els costos que resultarien si ho fes directament personal de l'Ajuntament, per tal de poder comparar.

El Sr.Casas digué que normalment si un funcionari assumeix la gestió, els percentatges de cobrament baixen.

El Sr.Postigo preguntà quin era el cost anyal del servei de recaptació i si l'Ajuntament ha tingut en compte que el recaptador ho cobrarà tot, és a dir, llicències d'obres i preus públics. Demanà també per què en el barem de selecció prevalen més uns aspectes que altres i per a què ha de servir la garantia definitiva i la quantitat de pòlissa de responsabilitat civil.

El Sr.Bayé respongué que la garantia servirà per fer front a les sancions que es poguessin imposar. Que el cost que s'hauria de pagar a l'empresa que fa la recaptació seria de 14.000.000,-ptes. Explicà que el barem es fa perquè és millor que l'empresa tingui experiència en el tema i conegui l'entorn.

El Sr.Noguera digué que, al seu entendre, seria millor agafar dues persones per fer la feina i aixíes podrien estalviar diners i no creu que el resultat no fos tan bo, ja que actualment no creu que els percentatges de recaptació siguin tan bons.

El Sr.Bayé respongué que no són només els mitjans personals, sinó que aquestes empreses tenen un material informàtic que els ajuda a fer la gestió i que aquest Ajuntament encara no podria assumir-ho perquè no està prou preparat. Afegí també que el fet de tenir una bona gestió estalviar diners en les pòlisses de tresoreria.

Sotmesa a votació, s'aprovà amb:

- A favor: 10 (CIU, PSC)
- Abstencions: 2 (IC-EV)
- En contra: 1 (ERC)

MOCIONS:

- PSC: Sol·liciten que s'inclogui en l'arranjament de la GI-681 de Tossa de Mar a Terra Negra, la ctra. de Tossa a Llagostera i les solucions als encreuaments amb la C-253 i la C-253 amb la GIV-6744.

Davant la moció, el Sr.Casas respongué que en principi la troben correcta, però que l'Ajuntament ja va iniciar gestions l'any 95 sobre aquest tema. A més, quan el conseller va venir en visita d'obres a la Costa de l'Alou es va tornar a parlar d'aquest tema i és per això que ells no hi votaran a favor perquè consideren que ja s'hi està a sobre i que és millor seguir negociant pel camí que s'ha fet fins ara.

Les votacions quedaren així:

- A favor: 5 (PSC, IC-EV i ERC)
- En contra: 8 (CIU)

- IC-EV: Manifesten la seva protesta davant del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya per l'endarreriment en l'inici del curs escolar. El Sr.Navarro digué que no tan sols és el de Llagostera que ha començat amb retard i a més quan ha començat ho ha fet amb important manca d'infraestructura i greus problemes de material i pensen que com Ajuntament tenen alguna cosa a dir-hi, perquè creuen que no dir res és permetre que això continuï passant, i pot originar que quan d'aquí uns anys s'inauguri l'Institut s'estigui allà mateix.

El Sr.Casas digué que com a regidor d'Ensenyament ha de dir que quan es va veure que hi hauria un retard,

es va posar en contacte amb el delegat d'Ensenyament, el Sr. Vancells, i li va demanar que resolgués els temes pendents amb rapidesa, perquè poguessin iniciar les classes i que tingués una reunió amb l'APA i l'equip directiu de l'ESO, i va venir a Llagostera. Ara l'equip directiu portarà una llista de mancances i es parlarà amb Ensenyament.

El Sr. Navarro demanà si trobaven correcta l'actuació del Departament d'Ensenyament, si hi havia constància escrita de les queixes fetes i si es varen fer abans del dia 16, quan s'havien d'iniciar les classes.

El Sr. Casas respongué que no hi va haver escrits perquè creu que les coses s'han de fer amb diàleg i per això va demanar que el Sr. Vancells vingués a Llagostera.

El Sr. Navarro digué que al Ple de juliol es va demanar si les classes de l'Institut es preveien de començar el dia 16 i es va dir que sí, no obstant això varen començar el dia 23 i amb greus mancances.

El Sr. Postigo afegí que sembla que l'Ajuntament se'n renti les mans i que vol recordar que el seu grup en presentar la moció recull el sentir del poble.

El Sr. Casas digué que per part de l'Ajuntament no tingui cap dubte, ja que s'ha fet tot el que s'ha pogut perquè les classes de l'Institut poguessin començar el màxim de bé. Afegí també que hi ha una bona relació entre l'Ajuntament i l'APA i l'equip directiu de l'ESO, però no s'ha d'oblidar que la responsabilitat en aquest tema és d'Ensenyament.

El Sr. Navarro, davant d'això, replicà que el qui va voler assumir l'èxit que es fes l'Institut a Llagostera, que és l'equip de governa, ha d'assumir també els fracassos i que no es demani que parlin amb l'equip directiu, ja que el canal normal d'informació és el Consell Escolar.

El Sr. Postigo digué que l'obligació de l'Ajuntament era donar tots els serveis a l'Institut, la qual cosa no s'ha fet, ja que el clavegueram no està resolt.

El Sr. Casas respongué que com se sap, si el tema no està resolt és perquè va lligat amb el tema d'urbanització del sector del Carrilet i precisament és per intentar buscar solucions als problemes de la família del Sr. Postigo que encara no s'ha fet.

El Sr. Postigo respongué que dir que no s'ha fet la urbanització del Carrilet per intentar resoldre uns problemes que es podrien originar a la seva família no és

cert, ja que en tot cas seria de tota una sèrie de veïns del carrer Carrilet i no només de la seva família.

El resultat de les votacions va ser:

- A favor: 5 (PSC, ERC i IC-EV)

- En contra: 8 (CIU).

- IC-EV: Demanen iniciar les gestions necessàries per tal que en aquesta legislatura es redacti el PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI HISTÒRIC-ARTÍSTIC DE LLAGOSTERA.

El Sr. Postigo exposà que en el Ple del juliol, el seu grup va manifestar de presentar una moció per tal que es catalogués la casa del Dómer Gran, però no hi han estat a temps, perquè el propietari va demanar llicència per enderrocar l'edifici i se la hi va concedir. El seu grup, per tal de protegir el patrimoni històric i cultural del poble, demanà al Departament de Cultura que emetés un informe sobre l'immoble demostrant que l'edifici té el suficient interès perquè no sigui enderrocat, sinó que es conservi. També va dir que aquest no era l'únic informe que hi havia d'aquest edifici, a l'Ajuntament n'hi ha dos més, encara que l'equip de govern sempre ha negat que l'immoble tingués interès i és per això que el seu grup pensa que no se'ls informa i que es diuen mitges veritats.

El Sr. Casas digué que les Normes Subsidiàries no cataloguen aquest edifici, mentre que n'hi ha molts altres d'inclosos, per la qual cosa s'ha d'entendre que no devien veure convenient catalogar-lo. I referent als informes de què ha parlat, el de l'any 1988 es va fer a petició de l'Ajuntament per veure si era possible d'instal·lar-hi l'arxiu, però a causa de l'elevat cost es va desestimar.

El Sr. Pallarols afegí que hi ha un estudi de detall que regula el tema del nucli antic però que l'edifici de l'Estanc de Dalt no es troba dins el nucli antic i que l'actuació de l'Ajuntament en aquest tema ha estat sempre dins de la més estricta legalitat.

El Sr. Postigo digué que ells no estan d'acord amb l'enderroc i que les previsions de les Normes Subsidiàries són totalment insuficients per protegir tant el nucli antic com el patrimoni històric de Llagostera.

La Sra. Pla manifestà que el seu grup hi votarà a favor perquè entenen que la redacció del Pla Especial és un tema d'urgència tot i que reconeix que en el cas concret de l'enderroc de l'edifici de l'Estanc de Dalt

els veïns de la zona, que són els més afectats, hi estan d'acord perquè és un carrer actualment molt estret.

La moció fou rebutjada amb el resultat:

- A favor: 5 (PSC, IC-EV i ERC)
- En contra: 8 (CIU)

- IC-EV: Sol·liciten iniciar les gestions necessàries per tal que en aquesta legislatura es redacti el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Històric-Artístic de Llagostera.

El Sr. Postigo exposà que el patrimoni històric-artístic de Llagostera està en total abandonament.

La Sra. Pla opinà que la relació d'edificis catalogats s'hauria de revisar, ja que n'hi ha que no ho estan i que tenen prou interès perquè siguin protegits.

El Sr. Casas digué que, tal com diu el Sr. Postigo a l'hora de catalogar també s'ha de ser responsable, ja que no es pot oblidar la càrrega que moltes vegades es posa als propietaris, i per tant, el seu grup no hi votarà a favor per les mateixes raons exposades al punt anterior.

La moció tingué la votació de:

- A favor: 5 (PSC, IC-EV i ERC)
- En contra: 8 (CIU)

- IC-EV: Demanen aprovar l'Ordenança Municipal de Mesures de Foment de la Rehabilitació de determinats edificis.

El Sr. Postigo digué que la seva intenció era regular la zona del nucli antic, es tracta d'un paquet de mesures que garantirien la protecció i ordenació d'aquest sector.

El Sr. Pallarols digué que el seu grup no hi votarà a favor ja que des que es va presentar la moció només han passat quatre o cinc dies, i per tant encara no ha pogut ésser informada ni valorada, ni pels tècnics ni pels polítics.

El Sr. Postigo respongué que es tractava d'una ordenança molt simple i que en tot cas es podria deixar sobre la taula i portar-la a un proper Ple.

El Sr. Casas no hi estigué d'acord, ja que tal com havia dit el Sr. Postigo es tracta de tot un paquet, juntament amb les altres anteriors mocions i que per tant en aquest moment no hi votaran a favor.

La Sra. Pla digué que trobava correcta l'Ordenança, però que troben que potser està pensada per a ciutats grans i que pel fet d'ésser un poble caldria contemplar-hi altres aspectes. Pel que fa als ajuts per rehabilitació, però, també hauria de contemplar un impost per cases tancades.

La moció fou rebutjada amb la següent votació:

- A favor: 3 (IC-EV i ERC)
- Abstencions: 2 (PSC)
- En contra: 8 (CIU)

- ERC: Demanen que s'obri un nou procés que impulsi i acceleri la supressió de les barreres que impedeixen el normal desenvolupament de les persones amb disminució.

El Sr. Casas manifestà que el seu grup hi votaria a favor tot i que la quantitat que es consignaria en el pressupost s'haurà de discutir al moment en què s'aprovi el de l'any 1997.

La Sra. Nohé digué que de tota manera tots els edificis que es fan nous, ja es fan adaptats.

El Sr. Noguera digué que el Teatre Casino, tot i que s'ha arranjat recentment no està adaptat.

El Sr. Casas respongué que es farà.

El Sr. Postigo digué que referent a la moció, caldria fer-ho extensiu també a les infraestructures i pel que fa al tema de les campanyes informatives, pot obtenir-se material de la Generalitat.

La moció fou aprovada per unanimitat.

SESSIO ORDINÀRIA DEL DIA 30-10-96

A la sessió ordinària del dia 30 d'octubre de 1996, hi excusaren la seva assistència l'alcalde Sr. Narcís Casas i la regidora del PSC, la Sra. Montserrat Pla.

La sessió durà dues hores i mitja aproximadament on es van acordar els següents punts:

ACTA

L'acta de la sessió anterior del dia 25-9-1996 no es va aprovar perquè segons el Sr. Postigo, regidor d'IC-EV, no està d'acord amb el tema del clavegueram de la

urbanització del sector del Carrilet, ja que el Sr.Casas va comentar que el motiu per què encara no s'ha fet és culpa de la família del Sr.Postigo.

Davant això, la Sra.Sancho opinà que en no assistir-hi el Sr.Casas, era millor deixar aquest punt sobre la taula per acabar-ne de parlar.

MODIFICACIÓ ORDENANCES FISCALS

S'aprovà per unanimitat modificar les Ordenances Fiscals que regiran per l'exercici de l'any 1997.

PRÒRROGA COMISSIÓ DE SERVEIS DE LA SECRETÀRIA

S'aprovà per unanimitat tornar a fer una pròrroga a la Comissió de Serveis de la secretària de la Corporació, la Sra.Dolors Torrents Barnadas.

MOCIÓ:

-ERC: Sol·liciten que es realitzin a les urbanitzacions de Selva Brava i Font Bona, les modificacions necessàries als problemes que hi ha:

- . Diverses edificacions il·legals.
- . Un mínim de 2 abocadors d'escombraries incontrolats.
- . Ús domèstic d'aigua no potable. Manca de clavegueram amb la falta d'higiène que això deriva.

. Plaques de permís d'obres falses o inexplicables per part de l'Ajuntament.

Davant aquesta moció, l'Ajuntament no l'aprovà perquè ja està treballant sobre aquests temes.

Així doncs la moció fou rebutjada amb les següents votacions:

- . A favor: 4 (PSC, IC-EV i ERC)
- . En contra: 7 (CIU)

***ELS VEÏNS DEL CAMÍ DEL VEÏNAT DE BRUGUERA DENUNCIEN LA FALTA D'INFORMACIÓ:**

En aquest mateix Ple, hi va assistir una representació dels afectats en el cas per lliurar, juntament amb el regidor d'ERC, Jordi Noguera, les firmes de protesta que han aconseguit reunir.

Els veïns es queixen de la falta d'informació del projecte, ja que diuen que en cap moment l'Ajuntament els ha demanat el parer ni els ha dit exactament què els toca pagar a cadascú.

Els saben que el projecte preveu pavimentar tot el camí del veïnat i eixamplar-lo en alguns trams perquè sigui possible el pas simultani de dos vehicles. També saben que el projecte està pressupostat en 88 milions, dels quals 27 procedeixen d'una subvenció de la Generalitat. La resta es finança entre l'Ajuntament -un 10%- i els afectats -la resta-.

Amb això no vol dir que els veïns s'oposin al projecte sinó al percentatge que han d'assumir.

Masovers en perill d'extinció

Senyors!!! Que la terra no és per trepitjar, ni l'aigua per rentar-se!!!!

De sedentaris homosapiens a serfs de la gleba, de serfs de la gleba a rabassaires, de rabassaires a masovers. Només els protagonistes de l'agricultura (la cultura de la terra) al llarg de la història han captat el vertader valor patrimonial d'un tros de terra i sols ells han llançat un crit al cel demanant aigua (no radica en aquest valor i en aquest crit l'espurna de tot nacionalisme?). La política d'especulació guanya terreny, transaccions múltiples amunt i avall, i els petits ex-patrimonis són ínfims però necessaris per a la inversió de la gran explotació agrícola. És la direcció de la multinacional que no coneix els seus treballadors; és el gran hipermercat que devora els petits comerços; és el gran explotador agrícola que no ha palpat ses terres. És el progrés d'aquest segle XX. Hem de dir que sí?

La terra NO és de qui la treballa

Segons el Cens Agrari de 1981, a Llagostera tenim la següent distribució de la Superfície Agrícola Utilitzada (SAU) mesurada en hectàrees (ha):

SAU.....	1823 ha
Propietat.....	1067 ha
Arrendament.....	704 ha
Parceria.....	46 ha
Altres.....	6 ha

Institut d'Estadística de Catalunya-CA/89 Gironès

Si analitzem aquestes dades, a cop de vista ens adonem que més de la meitat de les terres són en règim de propietat (58,5%), però que una part important, a saber un 41,1%, són terres en règim d'arrendament i de parceria. Al final d'aquest escrit es presenta un petit glossari amb les definicions vigents que recorren dins del marc judicial, a saber, què s'entén per terres en propietat, en arrendament, en parceria i altres. Tot i així, permeteu-me desmarcar-me de l'àmbit dels tribunals, i potser amb perill de certa precarietat comentar-vos aquests termes. A què es refereix quan parlem de «terres en propietat», és ben conegut per tothom. Però qui-

na és la diferència entre arrendataris i parcers? I on s'han d'ubicar els masovers per a ser contemplats per la llei? Paraules exactes d'una membre de la Cambra Agrària asseveren que un arrendatari és qui arrenda unes terres a canvi d'una renda econòmica per al propietari, mentre que un parcer arrenda les terres a canvi d'una retribució material (sovint part del producte agrícola). Per altra banda, el masover és una mena d'agregat d'arrendatari i de parcer. I em pregunto, si en principi la definició de masover no està observada per la llei, com pot acollir-se de manera operativa sota els seus braços?

Anem a
batzegades, a
glopades.
Avui fem, i
demà arre-
glem

«No més desnonaments per especulacions»

Adonem-nos que nosaltres formem ja part d'una realitat històrica, d'una història que es va desplegant per mitjà de processos socials d'alguns dels quals nosaltres som protagonistes. A les comarques de la Catalunya Vella, i per tant dins del terme de Llagostera, s'està introduint, i cada vegada més acceleradament, un procés de no renovar el contracte de parceria, d'arrendament i de masoveria, a causa d'especulacions urbanístiques; és el que s'anomena *procés de desnonament*. El mercat de l'especulació ha llançat un nou producte: les segones residències, les quals estan encaminades a desbancar les masoveries del seu marc d'existència, a saber, el món rural. Una conseqüència greu d'aquests desnonaments, sobretot per als arrendataris d'explotacions lleteres, és que la quota de producció lletera va lligada a l'explotació agrària. I per tant sense explotació, no hi ha quota. «Hi ha nissagues de poder que especulen sense escrúpols sobre les finques rústiques, perquè actualment hi ha una demanda de classes socials altes que les paguen molt bé», aquestes són les paraules del coordinador de la Unió de Pagesos a la Garrotxa, arrel del cas del mas Terrada de Santa Pau. Aquest cas ha estat objecte de premsa, des del mes d'octubre. El propietari de la finca vol desnonar la família que ha estat vivint en el mas durant 200 anys. Circumstàncies de la família i de la seva activitat no li perme-

ten acollir-se al *Dret d'Accés d'Arrendataris històrics*. Parlem de lleis.

Què diu la Llei d'Arrendaments Rústics Històrics?

El següent paràgraf té l'objectiu de donar coneixença de la Llei d'Arrendaments Històrics. Aquesta llei permet l'accés de la propietat a tots aquells que estiguin sota les condicions de ser arrendataris històrics i ho acreditin abans del 31 de desembre de 1997. La quantitat econòmica que permet l'accés està fixada per les Juntas Arbitrales de Arrendamientos Rústicos, i correspon a la mitjana aritmètica entre el valor cadastral i el valor de mercat de la finca en qüestió. Ens remetem al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) nº36 (11/2/92) per citar literalment les condicions sota les quals és catalogat l'arrendatari històric i per extreure altres fragments que es creuen també interessants:

1.(...)se considerarán arrendatarios rústicos históricos:

a) Los anteriores al Código Civil cuyo arrendatario traiga causa de quien lo fuera a la publicación de dicho cuerpo legal.

b) Los concertados con anterioridad a la publicación de la Ley de 15 de marzo de 1935, cuando el arrendatario sea cultivador personal.

c) Los anteriores al 1º de Agosto de 1942, cuya renta hubiera sido regulada por una cantidad de trigo no superior a 40 quintales métricos y en los que la finca venga siendo cultivada personalmente por el arrendatario.

2.No se perderá la consideración de arrendamientos rústicos históricos, que podrá acreditarse por cualquiera de los medios de prueba admitidos en derecho, por el hecho de que las partes hayan establecido algún pacto que modifique la renta u otros elementos o condiciones del contrato primitivo, siempre que se mantenga constante el arrendamiento sobre todas o parte de las fincas primitivamente arrendadas.

.....

-Ejercitando el derecho de acceso a la propiedad regulado en el apartado 2, el arrendatario tendrá la obligación de cultivar

personalmente las fincas adquiridas durante 6 años como mínimo. Si incumpliera tal obligación, el arrendador podrá resolver la transmisión abonando el precio de la misma, con derecho a indemnización de daños y perjuicios efectivamente causados y recuperar la finca libre de arrendatarios y ocupantes.(...)

-Si el arrendatamiento comprendiere casa de labor en la que habitara el arrendatario, éste tendrá derecho, salvo que ésta fuera expropiada, a continuar el arrendamiento de la casa de labor y en 10% de la superficie total de las fincas arrendadas, a elección del arrendatario, con un máximo de 1 Ha, hasta el fallecimiento de éste y el de su cónyuge que con él conviviere, pagando la renta pertinente que sea la usual en el lugar de las fincas análogas, sin que éste pueda exceder de la que pagase el arrendatario por la totalidad de las fincas arrendadas.

Una disposició addicional enuncia que l'Estat habilitarà préstecs i subvencions per a facilitar l'exercici d'aquest dret d'accés, però no li fem gaire atenció després de llegir els titulars de la premsa: «Cap masover català no ha rebut encara ajuts oficials per convertir-se en propietari. Els expedients dels 16 pagesos catalans

que han demanat ajuts per accedir a la propietat de les finques no s'han resolt favorablement als seus interessos» (Punt Diari, 14/10/96). A més a més, ha sortit la Nova Llei de modernització de les explotacions agràries on un dels aspectes regulats (el canvi de durada mínima del contracte d'arrendament) perjudica les inversions agrícoles a llarg termini. A tot això l'opinió sindical hi té molt a dir: «L'actual legislació afavoreix més els interessos dels propietaris», «Fins i tot comunitats manades pel PP tenen una legislació més progressista». En la comarca del Gironès tenim tres organitzacions sindicals agràries, la Unió de Pagesos (UP), Ramaders i Pagesos de Catalunya (RPC) i l'Institut Agrari Català de Sant Isidre. L'organització Unió de Pagesos consultada pel Butlletí (a qui agraïm la col.laboració), ens ha assegurat que estan ara lluitant a favor de la família del mas Terrada de Santa Pau, intentant que els deixin almenys collir les collites, i estan decidits a oferir suport legal a tots aquells afectats

que es vulguin acollir al servei jurídic del sindicat.(Oficina UP-Girona.Telf.41- 06- 40)

Mancança d'una política de previsió

Ja és ben patent el fet que ens aborda una política d'especulació, de la qual a voltes 'emburregats' en som partícips. El que tot just ens comença a ser evident, és que hi ha una manca de política previsor. No es preveu. Es fa ara-i-perquè-sí-ara-en-aquest-instant. Aquest any 1996 la major part del pressupost del Departament d'Agricultura s'ha invertit en el projecte de prevenció d'incendis, si s'hagués estat portant a terme una política forestal de manteniment i neteja dels boscos catalans, hagués estat necessària aquesta desmesurada inversió? Anem a batzegades, a glopades. Avui fem, i demà arreglem. A Llagostera s'està portant una política de mantenir un poble de bon veure, és a dir, es fan aixecar murs entorn de parcel·les urbanes no edificades,...per a conservar certa estètica de la vila.Realment som conscients que els camps que formen part de la plana que envolta el nostre poble, que l'embelleixen i que ens susciten benestar es mantenen cuidats gràcies a la constant cura dels seus explotadors, malgrat sigui per abastar-ne un benefici al final de cada

collita? Il·lús és aquell qui manté la creença que malgrat les explotacions agràries s'extingeixin, restarà intacte l'entorn rural: els marrons manyacs de la tardor, les primes catifes verdes de l'hivern, els verds jovecells i altius de primavera i els grocs abruptes de l'estiu eixut. No es concebeix el fet que són els masovers qui garanteixen el manteniment rural dels entorns d'allò urbà. Propiciar segones residències, a llarg termini, és propiciar l'abandonament de camps i conreus a favor d'ostentoses construccions visitades dues vegades l'any. Estem disposats a aquest intercanvi? Jo no. Si la majoria hi està disposada endavant, jo restaré compartint amb la minoria aquests ulls que busquen l'horitzó d'una vall sense fons. Una vall que s'esmuny entre la boirina en l'hora baixa d'un dia de tardor.

Burgués i Ribó

GLOSSARI:

Superfície Agrícola Utilitzada (SAU): És el conjunt de la superfície de totes les parcel·les que integren l'explotació independentment de quin sigui el règim de tinença.

Terres en Propietat: Són aquelles sobre les quals el titular té el dret de propietat, amb títol escrit i sense, i les que han estat explotades pacíficament i ininterrompudament pel titular durant trenta anys sense pagament de renda. S'inclouen les terres en usdefruit.

Terres en Arrendament: Són aquelles en què el titular gaudeix de l'aprofitament d'aquestes terres mitjançant el pagament d'un cànon o renda.

Terres en Parceria: Són terres en propietat d'una tercera persona, cedides temporalment al parcer mitjançant el pagament d'un tant per cent del producte obtingut.

Terres en altres règims de tinença: Són les terres no incloses en algun dels règims anteriors. Les explotades per cessió gratuïta, en fideïcomís, en litigi, en precari, en censos, en emprius, en règim comunal donades en sorts.

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

BON NADAL

*Dietètica, Productes de règim
Herboristeria, Cosmètica natural,
Consulta naturista*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46

Telèfon 80 56 13 - 83 10 39

LLAGOSTERA

TEIXITS i

RETAILS
trini

Es fa a mida tota classe de roba.

També hi trobareu servei de TINTORERIA

Sempre al vostre servei

Carrer Albertí, 16 - Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

LLIBRERIA

PAPERERIA

MALLORQUÍ

**FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES**

Passeig Pompeu Fabra, 21

Telèfon 83 03 33

LLAGOSTERA

Bon Nadal !

PUB L'ENRENOU
Llagostera

Tel. 80 53 97

Trobada amb els directors de teatre de Llagostera

Joaquim Aiguabella, Jaume Romo i Quim Planella

- **Nom:** Joaquim Aiguabella Sabarí
- **Edat:** 42 anys
- **Quan et vas començar a interessar pel teatre:**

Amb el teatre d'aficionats i més concretament amb els típics Pastorets. Quan vaig tornar de la mili em vaig començar a interessar més per la teoria del teatre i, amb una sèrie de gent que s'havia separat del TEI de Sant Marçal, vam començar a treballar amb obres de Molière i d'altres.

- **Estudis o autodidacte:**

Com quasibé tothom de la nostra època i de poble, som autodidactes. Darrerament vaig cursar dos anys al departament de veu de l'Institut del Teatre.

- **Primer paper com a actor:**

De dimoni petit als "Pastorets".

- **Primera obra com a director:**

El "Malalt imaginari" de Molière.

- **L'orgull de la teva carrera teatral:**

Hi ha moltes coses, però la que estimem més és "Ay, Carmela".

- **El teu somni teatral:**

El meu somni és sempre l'obra que em cau a les mans.

- **Proper projecte:**

En aquests moments, no en tinc cap.

- **Nom:** Jaume Romo Ruaix
- **Edat:** 64
- **Quan et vas començar a interessar pel teatre:**

Vaig començar a fer teatre a l'Auxili Social. Jo devia tenir 14 o 15 anys.

- **Estudis o autodidacte:**

No tinc cap estudi, només l'afició i ganes de fer teatre.

- **Primer paper com a actor:**

No me'n recordo perquè fa molts i molts anys. Devia ser algun paper petitó en alguna obreta d'aquelles que es feien abans.

- **Primera obra com a director:**

Segurament "Els Pastorets".

- **L'orgull de la teva carrera teatral:**

La darrera obra que fas és sempre la que tens més present i la que et fa més il·lusió.

- **El teu somni teatral:**

N'hi ha molts. Però sempre s'ha de pensar amb els actors que pots trobar. Segons la gent que tens, tries l'obra.

- **Proper projecte:**

Ara fa poc que hem acabat "La filla del mar" i per ara ja anem tips.

- **Nom:** Quim Planella Vives
- **Edat:** 36
- **Quan et vas començar a interessar pel teatre:**

No me'n recordo, des que vaig néixer, suposo.

- **Estudis o autodidacte:**

He estudiat. Però jo crec que els estudis no serveixen per a res. Una persona que treballa fent teatre es forma fent teatre. Els estudis no són res més que una manera de poder trobar sortida a la teva feina.

- **Primer paper com a actor:**

Don Nuño Pero de Toro de "La venganza de don Mendo".

- **Primera obra com a director:**

Suposo que va ser una vetllada del Bell-Matí. Com a director una mica seriós va ser la primera versió del "Jesucrist Superstar".

- **L'orgull de la teva carrera teatral:**

Tenir 36 anys i viure del teatre.

- **El teu somni teatral:**

El meu somni seria ajuntar-nos tots els que fem teatre a Llagostera i fer alguna cosa. D'altra banda, si parlem d'un somni més personal, m'agradaria molt treballar a Anglaterra.

- **Proper projecte:**

"L'última funció". És una obra per a dos actors, dels quals un interpreta un monòleg mentre l'altre actua.

Avui dia, sembla una mica agosarat reunir-se per parlar d'art, poesia i teatre: són paraules gruixudes que poden fer enrojolar a més d'un. A nosaltres, encara que de vegades no ho sembli, ens agrada nedar a contracorrent. Per això vam convidar els tres directors de teatre de Llagostera a una xerrada atípica i apassionant.

El reportatge que esteu a punt de llegir vol revelar alguna de les claus de l'art escènic aprofundint en les diferents maneres d'encarar-lo al gran públic. Si no sou viciós del teatre, estalvieu-vos-en la molèstia.

- De quina manera creieu que s'ha d'enfocar el teatre de poble.

Joaquim Aiguabella: Al teatre de poble gairebé sempre t'has d'amotllar als actors que tens i a partir d'aquí, escollir l'obra. A Barcelona és totalment diferent. Un director o un productor tria una obra, sigui per motius comercials o de gust personal, i saben que poden disposar d'actors, d'infraestructura i, sobretot, de diners per realitzar el projecte.

Jaume Romo: Jo crec que és més fàcil fer teatre al poble que a la ciutat. L'ambient és més agradable i saps que la gent fa teatre amb tu perquè realment els agrada.

Quim Planella: Hi estic d'acord. El que jo he trobat en un poble no ho trobaria mai en una ciutat. La manera de treballar és molt més còmoda i agraiada. I això em recorda un professor que vaig tenir i que era un autèntic geni. Un dia li vaig preguntar com és que siguent tant bo es conformés fent teatre en un poble. Ell em va respondre: "És que m'agrada molt anar a buscar bolets". Amb el pas dels anys, l'he arribat a entendre. Malgrat que a mi m'agradaria treballar a Anglaterra, perquè és el lloc on fan més bé l'estil de teatre que jo treballo, em penso que a mi també m'agrada anar a buscar bolets.

J.A.: Estem parlant d'aficionats i de professionals del teatre, però jo crec que encara hi ha una altra categoria: la dels viciós del teatre. I aquí és on m'hi incloc jo. En alguna època determinada m'he trobat amb aquest vici del teatre i he buscat unes obres de pocs personatges per poder anar a fer "bolos". I això passa perquè Llagostera no és un lloc per estar en un teatre durant uns mesos amb una obra estable. I, a més, és necessari que hi hagi pocs personatges, perquè hi ha molt poques persones que estiguin disposades a passar-se un any amunt i avall fent dues actuacions a la setmana. Per fer això has de ser un viciós del teatre.

J.R.: En canvi, a nosaltres el que ens interessa és tenir molts personatges perquè quants més personatges tens en escena més gent ve. Després de l'aficionat et vindrà tota la família dels que surten a l'obra. Així guanyes aflluència de públic. D'altra banda, nosaltres no fem "bolos" i, per tant, ser molts no ens suposa cap problema.

- Parlem dels espectadors de teatre. Com valoreu el públic llagosterenc.

Q.P.: Jo considero que el públic de Llagostera és molt més esplèndid del que sovint se sol comentar. A mi, personalment, m'ha respost sempre molt bé i n'estic molt agra-

ït. No crec que el curs de la meua vida hagués estat el mateix sense la gent de Llagostera.

- Així, com expliqueu que quan vénen obres de fora, la gent no respon.

J.A.: Perquè és un problema de costum, d'hàbit, d'educació teatral. Aquí ens hem passat moltes temporades que no hem fet teatre i d'altres que hem coincidit tres o quatre obres en dos mesos.

Quan anàvem a fer "bolos", ens trobàvem que la mateixa obra, amb la mateixa qualitat, era acceptada de diferent manera en un poble o un altre. Això passa perquè hi ha pobles on la gent està educada, està acostumada a una activitat teatral amb diferents tendències. En canvi, en d'altres pobles, fins i tot et fa vergonya sortir al carrer després de la representació.

- Llagostera entra dins del grup de pobles ben educats teatralment?

J.A.: Mira, en Pep Cruz, l'actor, m'havia dit moltes vegades que Llagostera era un dels pobles que més bé responia teatralment. Però també hem de tenir en compte que això va a èpoques. Que un poble estigui ben educat teatralment fa quinze anys no vol dir que ara encara ho estigui.

J.R.: Doncs, jo crec que la gent de Llagostera està educada per a qualsevol obra, sigui de teatre o de qualsevol espectacle. Però també crec que si hi hagués una programació continuada, la gent s'acostumaria a anar al teatre. El més perillós de tot és la televisió. Un dissabte que fan el Barça, fotuda...No és que el públic no estigui educat, simplement els agrada més el Barça.

J.A.: Jo crec que es tracta de buscar una qualitat. De vegades, s'ha fet teatre experimental i no s'ha entès. La culpa, llavors, és del director i dels actors, no del públic. Si el públic no entén aquell teatre és perquè no han sabut amotllar-lo al públic. Potser, durant una època, se'n va abusar perquè ens agradava fer-lo. Jo resumiria tot això que estem dient amb el tòpic: de teatre només n'hi ha de dos tipus: bo i dolent.

-Així, creieu que, només amb una programació periòdica, aconseguiríem omplir els teatres?

Q.P.: També hem de tenir en compte que, actualment, tot beu de la publicitat. Una de les raons per les quals nosaltres som profetes a la nostra terra és que coneixem la idiosincràsia de Llagostera. Sabem com enfocar la publicitat per connectar amb la gent. Posem un exemple: al mercat hi ha maduixes de Lepe. Una senyora en veu i, com que li fa gràcia que siguin de Lepe, en compra. Resultat: les maduixes que es venen més són les de Lepe. Si Llagostera sabés enfocar comercialment tota la oferta que hi ha, crec que es podrien aconseguir resultats.

J.A.: Donant la raó a en Quim Planella, d'on vam comprar les maduixes a la darrera Festa Major?... doncs, de Lepe.

Q.P.: Sí, sí, la publicitat és importantíssima. A més, crec que s'hauria de potenciar tot el poble en conjunt. Llagostera està perfectament comunicat, té comerços, serveis...El que vingui dissabte a la nit a teatre sap que pot anar a algun restaurant a sopar i, quan s'acaba l'espectacle, anar a fer unes copes a algun dels molts bars que hi ha al poble. Estem acostumatats a anar al cinema a Girona i també podríem acostumar-nos a anar al teatre a Llagostera. Tenim dos teatres magnífics i perfectament preparats. Pocs pobles poden presumir d'això. Potser es tardaria un any o dos però, amb un moviment cultural ben programat, Llagostera podria arribar a ser el "Disneylandia" del Gironès.

- Que en penseu del "boom" dels culebrons catalans.

J.A.: Jo crec que la part positiva dels culebrons catalans es que estan donant feina a molts actors de teatre i que han fet augmentar el públic als teatres de Barcelona. Molta gent ha anat a teatre per veure l'actor que se'ls ha fet familiar gràcies a la televisió.

Q.P.: Sí, sí, almenys s'ha aconseguit que la gent vagi al teatre. Quan vaig anar a veure "El temps i els Conway", a Girona, tenia tot un grup de noietes que es fonien quan sortia l'Àlex Casanovas.

J.A.: S'han de veure sempre els aspectes positius. Per exemple, una vegada vam portar a Celdoni Fonoll a actuar a Llagostera. Estava ple de gent que feia un merder impressio-

nant. Quan va acabar li vam anar a demanar disculpes pel mal comportament del públic i ens va contestar: "és igual, ha vingut molta gent que potser, gràcies a avui, haurà descobert la poesia".

- Us heu trobat algun entrebanc a l'hora de fer teatre a Llagostera?

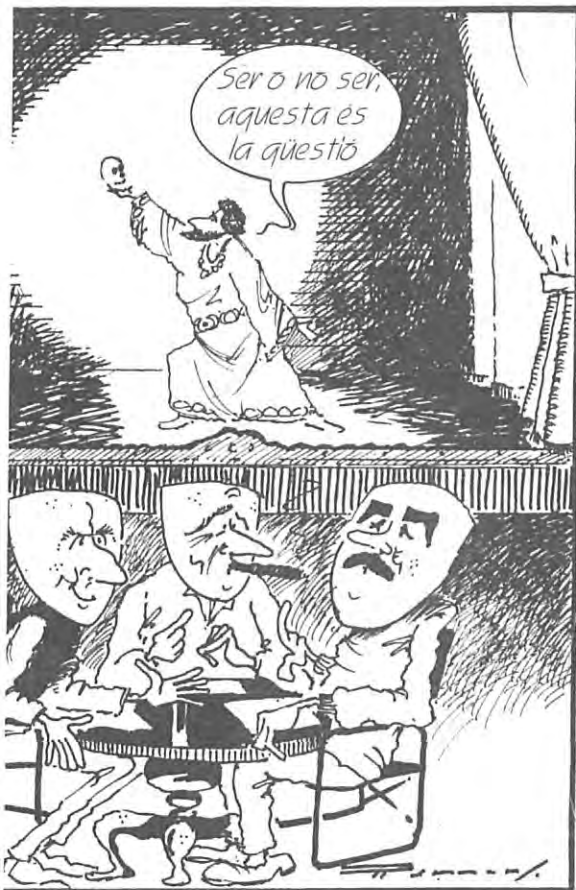
J.A.: Jo no he tingut mai cap entrebanc. Ni al Casino ni al Casal.

J.R.: Jo haig de dir el mateix.No he tingut mai cap problema, al contrari, només facilitats.

Q.P.: Jo, d'entrebancs, m'he n'he trobat un piló, i sempre, curiosament, han vingut de les persones que menys tenen a dir en teatre. Sovint han estat problemes amb gent que no pot sortir d'unes línies preestablertes i t'intenten encotillar. Però no sempre hi ha entrebancs. En el cas de "Els Miserables" o del "Jesucrist Superstar", en Lluís Nuell, que era el Regidor de Cultura, ens va acceptar els pressupostos i ens va animar a tirar endavant els projectes. El mateix ha passat ara amb la Pilar Sancho i la darrera obra que he estrenat. Però, que quedi molt clar que gràcies a persones com en Nuell i la Pilar, s'han pogut tirar endavant projectes així.

- Alguna cosa per acabar...

J.A.: Per últim, voldria retre homenatge a tres persones que m'han influenciat molt. Un és en Jaume Romo, que em va encetar el cuc del teatre; l'altre és el malaurat Josep Pons, i l'altra és la Coralina Colom, un professora de l'Institut del teatre que ha dedicat la seva vida a l'ensenyament. És per això que, quan en

Quim Planella ha dit que els estudis de Teatre no serveixen per a res, m'he empenyat molt i molt (rient).

Q.P.: Voldria matisar una cosa. En Quim ha parlat de noms propis. Jo estic d'acord amb tots tres. I estic d'acord amb la Coralina, perquè és l'única que se salva de l'Institut del Teatre. El que no se salva és l'Institut del Teatre. Hi he estat i ho conec.

Jo no m'he posat en contra de la gent que et pugui donar una pedagogia teatral. Hi ha molta gent que te la pot donar i te la pot donar molt

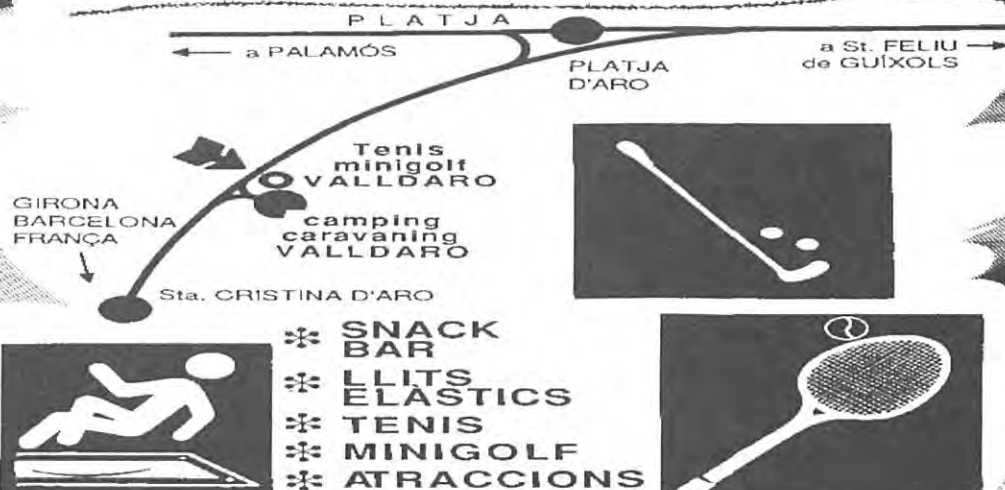
bé, però, indubtablement, les "taules" les agafes actuant. És a dir, el talent no s'ensenyà, el talent es té.

J.R.: Gràcies a tots dos per haver-me esmentat tot i que no m'ho mereixo. A mi, per acabar, m'agradaria recordar una cosa que em va dir una noia mentre assàjavem "La filla del mar". Em va dir: "Saps una cosa?, el teatre t'enganxa". I és veritat, els que fem teatre sabem com enganxa.

*Oriol Cortés
Sílvia Cortés
Pin
Pilar Ventura*

tenis minigolf VALLDARO

Tel. (972) 81 97 70

Teatre a Llagostera

A dalt, una escena de "La Filla del Mar". A baix, "Animal Farm".

Aquesta tardor, el públic de Llagostera va poder presenciar tres obres de teatre d'estils molt diferents.

Els dies 18, 19 i 20 d'octubre, la companyia formada per Jaume Romo va escenificar la *Filla del Mar* d'Àngel Guimerà al Teatre del Casino. El seu director ha volgut destacar l'entusiasme i la il·lusió de tots el que van fer possible el muntatge d'aquest clàssic de la dramàturgica catalana.

Els dies 8, 9 i 10 de novembre, el Casal va rebre el nou muntatge de "La Troope", *VLAD, el Senyor de la nit*. L'espectacle musical, creat i dirigit per Quim Planella, adapta la llegenda del comte Dràcula, desmitificant la figura del vampir i donant una nova lectura a l'obra de Bram Stocker.

El divendres 8 i el dilluns 11 de novembre es va presentar al Casino l'obra *Animal farm*, de la companyia anglesa "The International Theatre Company London", de fira per les comarques gironines. L'obra és una adaptació lliure i amb cançons de l'obra de George Orwell i posa especial èmfasi en la dicció per fer entenedor el text al públic que no domina l'anglès.

Floristeria Cal - Ri
Composicions - Florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili
C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL : 83 09 88

CA L'ARTAU
DE LLAGOSTERA

Bones festes!

MENÚ DIARI
DESCANS, DIMARTS

MASIA - RESTAURANT

carretera de Llagostera a Caldes de Malavella
Tel. (972) 83 08 84

Rock Llagosterenc

Des de fa poc més d'un mes ja podeu adquirir a la vostra botiga de discos habitual el primer treball editat a nivell estatal del grup **Passion Fish**.

El grup el formen els germans Fernández, Jose (baxista) i Miquel (guitarra), els germans Martínez, Òscar (cantant) i Ivan (guitarra), i en Freddy Albertí (bateria). Els 4 primers viuen habitualment a Llagostera, a la Urbanització La Canyera.

Tot va començar fa uns tres anys, quan els germans Fernández, els dos que actualment queden al grup i un tercer que ho va deixar, van començar a compondre cançons al garatge de casa seva, tocant la guitarra i la bateria.

Al cap de poc s'hi afegiren l'Òscar i l'Ivan, que eren veïns de la mateixa urbanització.

Després d'uns tres mesos d'assajos, van realitzar diverses actuacions per les comarques gironines com Sant Feliu o Platja d'Aro, però fins ara no han tocat mai a Llagostera, tot i que els hi agradaria molt fer-ho per la Festa Major.

Fa uns dos anys que van treure al mercat la seva primera maqueta

Els cinc actuals components de "Passion Fish" abans d'un concert.

amb la discogràfica barcelonina D-Core, d'aquesta maqueta se n'han venut unes mil còpies.

Al mateix temps un dels germans Martínez, l'Àlex, que tocava la bateria va deixar el grup per dedicar-se exclusivament a la seva feina de jugador de futbol professional de primera divisió. En aquest moment va ser quan va entrar al grup l'actual bateria, en Freddy, que és el més jove dels cinc, amb dinou anys, i viu a Sant Feliu de Guíxols.

Després de realitzar més de quaranta concerts arreu, volien gravar un disc. Es van tancar a un estudi, el Nadal de l'any passat per gravar sis cançons, que en aquell moment era tot el que el seu pressupost els hi permetia. Durant aquesta gravació, va sorgir la possibilitat de canviar de discogràfica i gravar, ja no sis temes, sinó tot un compacte amb dotze temes i distribució a nivell de tot l'Estat espanyol. Això va ser possible gràcies al nou segell

— M.ª Assumpció Llobet —

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LÍMFATIC

RENART - PONT

Consellers, 11 baixos - Tel. 83 10 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)

gironí Mobby Disc i a K-Industria i Cultura.

Totes les cançons que integren aquest treball, estan cantades amb anglès. Ja des dels inicis i, segons confessen, influenciats per la música anglesa que sempre havien escoltat i que tots coneixen bé la llengua, van escriure les lletres amb anglès. A més creuen que el tipus de música que toquen encaixa millor amb aquesta llengua. El seu estil ha estat catalogat com hardcore melòdic. Ells tot i no estar d'acord amb les etiquetes, pensen que més aviat és punk-rock o punk-rock melòdic.

Malgrat tot, són conscients que cantar amb anglès, és una limitació a la seva difusió. Pensen que si cantessin amb castellà o català vendrien moltes més còpies del disc, però el seu objectiu no està en la quantitat de seguidors sinó amb la qualitat, pretenen ser coneguts a tot Espanya encara que sigui per una minoria, però que aquesta minoria sigui fidel i vagi als concerts allà on toquin.

L'objectiu d'aquest any és sortir a tocar fora de Catalunya i intentar vendre unes 2.000 còpies del CD. Tenint en compte que el grup que més ven a Espanya del seu estil, can-

tant amb anglès, ven 5.000 còpies, serà tot un èxit si aconseguixen la xifra.

Com a projecte de futur immediat, es troba aconseguir les actuacions necessàries per realitzar una gira pel nord d'Espanya, de moment ja tenen 3 o 4 locals per tocar en aquella zona, però estan a l'espera de que sorgeixi algun contracte més per realitzar una gira completa.

De moment, però, són conscients d'on es troben i que serà molt difícil aconseguir els objectius proposats, però creuen que estan en la bona direcció i que actualment arriben a molta gent que amb la maqueta no arribaven.

Jaume Ventura

Us desitja un Bon Nadal

FONTANERIA
ELECTRICITAT
CALEFACCIO
GAS
SANITARIS
ALARMES
REGLATGE JARDÍ
IL·LUMINACIO
COMPLEMENTES DE
BANY (mobles,
mampares, accessoris)

C/. Cristòfol Colom, 14
Telèfon (972) 83 04 96
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Com ho diem **i com ho hauríem de dir?**

Cada vegada amb més freqüència les professions tendeixen a tenir un grau elevat d'especialització. També els argots i els llenguatges d'aquests professionals prenen rellevància, però, pel que sembla, no la suficient per a les persones que els utilitzen. Això vol dir que els grups que pertanyen a una determinada classe professional s'acostumen a fer seves determinades paraules, les d'ús més corrent, i, en canvi, no donen importància, o no s'hi fixen, en la manera de dir-les.

M'estic referint al lèxic dels economistes, dels advocats, dels metges, dels polítics, dels informàtics, dels científics, etc.

No analitzarem en aquesta columna les causes, segurament produïdes per un aprenentatge fet en castellà, però sí donarem alternatives. Actualment es poden trobar al mercat diccionaris, vocabularis i lèxics específics, des de medicina en general, fins a especialitats com odontologia, anatomia, geologia, o d'altres àmbits com ara el jurídic, de relacions laborals, d'enginyeria industrial, d'electrònica, de robòtica, de microinformàtica, de física, de química.

És qüestió de donar-los una ullada i de fixar-se en com ho hauríem de dir.

Laura Jaime i Femenia
Novembre 1996

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C/Cantallops, 2
Tel. (972) 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98
ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51
Agrupats: C/ Bolívia, 46 - 52

PLANTES FRUITERES

PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bon Nadal !

A LLAGOSTERA
C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

nogue Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

**La Junta Directiva
de la**

**SOCIETAT DE CAÇADORS
ST. HUBERT DE LLAGOSTERA**

desitja a tots

els socis, amics i simpatitzants

unes Bones Festes

de Nadal i Any Nou.

Perruqueria MARTA

Bones Festes !

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

Impremta

NONELL

Tel: (972) 83 00 45 - Fax: (972) 80 54 94

Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * VIDEO
- * TV. C.
- * SÒ
- * LLISTA DE NOCES

C/ Pau Casals, 16
Tel. (972) 83 02 23

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

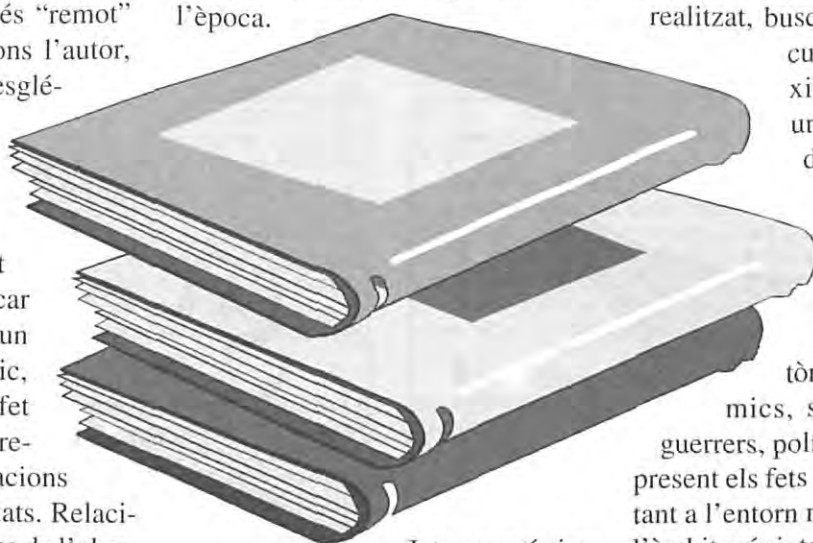
Literatura a Llagostera

Tres llibres realitzats per llagosterencs són una de les coses que, entre d'altres, ens porta aquest nadal. Dos d'ells amb una temàtica força semblant, tot i que els estils d'un i altre tenen un caire ben diferent. Les dues obres que tot seguit us presentarem, versen sobre la història del nostre poble. L'una fruit, fonamentalment, d'un treball de documentació i recerca de fets i escrits que donen testimoni de la història del poble. L'altra realitzada a partir de la memòria del propi autor, així com de la de coneguts i amics. El tercer llibre, a hores d'ara ben segur que algú de vosaltres ja deu haver llegit, és un recull de poemes sense un comú denominador propi que ressegueixi els versos. En tot cas, si convé un punt d'unió dels mateixos aquest cal buscar-lo en el fet que es tracta d'uns poemes realitzats a partir de l'experiència d'un home que viu en i per a un poble. En últim terme doncs, podem parlar de poemes per a gent de poble.

HISTÒRIA

Relats de coses que enalteixen el poble és el títol del llibre de **Josep Vila**. Es tracta d'un repàs històric per la vida de Llagostera, un repàs que tot i les referències al passat més "remot" (l'estil gòtic que, segons l'autor, s'apunta a la base de l'església i que no fou respectat quan se'n realitzà el cobriment), el conjunt de l'obra remet més que res al present segle. La forma d'enfocar la confecció de l'obra té un caire força autobiogràfic, si entenem per això el fet de plasmar per escrit el resultat d'un seguit de relacions entre l'autor i llur amistats. Relacions que remetien, en el cas de l'obra, al poble de Llagostera. Com el propi autor comenta; "és una visió, fonamentalment, de l'últim segle al poble, i no ha estat anar a l'arxiu i mirar això o allò... sinó que són coses de gent gran, de gent molt sensata que m'havien donat idees i aportacions, que jo he recollit i amb la meua memòria ho he anat posant tot al llibre". El resultat de tot plegat ha estat un exemplar d'unes 250 pàgines (amb documents fotogràfics), on podem veure per on havia

de passar la carretera que uneix Llagostera i Cassà, la influència de la indústria dels tapers, quina havia de ser la localització de l'actual col·legi públic, l'impacte de la II Guerra Mundial i la por dels il·lustrats i la gent lliberal del poble a l'època.

de passar la carretera que uneix Llagostera i Cassà, la influència de la indústria dels tapers, quina havia de ser la localització de l'actual col·legi públic, l'impacte de la II Guerra Mundial i la por dels il·lustrats i la gent lliberal del poble a l'època.

L'obra de l'Emili Soler tenia, inicialment, el títol d' "Història de Llagostera", però finalment la cosa ha quedat en *Notícies de Llagoste-*

ra i aconteixements exteriors. Res gratuït. A partir dels fets més rellevants per la història del poble, l'autor també ens remet als pobles veïns així com a fets d'àmbit mundial. El llibre és el resultat d'un treball que durant 10 anys l'Emili ha realitzat, buscant informació, do-

cuments, escrits a l'Arxiu, etc... Tot plegat una recollida de dades que ens presenta de forma objectiva (en la mesura que això és possible) tots els aspectes his-

tòrics del poble, econòmics, socials, religiosos, guerrers, polítics... tenint sempre present els fets que alhora passaven tant a l'entorn més immediat com a l'àmbit més internacional. Una obra doncs adreçada, no només als vilatans de Llagostera, i sí a tothom amb curiositats i inquietuds històriques de tot tipus. D'aquest llibre, com hem esmentat anteriorment, només se'n podrà gaudir si un es dirigeix al propi autor. De publicar-ho, res de res. I no per falta d'interès per part de l'interessat. Com sol passar, normalment, en aquests casos, ningú té diners per aquest tipus d'iniciatives (culturals, és clar!).

POESIA

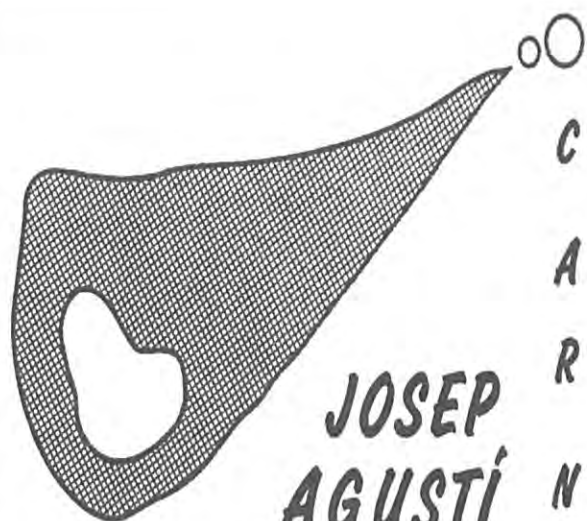
També farem referència al recull de poemes que en **Peio Pasqual**, ha publicat recentment. Ho ha fet pel simple fet que té ganes de fer-ho, tot i que com ell mateix comenta, segurament hi perdrà diners. Què fa un metge publicant poemes? O millor, a què es deu, què ho fa que en Peio escrigui poemes? Comenta que, d'entrada la dèria per la lectura de poetes clàssics catalans (Foix, Espriu i particularment Miquel Martí Pol) l'ha tingut i la té. El que però el va portar de fet a escriure, en forma de versos lliures, tot un seguit de pensaments fou una època especial, per dir-ho d'alguna manera. Fa cosa d'un any, en una de les freqüents estades de'n Peio a

Barcelona i sota un estat d'ànim personal no gaire favorable, va néixer el primer poema; "estava esperant al meu fill en un bar, sol, perdut... Ell no venia a l'hora convinguda. Necessitava parlar amb algú, comentar la situació en què em trobava, i vaig demanar un paper i un bolígraf; així vaig escriure els primers versos".

Recorda el que no vols recordar és el títol del recull de poemes. Estava passant els textos a l'ordinador, i va pensar que calia un títol. De fet quan se li va ocórrer la frase, va pensar que seria el títol del llibre; "vaig pensar que no era res simple. Diu coses, em vaig dir, és una contradicció que invita a pensar (...)". De l'anècdota del primer poema se'n desprèn, i molt més venint

de qui ve, que la poesia del llibre és sentida. En Peio, com ell mateix agrada de dir-se, és un metge rural amb totes les connotacions del terme. I això és sentir la gent, veure i viure la vida, la mort, són experiències de poble, tertúlies i comentaris en i del seu poble; Llagostera. No té sentit buscar als seus poemes ni mig símptoma de normativitat o didàctica. L'únic que podem fer és deixar-nos interpel·lar pels sentiments allí plasmats i si s'escau sentir-nos-hi, tot i assumint que en ocasions potser ens enfrontarem a la incòmoda situació que ens remet el títol...

Jordi Plà.

Cl. Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

VILANOVA

GA GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi núm. 134

FINQUES API
Col·legiat 204

Us desitja
Bones Festes

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Accèssit del I Concurs Literari Sant Jordi 1996 (Categoria Adults)

Lug, l'indigeta

El pitjor de tot sempre ha estat l'espera, aquest període d'inactivitat que precedeix la lluita, sembla que hauríem d'estar-hi acostumats, però no hi ha manera, en lloc de l'hàbit sembla que hem adquirit una espècie d'instint animal que ens posa en guàrdia, com si Belenos i Belisana estiguessin preparant la collita.

Des que vam fugir de l'Àfrica fent-nos passar per focs, amb tanta traça que els mateixos grecs ens van facilitar els salconduits, vèiem venir l'allau de voltors que ens venia a sobre. El port de la Nova Karjedón estava ocupat per sis grans naus de cinc fileres de rem a punt de fer-se a la mar, i un maniple vigilava l'entrada de la ciutat, a on un centurió, de pell curtida i ostentoses cicatrius, acaronyava distretament la recargolada tòria, símbol del seu càrrec, i un signifer que lluia dos parells de pharelae, deixaven palès el poder de Roma, sobre tot el que fins fa molt poc era el símbol i orgull de Kart-Hadta aixeca sobre les espatlles dels Barca.

Fa vint-i-un hiverns que per major glòria de la confederació Indigeta, i com a penyora de bon comportament, seguïrem el gran exèrcit d'Anníbal en la més gran i victoriosa campanya que mai ha dut a terme cap general. Però la força i la determinació de Roma rosegaren poc a poc l'esperit i el cos d'aquella formidable màquina de guerra que de mica en mica s'estava engrunant. A la fi, quan van traslladar-nos a l'Àfrica, tan sols la meitat dels escutaris que havíem combatut a Canne vam formar la falange, i tot i el valor i experiència fórem delmats en la decisiva càrrega dels triaris. La majoria de nosaltres anàvem equipats com els romans, amb les llòriques, cascs, piles i gladius que havíem capturat durant la campanya italiana, per tant no va ser gaire difícil de fer-nos passar com a mercenaris massiliotes. Després, aprofitant les celebracions vam aconseguir escapar-nos fins al moll de Tynes i un cop allí, utilitzant la universal llengua dels aureus, uns comerciants grecs de Megara acceptaren de portar-nos fins al port més nord-occidental que toquessin, per sort es dedicaven al comerç del garum, i això els portava als ports d'Hispania. Quatre llunes més tard, emparats sota les nostres disfresses de mercader tornàvem al territori dominat per la confederació Indigeta.

Les notícies de la guerra ja havien arribat al consell de la tribu, però nosaltres quatre érem els únics que havíem tingut la fortuna de retornar. Els caps dels diferents oppidum estaven força inquiets, les relacions entre les diverses tribus i els romans eren momentàniament cordials, però les forces que custodiaven els port d'Emporion inquietaven als consells tribals. En aquell temps els Bergistans, Ausetans, Laietans i Castel·lans, feien arribar ambaixades preocupats pel constant moviment de les tropes romanes. Fins al moment, la guerra entre els dos colossos era contemplada com un assumpte que no concernia a les tribus, que dissimulant les seves inclinacions, aprofitaven per vendre a bon preu els excedents de gra. I de moment, tant els intendants d'un bàndol com de l'altre havien anat pagant a bon preu.

Però ara amb un clar guanyador, semblava que els romans no tenien cap intenció de tornar a casa seva deixant només petites guarnicions per protegir les colònies i enclavaments comercials. La presència romana cada dia es mostrava més insistent i intervenia en els assumptes interns de les diferents tribus.

A la fi es va celebrar un gran consell. Els llergets s'havien aixecat contra Roma, Ausetans, Bergistans, Lacetans i Laietans els feien costat. Teníem a les nostres mans tancar la porta de Roma a les terres de l'interior, tan sols a unes

tretze mil passes del principal poblat indigeta, el port d'Emporion era l'única base estable del poder romà a la zona. Si ens apoderàvem de la ciutat i el port, podríem col·lapsar l'exèrcit romà, tallant les possibles ajudes a les tropes acantonades a l'interior.

Poc després de la collita arribaren les primeres tropes aliades, i a mi, com a guerrer experimentat, el consell va confiar-me les operacions d'acantonament de la tropa en diversos campaments situats al voltant del llac.

Tres o quatre mil caetrati, armats amb dos o tres solferrum, falcata i coltell. Cinc o sis mil scutari, que formarien la columna vertebral de l'exèrcit, i que tenia pensat en ensinistrar-los per formar una falange a l'estil grec, protegits per grans escuts, cuirasses i grebes, armats amb llargues llances i el temible gladius hispanenses, una espasa curta de fulla ampla i molt esmolada, ideal per la lluita cos a cos. Set o vuit-cents forners, i sobre tot un miler de cavallers armats de javelines.

A la fi de l'estiu iniciàrem l'assalt de les defenses de l'antic campament romà edificat per Gneus Escipió, que domina les muralles de la ciutat. Els romans amb molt bon criteri, van retirar les seves escasses forces del gran perímetre del campament i van concentrar-les darrera les imponents muralles de la neàpolis. Pocs dies després en un molt encertat assalt nocturn, aprofitant uns infiltrats que van obrir les portes tancàvem el setge per la part nord prenent la paliàpolis. La caiguda de la ciutat semblava molt propera. Uns dies més tard, completàvem la pallissada fins la vora del riu i tancàvem la ciutat pel costat sud. Sols calia una petita empena i llençaríem als romans al mar.

Acabem de recollir el gra, la collita ha sigut bona, però els romans continuen tancats darrera les seves muralles i nosaltres els contemplem des de la pallissada del campament. Nosaltres som els amos de la terra, però ells tenen el mar. Les grans naus els proporcionen provisions, armes, soldats, ells cada dia són més forts, en canvi, nosaltres ens trobem com Anníbal davant Roma.

Dos assalts a la muralla ens han fet veure que sense les grans màquines de guerra no tenim res a fer. I no tenim màquines, ni l'enginy per construir-les. Estem clavats.

Ahir, a la nit, en una petita escomesa, vam aconseguir prendre dos presoners. Licó, el nostre cap, va tenir el suficient seny de fer-los interrogar abans d'escapar-los. A Edecó i a mi, com que som els únics que parlem un llatí intel·ligible, ens va tocar de fer-los xerrar. La veritat és que no va haver-hi necessitat d'usar mètodes massa expeditius, l'orgull els perd. Sembla estrany, que essent com són tan poderosos, i que tothom ho sap, hagin de demostrar-ho continuament.

En fi, segons ells el nostre final és molt pròxim, ja que ha sortit de Roma un cònsol comandant un gran exèrcit que no trigarà en aixafar-nos.

He parlat amb Licó. Aquest cònsol és Marcus Porcius Catón, i si no vaig errat, és un home poderós, un romà de la vella escola, i això és perillós. Portarà unes tropes conjuntes, entrenades, disciplinades, que potser per Anníbal no serien massa problema. Però Anníbal no hi és, i Licó té el comandament conjunt. Cada tribu creu als seus caps, i en lloc d'actuar tots a una, intenten demostrar la seva vàlua davant les altres i tant sols creen confusió.

Això no li he dit a Licó, li feriria l'orgull i llavors encara seria pitjor, però tant Edecó com jo estem convençuts que si no aconseguim unir l'esforç estem perduts. Aquests no han vist mai una legió desplegada en ordre de combat, i em temo que la por els farà perdre el seny i llavors farem una bestiesa. El més greu, és que els romans rara vegada deixen espai per esmenar els errors.

Comença a llevar-se el dia. Aviat l'aire s'omplirà del remor dels mossos de quadra anant a donar el farratge al bestiar, dels homes exercitant-se amb les armes, de rialles i de crits. Enmig de tot aquest desconcert ningú és conscient que en qualsevol moment l'horitzó es cobrirà de veles, i que si no reaccionem ràpidament la lloba ens clavarà les dents al coll.

Aquest matí he quedat per trobar-me amb Aigeslao, és un vell lacedemoni exiliat, que tot i tenir més de cinquanta anys té més força i determinació que molts joves guerrers. Quan a principis d'hivern vam quedar estancats davant les muralles, Edecó i jo vàrem proposar als caps d'ensinistrar als homes en les tècniques de combat romanes, amb la idea de mantenir la cohesió i la disciplina, i també de familiaritzar a les tropes amb un tipus de combat desconegut per ells.

Els ibers són famosos per la seva valentia, però són poc disciplinats, poc tenaços, i molt ràpids en la còlera, cosa que les fa perdre la noció de la realitat i llençar-se a la batussa sense ordre ni concert. Això ens fa particularment vulnerables a un enemic fred i organitzat, si no aconseguim trencar les files romanes a la primera envestida, serem presa de la lenta però inexorable pedra de molí que és la legió romana.

En aquells dies va començar a aparèixer l'Aigeslao. Arribava a mig matí i contemplava les feixugues i poc encertades maniobres d'aquella falange improvisada. Recolzat a la seva vara d'olivera i rosegant amb afecció un petit brinc de farigola que semblava haver-li nascut d'entre els llavis.

Fins un dia no va poder més, va encarar-se a la formació i va començar a increpar als homes per la seva poca atenció i manca d'interès. Llavors Aecci, un jove ausetà, va intentar d'obrir-li el cap d'un cop de falcata. L'home va reaccionar de manera tan ràpida i amb tanta habilitat, que abans que ningú podés intervenir, Aecci ja havia perdut dues dents i es trobava estirat a terra amb el braç trencat i la testa de la vara pressionant-li la nou del coll.

Aigeslao va aixecar el cap, i va repassar les files amb aquells ulls grisos que tallaven com el millor dels acers bergistans. Al primer crit es referen les línies, i aquell matí els moviments, girs, avanços, etc., varen ser efectuats amb la precisió d'una ballarina de Gades.

A partir d'aquell dia acostumava a venir quasi tots els matins, i fou gràcies al seu ajut que aconseguirem alligonar part d'aquella host com un exèrcit. Donava la impressió d'haver nascut per la milícia, per ell la instrucció era una cosa tan natural com caminar o menjar. Després va explicar-me que a Lacònia, tots els que tenen ciutadania espartana, entren en files als set anys i serveixen fins als trenta, estant tot aquest temps sobre les armes, tant en el camp d'instrucció com en combat. Ell sempre adverteix als que es mofen de les seves cabrioles qualificant-les d'afemellades, que en cas de combat contra els romans, sols servirien com a farratge per pilum.

Avui però deixarem de banda l'entrenament. Ahir a la nit va reunir-se la colònia grega, bé no tota, sols aquella part que desconfia dels romans, amb l'altre que els és indiferent la seva presència. Aigeslao va dir-me que hi aniria, tot i que crec que no va dir gaire res doncs els espartans, a diferència d'altres grecs, són una gent de molt poques paraules.

Sols enfilar el camí ja el veig davant el peristil de casa seva a l'ombra d'uns xiprers, que segons m'havia dit, ell mateix va portar del Peloponès per tenir davant seu la imatge del seu país.

-Bon dia, suposo que estaràs interessat en el que es va dir ahir al vespre? - Amb un ampli gest de la mà, va oferir-me seient al seu costat.

-Bé, jo... - No aconseguiré mai acostumar-me a l'estil directe i sense embuts d'aquest home.

-Té, esmorza. - Davant meu posà un bonic bol decorat amb figures vermelles, ple d'olives salades, formatge fresc, ceba i un tros de pa blanc, tot surant en oli d'oliva i adobat amb un xic de farigola i orenga fresc. Això és una delicadesa per a un espartà. -Sabràs que les notícies volen, ja fa tres dies que tot Rodhe està al corrent de que una gran flota romana es dirigeix cap aquí. Els focues i massiliotes es decanten en favor de Roma, de fet Massília sempre ha estat al costat dels romans. Són els seus principals clients, i creuen que si els fan bona cara obtindran encara més grans beneficis. Suposo que els romans els ho agrairan concedint-los la gràcia de ser els darrers en quedar aixafats sota les seves caligae.

-Roma és un aliat perillós, i un enemic formidable, quan creus que has aconseguit postrar-lo de genolls, es regira i torna a alçar-se com un ós de les muntanyes.

-Tens raó tros de bàrbar, però tu ja has tastat la victòria en front dels romans, i la vàlua d'un exèrcit és la del seu general. Tinc entès que no serà Escipió qui mani les legions, pot ser que tingué sort i us enviïn un d'aquells destripaterrosses que tenen al senat amb molts diners i poc cervell.

S'aixeca i donant-me un fort cop a l'esquena que quasi em fa empassar el calze del vi i es dirigeix cap a l'interior de la casa deixant-me abatut i encaparrat.

Cinc dies més tard, l'alba ens porta un gran estol de veles, i cap a mig dia la badia s'ha omplert de vaixells. Les esveltes penteres obren pas a les panxudes naus de transport. Els homes de terra endins, s'apilen sobre la pallissada per veure l'espectacle dels grans monstres marins, que com insectes gegantins, es desplacen sobre les aigües impulsats per cinquanta parelles de potes.

Una part d'aquelles naus es dirigeix al port de la neàpolis, mentre que l'altra resta fondejada a la part nord de la badia a recés de la tramuntana.

A la nit els guaites observen senyals i moviments en la gran flota, per tant Licó ens encomana a Edecó i a mi que preparem dos escamots i ens arribem fins a la costa per mirar d'esbrinar si estan organitzant un desembarcament protegit per la foscor.

Ens armem molt lleugerament. Fones, un saquet amb una dotzena de glans de plom, la falcata, tan esmolada que podríem rapar-nos les barbes com els grecs. Prescindim de cuirasses i protectors metàl·lics, sols la caetra i un petit casc de cuir reforçat per uns cercles de bronze. La nostra millor defensa serà la rapidesa i el silenci. Per això abans de partir obligo als homes a treure's les joies i braçalets a les que són tan aficionats i a embrutar-se les blanques túniques amb el carbó de les fogueres, així com els braços i la cara, de manera que ens puguem moure com les ombres de la nit.

A unes tres mil passes del campament, dues grans formes trenquen la monotonia de la platja. Al seu voltant es

mouen unes figures silencioses i atrafegades, talment com formigues al costat de la carcassa d'un gran escarabat mort. Ens acostem sigilosament per entre els joncs i les murtres que voregen la platja fins que arribem tan a prop seu que podem distingir el blanc dels seus ulls. No han posat guaites, que imbècils, creuen que bàrbar és sinònim d'estúpid.

El reflex de la lluna ens mostra dues naus més apropant-se a uns tres estadis de la sorra. Si desembarquen més homes no tindrem res a fer. Així que fem passar la consigna. Cada home que tiri sobre el blanc meure, començant sempre pel de més a la dreta. D'aquesta manera es dupliquen molt pocs objectius i s'aprofiten més projectils.

En un instant, l'espai s'omple d'un brogit com si d'un vesper gegant es tractés. Les glans de plom tallen l'aire de la nit, i a aquesta distància no hi ha cap casc ni cuirassa capaç de resistir els seus impactes. El desconcert s'apodera dels romans, no ens poden veure, en canvi les seves siluetes es retallen sobre la polida superfície del mar. Set, vuit, nou, deu..., fins a buidar la bossa, en el temps d'omplir una àmfora d'oli més de la meitat dels romans jeuen a terra morts o malferits. Llavors ens llancem al cos a cos. Aclaparats per la pedregada, no tenen esma d'organitzar-se, i per fugir de la carnisseria molts opten per llençar-se al mar, a on el pes de les llòriques serà tan fatal com les nostres armes. Les naus que s'aproximaven, en veure que els seus companys són atacats, vacil·len un instant i després es fan enrera, en creure que un gran nombre de guerrers ha d'estar-los esperant a la platja. Nosaltres aprofitem aquest dubte i ens apoderem de les dues naus que hi ha varades a la sorra, arrebpleguem tot el que podem transportar, calem foc a la resta i ens fem fonedissos.

L'assalt ha durat molt poca estona i abans que els romans s'hagin fet càrrec de la situació, ens agrupem en una clariana que hi ha entre els matolls. Hem sortit molt ben lliurats de l'escomesa, sols tres ferits lleus i alguna esgarrapada sense importància. Faig avançar uns escoltes per reconèixer el camí de tornada, no fos cas que mentre estàvem ocupats els romans haguessin aconseguit desembarcar en un altre punt i estiguessin esperant per tornar-nos la jugada. No ha estat així i arribem al campament sense topar-nos amb ningú, sembla que aquesta nit no intentaran cap altre operació.

Reposant assegut al costat de la foguera, observo els homes que han participat en la sortida com gallegen davant els seus companys, rialles, crits i força vi, l'ideal per oblidar la por que hem passat allà baix, quan protegits per una mata de murtra ens preparàvem pel moment decisiu. Quan et trobes davant d'un home armat amb la falcata a la mà, et cagues de por i és aquesta por la que et fa saltar endavant o bé fugir. Després, la experiència, habilitat i fortuna són les que decideixen el combat però és la por el que el desencadena. Diuen que els vells guerrers no tenen por. Res més fals, al menys en el meu cas, des del primer combat en que vaig participar ja fa més de vint anys contra les tribus celtes del nord de les muntanyes, no he pogut desfer-me de la por, més que res he après a conviure amb ella.

Acaba d'arribar Edecó amb el seu escamot, no han trobat ningú a l'altre costat del riu. Sembla ser que els romans sols han fet un intent de desembarcar aquesta nit, i pot ser que amb un sol ensurt en tinguin prou, de moment. Edecó però m'ha comentat que en el terreny buit que queda entre la pallissada i la ciutat pel costat del riu li ha semblat sentir alguna remor, malgrat això no s'ha atrevit a anar-hi. L'enemic domina el terreny entre la muralla i les nostres línies, i va sembrar de miquelets la zona, de manera que qui no quedí clavat en un ferro de terra quedarà a l'abast de les sagetes de les muralles.

En anar a informar a Licó el trobem preocupat per les notícies que li acaben de portar els guaites de les torres de llevant. Sembla ser que dues grans penteres han entrat per la desembocadura del riu i amenacen amb les seves màquines de guerra les defenses del costat sud. I això no és el pitjor, la primera llum del dia ens descobreix una legió completa i en ordre de combat amenaçant el costat del riu. Aquest romà no és el fill d'una lloba sinó d'una guineu, amb les seves naus s'ha fet amo del riu i ha aprofitat la desembocadura per fer-la servir de port i així poder desembarcar sense cap impediment, malgrat tot, les seves tropes han quedat dins la bossa que formen els nostres homes instal·lats en els turons. De fet encara dominem la situació. Licó ha reforçat la guàrdia i ens fa saber que aquest migdia ha convocat un consell de guerra amb tots els caps.

Tan bon punt sortim de la tenda ens topem amb Aigeslao.
- A tu et volia veure - va dir-me en aquell to decidit. - Et felicito el teu èxit d'ahir nit us vau portar com autèntics professionals, sense deixar-vos encegar per l'ira. Això també haurà servit de lliçó als romans, o sia que no penseu que els tornareu a trobar amb la guàrdia baixa i podreu estomacar-los amb tanta facilitat.

- Has pujat a les torres de guaita que vigilen el riu?
- No, però pensàvem d'anar-hi, tinc ganes de veure aquests romans, ahir nit els vàrem sorprendre, però crec que tens raó, no deixaran que hi tornem.

Agafem el cardo, que talla el campament de manera transversal, i en un instant arribem fins les torres que guareixen l'angle més meridional del campament. Amb un senyal convingut els guaites deixen lliscar les escales perquè puguem enfilar-nos.

- No veus res d'estrany?. Efectivament, Cató sols ha desembarcat una part del seu exèrcit, i no sembla decidit a assaltar el campament.

- Em fa l'efecte que no està massa decidit a presentar batalla.

- Tens raó, si desplegues les legions completes en l'espai que té entre el riu i les muralles, no li quedaria espai per maniobrar, i això podria acabar com a Cannae. És llest aquest Cató, vol decidir les condicions i el terreny per treure el màxim rendiment de les seves tropes.

El consell de la coalició és apunt de començar, i mentre ens dirigim cap a la tenda de Licó observo les cares dels homes que asseguts davant les seves tendes estan preparant-se per la lluita, sembla com si una ombra hagués cobert el campament, aquells crits i rialles s'han convertit en semblants seriosos, es pot palpar la imminència de la batalla i el fregadís de les pedres d'esmolat contra l'acer, barrejat amb el penetrable olor dels metalls calents va escampant-se per tot el recinte i fa notar en cada racó la presència de les parques escollint els fruits de la seva macabra collita.

Les discussions es van succeint sense portar enlloc. Nosaltres no podem atacar, degut al poc espai entre les naus fondejades al riu i les muralles de la neàpolis, un assalt frontal ens deixaria els flancs desprotegits i a l'abast de les seves sagetes i màquines de guerra, a més no sabem quants homes han desembarcat a la ciutat, el que vol dir que si ataquem als de la platja ens exposem a que ens envoltin i ens esclafin com grans de blat sota la pedra de moldre.

Després de molts crits i algun insult hem arribat a la fatal conclusió que de moment no podem fer res. Hem de mirar de mantenir als romans clavats vora la platja i enviar missatgers a buscar reforços, llavors mirarem de conduir a Cató cap a l'interior i li prepararem una emboscada prop dels aiguamolls. Allà en cas de que vagin maldades pel nostre bàndol podem escapolir-nos amb facilitat, fins i tot el propi pantà podria ser una trampa mortal per les legions.

Les llums roges del capvespre presagien un canvi de temps. Alguns homes han proposat de fer una sortida noc-

turna per mirar d'enxampar algun presoner, però Licó s'hi ha negat no podem permetre'ns de perdre homes valuosos en sortides precipitades. Per tant ens limitem a vigilar les fogueres del campament enemic i a esperar què ens portarà el nou dia.

Mentre faig les ofrenes als Déus familiars a l'entrada de la tenda no puc deixar de pensar el que hem parlat amb Aigeslao. Ell veu ben clar que si restem atrinxerats al campament acabarem essent presa dels romans, segons m'ha explicat la nostra única sortida és intentar atreure les legions cap a l'interior i en territori favorable fer-los caure en un parany. En el fons té raó no tenim la capacitat tàctica necessària per enfrontar-nos a les legions en una batalla campal, i menys després de tot el que han après d'Anníbal. En tot cas no puc fer massa res demà al matí intentaré parlar amb Licó, que en aquests moments es troba amb els sacerdots i augurs per tal d'oferir els sacrificis propiciatoris perquè els Déus donin força a les nostres armes.

Els crits d'alarma em desvetllen quan tot just un resplendor tenyeix de vermell les aigües de la badia, prenc les armes i corro cap a la pallissada pel camí intento fer-me càrrec de la situació sembla que els romans tenen pressa en acabar. En arribar a les tendes em sorprenen de trobar els homes formats, armats i a l'espera d'ordres. Enmig de tot aquell garbuix i corredisses estan tan fora de lloc com una vestal en un lupanar. I no acaben aquí les sorpreses, comandant la formació hi ha Aigeslao vestit amb una curta túnica escarlata, cuirassa i grebes de bronze, un casc de tipus corinti amb l'alta cimera rematada en una crin de cavall tenyida de color púrpura, sota el braç esquerra penjada molt alta una espasa curta de fulla ampla i la mà reposant en el fil d'un magnífic hoplon. L'escut rodó està decorat amb un cap de medusa i a la mà dreta una llarga llança de les anomenades sarisses. Aquesta imatge retallada pel cel rogenc de l'albada li dona un aspecte quasi diví, com si un dels herois d'aquell poema de Troia hagués renaixut.

- Salut, creia que havies dit que aquesta no era una guerra dels grecs i que malgrat les simpaties que poguessin tenir havien de mantenir-se apart.

- I continuo creient això, però els espartans portem la remor de les espases a la sang, hem sigut educats per les armes, la màxima de la ciutat creia que si tens un exèrcit poderós i temut t'estalvies moltes guerres. Epaminondes amb la seva falange ens va trencar la columna vertebral a Leuctra. Amb Cleomenes III el meu pare la ciutat va viure una revifalla, però ja no quedaven prou espartans, malgrat les reformes polítiques i la bona administració que en un principi va donar-nos l'hegemonia de la lliga Aquea, el poderós exèrcit macedoni va esclafar-nos a les mateixes portes de la ciutat, la meua família vam fugir a Egipte a on el meu pare es va suïcidar. Jo vaig tornar a Esparta uns anys més tard, la ciutat ja no era la mateixa, ara tenien muralles de pedra, els escuts dels ciutadans ja no eren l'orgullosa cintura de la ciutat. Vaig ajudar a Nabis a fer-se amb el poder, després d'expulsar als èfors i acabar amb l'oligarquia per tornar l'esperit de Licurg el gran legislador vaig ésser jo qui va marxar, era l'últim rebrot d'una monarquia que podia recordar temps gloriosos, i per evitar faccions que podrien portar-nos a la guerra civil vaig prendre la decisió de marxar a l'últim port del món. Per tant, amic meu, deixa que el darrer dels espartans mori amb les armes a la mà com Leonides a les Termòpiles.

- La tria és teva- contesto una mica astorat pel llarg discurs que m'havia engegat. -Mana tu les files i dirigim-nos cap a la porta oest.

En arribar prop de la pallissada ens trobem amb un bati-bull d'homes que intenten enfilar-se a les torres per tal de poder veure als romans. A la fi puc distingir a Licó provant de posar una mica d'ordre, la situació és clara, durant la nit Cató ha fet moure les seves tropes rodejant el campament per l'altra banda del riu fins a posar-les entre el campament

i el Puig de les Corts, ocupant el desmunt que hi ha entre ambdós turons. Pel que podem distingir sembla que només hi ha una legió desplegada davant nostre. Pot ser que després de les guerres d'Anníbal no quedin massa homes a Roma, si aconseguim derrotar-lo és molt possible que els esforços romans es dirigeixin cap un altre lloc a on puguin guanyar més a un cost més baix, o sinó al menys que s'avinquin a negociar.

De moment, nosaltres ocupem la posició més avantatjosa, doncs ells han de carregar pujada amunt, mentre que en un atac per part nostra tindriem la pendent a favor. A Cató però sembla no importar-li massa la lògica ni l'orografia, i abans de poder formar als nostres homes ja llença pendent amunt als seus velites, coberts amb pells de llop i armats lleugerament en pocs instants es planten a l'abast de les nostres javelines i sense donar temps per formar les files inicien un intercanvi de cops amb els homes que formen l'avantguarda. Sorpresos per la violència de l'assalt les primeres files es llancen pendent avall per tal d'escurçar distàncies i decidir el combat en una lluita cos a cos, per un moment sembla que tenim a les tropes lleugeres dels romans en un carrer sense sortida, per un costat les nostres tropes que ataquen i per l'altre la fila de Hastati que els impedeix

la retirada, a més la presència de les seves tropes els privarà de llançar les piles per por de no ferir als seus propis companys. Sembla tot massa fàcil amb penes i treballs puc retenir els meus homes disposats a llençar-se rostos avall arrossegats per la fúria del combat. Sort de la presència d'Aigeslao que ferm a la primera fila ha aconseguit d'aturar als més impetuosos.

En un instant s'ha produït la transformació, sense trencar la formació les files romanes que semblaven compactes com un mur de pedra s'han obert com els dits d'una mà, deixant espai perquè els velites en retirada puguin anar a protegir-se darrera seu. En acabar de passar l'últim dels seus homes, aquesta mà oberta torna a tancar-se presentant davant nostre el puny implacable de la legió romana.

Sorpresos pel moviment i la precisió en que ha estat efectuat, la descontrolada càrrega atura per un instant el seu ímpetu. El pitjor error de tots. Com un sol home les files romanes es posen en moviment, un núvol de piles talla l'aire i cau sobre dels nostres com una pedregada seca. Mentre intenten desfer-se de les piles clavades als escuts els romans han avançat fins a unes quinze passes de les primeres línies un cop allí s'aturen, llancen el segon pilum i quan encara està en l'aire envesteixen espasa en mà buscant el cos a cos.

La batalla està indecisa, la cavalleria romana ha intentat d'envoltar-nos per l'esquerra, però les nostres tropes mun-tades l'han aturat, al preu de quedar clavades en una confrontació indecisa. Licó ens envia un missatger, tres cohorts avancen sobre el nostre flanc dret. Els hem de barrar el pas. Mantenint la formació ens desplaçem cap a la dreta de la porta i ens toquem de cara amb la columna romana. No tenim espai per llençar les javelines així que usant-les com a llances caiem sobre d'ells trencant les seves files com un porc senglar quan entra en una bardissa. Cató no s'esperava de trobar una resistència organitzada en aquest sector i ha intentat envoltar-nos amb tropes insuficients, però no crec que torni a caure en el mateix error.

Mentrestant les compactes files romanes han anat acorralant a les nostres turó amunt fins al peu de la pallissada, han aconseguit de dispersar la nostra cavalleria i envoltant el nostre flanc esquerre ens han tancat dins d'una bossa que ens obliga a estar apilonats impedit-nos els moviments, si els deixem tancar el coll de l'ampolla ens aniquilaran, és per això que faig entrar als meus homes dins el campament. Si tenim temps de donar la volta i sortir per la porta sud,

PREMI SANT JORDI

atraparem als romans per l'esquena. És la darrera oportunitat.

Aigeslao reorganitza les files, quatre-cents cinquanta homes aptes per la lluita, hem tingut poques pèrdues. Anem als magatzems a proveir-nos de javelines i fem via ràpidament cap a la porta sud quan de cop una gran remor es desencadena a les nostres esquenes. Els romans són al campament. En efecte, sortida del no res una legió complerta i fresca ha pres la porta oest i escombrant-ho tot com una tramuntanada avança cap a la reraguarda de Licó. Cató se'n ha avançat. Aigeslao sense pensar-s'ho gens ha ordenat la formació de cuneus i posant-se ell mateix al vèrtex carrega contra les files romanes intentant d'obrir-se pas a través seu.

Al seu costat et sents invencible, empenya amb l'escut i cop de falcata, poc a poc anem fent-nos camí fins que aconseguim dividir les seves files en dos i passar a l'altre costat. Ells no esperaven trobar una tropa organitzada i per això la violència del nostre atac els ha sorprès. Ara però sols ens resta d'atrinxerar-nos a la paliàpolis a esperar aconteixements. Hem perdut la batalla i amb ella la guerra. La resta dels homes que no ha pogut fugir amb nosaltres quedarà aixafada entre els queixals de la lloba romana.

Un cop dins la ciutadella, pugem ràpidament a les muralles per tal d'observar els moviments de les legions, però un gran núvol de fum ens impedeix la visió. D'on ha sortit la segona legió? Segons alguns els guaites que havien quedat a les portes han aparegut de darrera el puig dels corts on devien d'estar amagats esperant el moment d'intervenir. És el final de la revolta, després d'una derrota tan estrepitosa no crec que cap altre de les tribus de la zona tindran esma d'enfrontar-se al poder de Roma. Aigeslao al meu costat contempla amb els ulls vidriosos el campament desolat del que encara es poden veure grups aïllats d'homes que intenten escapar de la massacre.

- I ara què? No podrem resistir un setge per terra i per mar, i ja no queda ningú a qui demanar ajut. Hem acabat, i no queda cap altre recurs que no sigui el d'oferir-nos en sacrifici per apaivagar als Déus. Reuniré a tots els homes i farem una sortida. Ja que ens neguen la mel de la victòria al menys que tinguem un final digne d'una cançó.

Les rialles d'Aigeslao em deixen astorat. - Calma bàrbar, ens han vençut i això és tot, no et deixis portar per les fúries. Hem de lluitar sempre que tinguem una oportunitat de vèncer, i pel què es veu, aquesta oportunitat ja ha passat.

Té raó, com quasi sempre, en baixar a l'àgora sento els ulls dels supervivents clavant-se a la meua esquena. Edecó ve a trobar-me recolzat en una llança que usa com a bastó, l'han ferit en una cama.

- Lug, ets l'únic dels caps que no ha estat mort o pres. No podem resistir aquí tancats molt de temps, intentem una sortida o bé provem de pactar amb els romans. La decisió és teua. El pes de la responsabilitat em trava la gola fins a quasi ofegar-me, no puc conduir a aquests homes a una lluita sense esperança. Alço el cap i veig un bosc de cares expectants a l'espera d'una decisió de vida o mort per a molts d'ells.

- Provarem de pactar amb els romans, si volen, demà al matí enviarem una legació dels notables de la ciutat a trobar-se amb el cònsol Cató perquè li exposi les condicions del lliurament de la ciutat.

Travesso l'àgora embolcallat per un silenci sepulcral, ells m'han donat el poder i espero no decebre'ls. Dirigeixo les meves passes cap a la porta de la ciutat, i un cop allí cercaré una pedra per poder seure a esperar.

Josep Pico i Amat

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviats

C.I.F. G-17217688

Tel. 80 50 85

C/. Ramal, s/n

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES

*Ben
Nadal !!*

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

SASTRERIA · CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

TOT CALÇAT

Espardenyeria i Sabateria
(Antiga Casa Joan Vila)

C/ Colon nº1
Tel: 83 02 05
17240 LLAGOSTERA

Planxa i Pintura

J. Miguel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/. Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

SUPER STOP

CENTRES COMERCIALS

LLAGOSTERA

c/Passeig Romeu, 32

LACUS

Cables BUJA antiparasitaris
sense conductor metàl·lic (des de 1961)

MAFA, S.L. (Succ. de G.Sureda)

C./ Donzelles, 51- Tel. (972) 80 55 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Perruqueria

M. HELENA

Bon Nadal

Carrer Concepció - Tel. 83 10 27
LLAGOSTERA

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

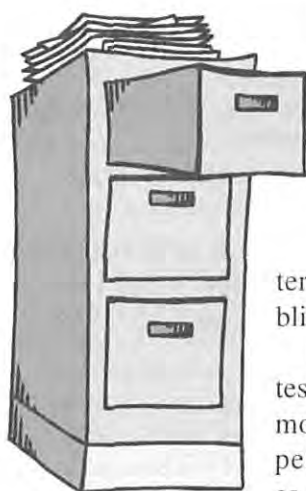
C/. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Arxiu Obert

Les consultes dels llagostere- rens a l'arxiu municipal

Una de les funcions d'un Arxiu és atendre a les persones que volen consultar els documents que nosaltres conservem. Les consultes po-

den ser internes, es a dir del personal de les oficines municipals i del regidors, o externes, del públic en general.

Les consultes internes són molt freqüents perquè sovint es necessita informació per prendre decisions polítiques o per tràmits administratius.

El públic de les consultes externes és molt divers; hi ha els investigadors «professionals», els afeccionats a la història local, els estudi-

ants que fan treballs de curs, els que necessiten una còpia del permís d'obres de casa seva o de la seva empresa, els que fan l'arbre geneològic de la seva família, els que volen veure una foto del seu carrer,...

A l'Arxiu Municipal de Llagostera atenem les consultes del públic cada dia de dilluns a divendres i de 10 h del matí a 2 del migdia. Emplenant una butlleta demanareu la documentació que uns interessi i us la servirem a la nostra sala de consulta, on podreu treballar tranquil·lament.

Les butlletes de sol·licitud de la documentació ens serviran posteriorment per fer l'estadística de les consultes, per saber quina documentació és més interessat per segons quin tipus de públic, etc.

La majoria de la documentació que conservem es pot consultar lliurement, però hi ha restriccions si conté dades que poden afectar la intimitat de les persones: l'import dels

impostos, els plànols de les cases,... En aquests casos només tenen dret a accedir-hi els propis interessats.

De la documentació no se'n poden fer préstecs, ja que és única i original i patrimoni de tot el poble. Cal per tant preservar-ne la conservació. En tot cas, si no hi ha limitacions que ho impedeixin, us podrem lliurar una còpia dels documents que us interessin. Sempre però s'intenta limitar l'ús de les fotocòpies perquè l'escalfor i la llum degraden el paper i la tinta i posen en perill la conservació del document.

Temes sobre els que s'ha buscat informació durant l'any 1996

- Col·lectivititzacions d'empreses de Llagostera entre el 1936 i el 1939
- La Doma Gran
- Línia elèctrica al VT. de Sant Llorenç
- El terme municipal
- Edificis protegits per la planificació urbanística

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

**Sara - Merceria
Perfumeria**

Carrer Donzelles, 6
Telèfon 83 11 15

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Uls desitja Bones festes !!

- Normes del Planejament Urbanístic
- Urbanisme al s.XIX a Llagostera
- Companys de Quinta
- Propietat de la terra al S. XVIII a Llagostera
- La construcció de l'Església
- Evolució de la població durant el S. XIX a Llagostera
- Edifici de la cooperativa «La Regeneradora»
- Muralles de Llagostera
- Partides de naixement, matrimonis i defuncions dels seus avantpassats.
- Genealogia de la família
- Programes de Festa Major
- El terme municipal entre Tossa i Santa Cristina d'Aro
- Eleccions 1979-1989
- Butlletí de la Unió Deportiva Llagostera
- Projecte d'urbanització d'un carrer
- Publicacions Oficials
- L'Hospital de Llagostera
- Llicència d'Obertura de l'em- presa
- Llicència d'Obres de la casa

Donacions a l'arxiu municipal durant l'any 1996

Teresa Casadevall Colomer

- Programes de Festa Major (1936, 1949, 1950, 1951)
- 2 programes de la festa de l'«Aniversario de la Liberación» dels anys 1951 i 1952
- 2 programes del Casino de la Festa Major dels anys 1950 i 1951.

Josep Blanch Vall-Llosera

- 5 cartells de la Inauguració del Museu Etnològic i d'Arqueologia de Llagostera de l'any 1987.
- Original del cartell de la Inauguració del Museu Etnològic i d'Arqueologia de l'any 1987 obra de Josep Lloveras.
- 2 passis per l'envalat de l'any 1947 i dos tiquets de la quota de la Festa Major del mateix any.

Dolors Llorinos Madi

- Una postal en blanc i negre (Nº 1 RECUERDO DE LLAGOSTERA)

Emili Pons Serarols

- Un volum mecanografiat «Memòries d'una guerra»

Josep Cantó Pagès

- Una fotografia en color de la Creu d'en Cololar.

Lluís-Esteve Casellas Serra

- 88 exemplars de la Revista de Girona d'entre els anys 1956 i 1987, corresponents als números 2, 24, 26, 27, 32 a 109 i 123.

*Marta Albà Espinet
Arxivera Municipal*

**Calçats
LLINAS**

LLAGOSTERA-LA BISBAL

Plaça Catalunya, 1
TEL. 80 52 91

C/Alta Riera, 5
Tel. 64 32 22

**OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS**

Casanovas

C/ General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

Retalls d'història

PREUS DELS ANYS 1737-1738

Forment és el blat de primera qualitat. L'any 1737, segons aquest document, es cotitzava a 40 rals, equivalents a 10 ptes., la quartera d'uns 60 o 63 quilos. Per tant un quilo de blat valia poc més poc menys 0,16 ptes.

Mestall és la mescla de diferents espècies de cereals, però en aquest cas la barreja que es feia per al consum públic era de forment i sègol. Per tant en sortia una farina de menor qualitat, motiu pel qual es mercadejava més barat.

Quant a **tossinos de greix** (porcs grassos), de pes 75 carnisseres, hem de dir que equivalia a 90 quilos, puix cada carnissera era de 1.200 grams. En el ram de la carn, fins fa 60 o 65 anys es comptava amb carnisseres i terces. Una **terça** = 400 grams o 12 unces.

Del **llibre 447 del notari Francesc Moragas**, del 9 d'agost del 1739, transcrivim el següent document.

"Sepan quantos esta publica escritura viesen, oyeren y leyeren, como nosotros Felipe Codolar labrador del termino del Castillo de Llagostera corregimiento de Gerona, de edad de sesenta anyos poco mas o menos y Lorenzo Codolar tratante del mismo Castillo, de edad de setenta y seys anyos poco mas o menos: Porque es justo y conforme a la razon dar testimonio de la verdad. Porende de nuestro grado y cierta sciencia conthenor del prte, mediante el juramento que hacemos a nuestro Señor Dios y a sus Stos. quatro Evangelios y cada uno de nosotros prestamos extrajudicialmente en mano y poder de Franc. Moragas y Gironi Nottº. infrascrito, certificamos y hazemos fee de como en el anyo passado de mil sete cientos treinta y siete, en el preste. Castillo de Llagostera y su distrito se vendieron y mercaron los granos en la conformidad siguiente, a saber, es el trigo bueno vulgo forment a quarenta reales la quartera, el trigo mescladisso vulgo mestall a treinta y seys reales la quartera. Las avas a veinte y quatro reales la quartera y la avena a doze reales la quartera. Y en el anyo proximo passado de mil sete cientos treinta y ocho se vendió y mercó el trigo forment a treinta reales la quartera, el mescladisso o mestall a veinte y quatro reales la quartera, lo que dezimos saber por haver vendido en dichos anyos porcion de dichos granos y al mismo tiempo certificamos y hazemos fee de que los tossinos de greix de peso de setenta y cinco carnisseras contado unos anyos con otros son de valor de doze libras barcel. Y un cordero es de valor de unos diez u doze reales y los quessos de seys dineros cada uno y las galinas de seys sueldos cada una. Todo lo que dezimos saber por haverlo assi visto vender y haver vendido y mercado en dichos anyos respectivamente las dichas cosas. Y esta es la nuestra declaracion y la real verdad por el juramento que llevamos echo. Y para que conste en donde convenga y nadie dude, ni dudar pueda sobre lo arriba dicho, a instancia de Gerardo Axandri tratante de dicho Castillo de Llagostera y de prste. en la villa de Canet de Mar residente, mandamos hazer y escribir el prste. auto publico, que fue fecho en dicho Castillo de Llagostera a los nueve dias del mes de agosto del anyo de mil sete cientos treinta y nueve."

ANY 1751. NOMENAMENT DE REGIDORS

Els **regidors** eren els que havien de regir el destí d'un poble, presidits obligatòriament per un corregidor que solia ser sempre un militar. En absència d'aquest presidia l'alcalde. Eren equiparables als regidors actuals, amb la diferència que eren renovats cada any i elegits per les autoritats superiors, mentre en la actualitat el període és de 4 anys i són elegits democràticament. Aquest càrrec ens fou imposat a Catalunya després de la Guerra de Successió pel Rei Felip V. La data d'aquesta escriptura és del 26 de febrer del 1751 i es troba en el **llibre 451, del notari Francesc Moragas**.

"(...) Certificato facto et firmato per Dn. Franciscum de Prats y Matas Ruiz de Llano, Secretario del Rey Nuestro Señor y Su Escrivano principal de Cámara y Gobierno de la Real Audiencia del Principado de Cathaluña que reside en la ciudad de Barcelona.

Certifico, que en cumplimiento de la Real orden de Su Magestad de mudarse todos los años los regidores de las villas, lugares y pueblos, así regios como jurisdiccionales de este Principado: La Excelencia, y Real Audiencia ha elegido y nombrado por regidores de la villa y término de Llagostera, del corregimiento de Gerona, a Miguel Vidal, Juan Matheu, Salvio Caldas, Felio Estrach y Gerardo Maymí, que han de servir por el término de un año en adelante que entrarán sus sucesores; y en virtud de este nombramiento se manda a la justicia y regidores actuales de dicha villa y término de Llagostera, que juntos en su Ayuntamiento, admitan a los susodichos al uso y exercicio de sus oficios por el orden y con la antelación y precedencia que van nombrados y les reciban sus juramentos que han de prestar en la forma acostumbrada y hecho, les pongan en possession de aquellos con todos sus gages amolumentos, honores, exempciones y libertades y que luego sean puestos en possession de sus oficios y dentro el término de los primeros dos meses tomen cuentas a los regidores que salen, con los recados de sus justificación, cargo y data, observando en el dicho possamiento de cuentas la formalidad que se expresa en el capítulo quarenta y seys del Real Decreto de la Nueva Planta. (...) Firmado de mi mano y sellado con el Real Sello Común que está a mi cargo en Barcelona, a nueve de enero de mil setecientos cinquenta y uno. Francisco de Prats y Matas."

Josep Cantó i Antoni Mascort

Font: AHG. notaria Caldes-Llagostera.

L'ESTIL

moda

Bones Festes !

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ

VENDES A L'ENGRÓS

Bones Festes !

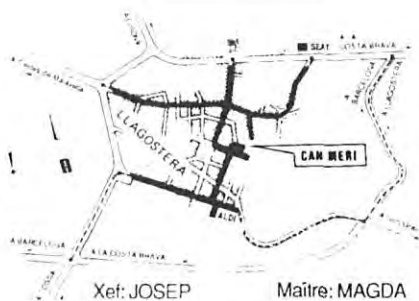

**Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

ESPECIALITATS
TIPIQUES
CATALANES

Bones Festes !

Can Meri

Xef: JOSEP Maitre: MAGDA
Almogàvares, 17 - Tel. (972) 83 01 80
17240 LLAGOSTERA (Girona)

www.ctv.es/canmeri

DDISENY
INTERIORISME COMERCIAL

Maiena, 3 - 17240 LLAGOSTERA
Tel 805519 Fax 830527 E-mail ral@grn.es

DECORACIÓ
PROJECCIÓ
I
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS

PromaCor

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

Bon Nadal !

Mercè Salvadó Berenguer

Bones Festes !

Assegurances

Asseguradors des de 1864

Angel Guimera, 21 - bis
Tel. 80 53 70 - P. 83 04 45
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes !

Unisex

**Perruqueria
ANTONIA**

Passeig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

ESPINET, DEU I TORRES

*Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines
Bon Nadal !*

C./ Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44
LLAGOSTERA

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

Creu que Llagostera és un poble que ho té tot?

Segur?

Si és així, perfecte, però si creu que encara hi ha mancances o

que hi ha coses que haurien de desaparèixer, ara té l'oportunitat de dir-ho!

HI FALTA:

-**Urbanitzar parts del poble** que encara estan sense urbanitzar: zona piscina - fins a la bugaderia, zona carrer Canigó fins al carrer Donzelles, zona de l'institut...

-**Millora urbanística** de totes les urbanitzacions de la perifèria del poble: Llagostera Residencial, La Canyera, La Mata...

-**Una llar d'infants nova** que millori en qualitat i que no tingui un nombre de places limitat.

-**Més vigilància policíaca nocturna** durant les festes locals o diades puntuals.

-**Una piscina coberta** per poder fer cursets de natació a l'hivern.

-**Més promoció turística** de cara a l'exterior.

-**Fer més activitats encarades als infants i joves.**

-**Informació puntual del què passa dins de l'ajuntament** com es feia abans amb el Butlletí dels Independents.

HI SOBRA

-**Un dels dos polígons industrials** que hi ha al poble, ja que el primer encara no està ple d'indústries.

-**Una benzinera**, comptant que n'hi ha quatre dins del terme municipal.

-**Els semàfors intel·ligents** que estant ubicats a l'entrada i sortida del poble, ja que hi ha poca gent que els respecti.

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera o bé a la següent adreça:

C/ Migdia, 40

17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (83 12 10)

L'enderrocament de l'Estanc de Dalt

La comissió de govern del dia 4 de setembre aprovà donar llicència d'obres per a l'enderrocament de "l'estanc de dalt". Ara sí que s'ha acabat; un dels edificis emblemàtics del nostre poble es convertirà en runa.

L'associació de veïns "23 de febrer" va lluitar per la conservació de l'immoble. En diverses ocasions es va demanar de catalogar la Doma. Aquestes peticions es basaven en un informe de "La comisión de Patrimonio Artístico"(5-6-78) on s'afirma que la casa en qüestió reuneix condicions suficients per a ser catalogada.

L'últim intent de salvar l'estanc és una al·legació a les normes subsidiàries, demanant un canvi de qualificació de l'immoble. L'ajuntament d'aquell moment (abril del 83) no va escoltar la gent del carrer ni l'ens oficial abans citat, i no va modificar la qualificació per poder eixamplar el carrer Santiago Rusiñol. (No es té en compte el valor històric-arquitectònic de l'edifici).

"Conservació i catalogació de la Diputació de Girona" redacta un informe per a l'ajuntament de Llagostera que textualment diu: "Per tant queda clar que l'edifici guarda interès tant a nivell Arquitectònic com Històric i constitueix una fita important en el context urbanístic on es troba inserit." Per variar, els polítics no tenen en compte l'opinió dels tècnics i la qualificació de la Doma no canvia. ¿Hi ha algun misteri immobiliari o urbanístic que des de la plebs no aconseguim entendre?

De l'estanc de dalt se n'ha dit moltes coses, alguna de les quals sembla més llegenda popular que realitat històrica. A la primera carta de l'associació de veïns a l'ajuntament es diu, sense cap mena de justificació, que la casa servia de presó de la inquisició i això es repeteix, com a suposició, a tots els documents posteriors. Sembla una mica absurd que el nostre poble, on al segle XVII devia haver-hi uns 300 habitants, fos l'emplaçament d'una presó inquisitorial. El que sí és cert és que la casa era la residència d'un domer (clergue que exercia un càrrec per setmanes) i que va ser una de les primeres masies construïdes fora del recinte emmurallat. També és cert que l'immoble té un valor arquitectònic important sobretot per

la balustrada de la terrassa, la llinda de la porta on es llegeix: "Pontius Galseran Domedorius 1671" i un forn de suro que hi ha a la part posterior del pati.

A títol personal crec que no hagués servit per res que la Doma Grossa fos catalogada. Al poble hem vist com es feien vertaderes aberracions en edificis catalogats com la porta nova de l'església i bestieses semblants en alguna casa sense que ningú s'estirés els cabells. Encare té privilegis el clergat respecte el poble?

Pau Bassets

Solidaritza't amb el Zaire

Després de la campanya que els del Casal vàrem portar a terme a principis d'any i que tan bona resposta va tenir de la gent del nostre poble, hem rebut una carta d'agraïment que ens ha omplert de joia, doncs demostra que tot l'esforç, bona voluntat i solidaritat de Llagostera ha arribat a bon port.

Això ens recomforta i anima de cara a la pròxima recollida de medicaments i aliments que farem aquest mes de desembre. Esperem que la resposta sigui tan generosa com la darrera vegada.

Aquesta és la carta que vàrem rebre des del Zaire i que us la fem arribar perquè és per a tots nosaltres. Gràcies per endavant.

Junta del Casal Parroquial Llagosterenc

Kimbau, 16-VIII-96

*Sr. Director del Casal Parroquial
LLAGOSTERA*

Benvolgut Senyor: Des de la Missió de KIMBAU a la que al Casal va ajudar tant amb roba i calçat, em plau d'enviar-li el nostre sincer agraïment en nom de les sis Germanes Carmelites Vedruna que formem la comunitat d'aquesta missió.

Gràcies al poble de Llagostera hem pogut ajudar i fer feliç a molta gent i nosaltres hem sentit la satisfacció de poder ajudar a aquesta pobre gent a qui tant estimem, i que està tan necessitada.

Entre uns i altres cal que ens esforcem per anar fent un món més just i bonic per a tothom, oi?

Hi adjunto algunes fotografies perquè puguin veure ja alguns dels nostres infants i joves lluint ja el seu nou vestit i alguna altra que podran veure que la misèria del ZAIRE no s'acaba pas.

Que el bon Déu recompensi com Ell sap fer-ho al poble de Llagostera i li vagi mantenint el seu amor i solidaritat amb els germans més necessitats de l'Àfrica.

Moltes i moltes gràcies per tot!

Ben cordialment

Gua. Roser Casañas

Carmelita Vedruna, missionera a KIMBAU

Caminant sota la lluna

La II caminada a la Llum de la lluna va tenir lloc el 24 del passat mes d'agost. La convocatòria d'enguany va superar en nombre a la de l'any passat. Un total de 124 persones de totes les edats van participar en aquesta activitat organitzada pel Grup Excursionista Bell Matí. Aquest any la caminada va iniciar-se - com de costum- al Pavelló. Els caminants noctàmbuls van encaminar les seves passes vers Can Nadal i Can Gros. Van fer un petit descans a Can Puig, on van aprofitar per fer el sopar de rigor. A continuació es van diri-

gir a l'ermita de Sant Llorenç, on van fer un reagrupament. Com l'any passat, la ruta va finalitzar amb una remullada general a la piscina Municipal, acompanyada de la coca i el cava tradicional.

Foto: Jaume Ventura

Homenatge als nostres avis

La XVa Festa d'Homenatge a la 3a. Edat tingué lloc el dia 6 del passat mes d'octubre, després d'un lapse de gairebé 2 anys.

Un ofici solemne acompanyat de les veus del Cor Parroquial inicià el dia. Malgrat el temps inestable, al migdia la Principal de Banyoles ajudà a obrir la gana amb una ballada de sardanes.

El dinar de germanor es serví a la nova Llar d'Avis.

Amb més música finalitzà la jornada. Les Veus de Besalú oferiren un concert de música popular i tradicional al Casino.

Foto: Dani Moll

Elles tampoc van voler perdre's la Festa d'Homenatge a la 3a edat. Foto: Dani Moll

Cursa de Quads als Cremats

Mentre els avis eren homenatjats, al circuit dels Cremats tenia lloc una cursa de Quads. A la fotografia podeu veure una de les dues proves puntuables per la Copa Catalana. En la categoria de 2 temps i fins a 240cc va dominar Eduard Ullastres. En la categoria de 4 temps dominà el seu germà Joan Ullastres.

Foto: Carles Oliveras

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/ Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA

Bones festes !!

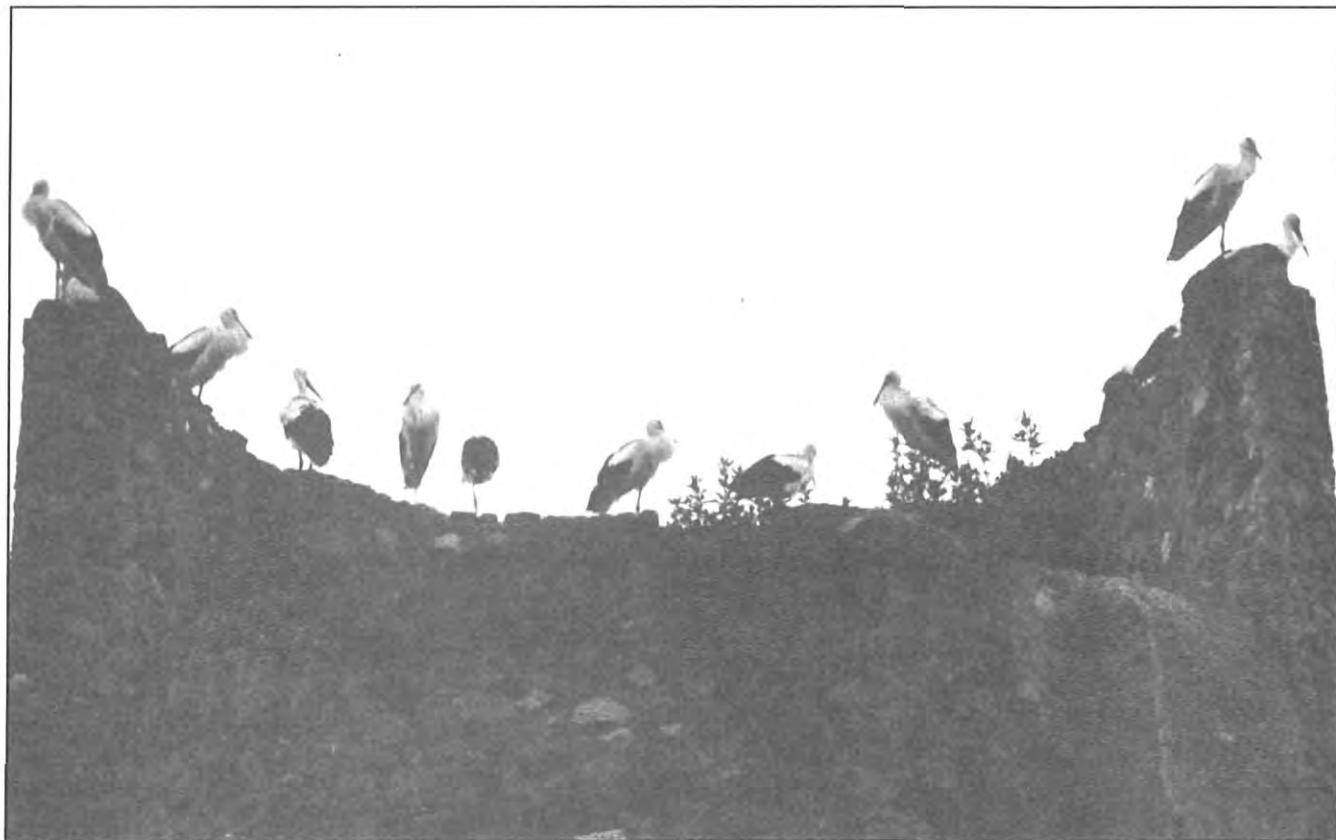
C/ Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

TABACS

MONTSE PLENSÉ SENDRA

N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28

**C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)**

Les cigonyes van fer també escala a Llagostera, a finals d'estiu. La torre del castell va ser literalment ocupada.

Foto: Carles Oliveras

Expedient-X

L'octubre passat, en el domicili del carrer Nou núm. 27 s'hi va detectar un fenomen gairebé "paranormal".

Els propietaris han explicat que sota la teulada hi van trobar un forat d'on sortien moltes abelles. Van tirar-hi insecticida i durant quinze dies van anar caient abelles mortes. Es van enfilar per mirar d'on sortien i van trobar un immens rusc tal i com es veu a la fotografia.

Foto: Joan Mas

L'IES obre les portes

Tot i començar uns dies tard, les classes a l'IES de Llagostera ja han recuperat el seu ritme normal. De mica en mica s'ha anat acondicionant el terreny del pati i els alumnes ja tenen papereres per llençar les deixalles de l'esmorzar.

És aviat per valorar la implantació de l'IES a Llagostera, però el que és cert és que la bona voluntat de tota la comunitat educativa és una raó de pes per creure que la cosa pot arribar a bon port.

Fotos: Pin

JAUME CASTELLÓ MAYMI
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC
C/. Hospital, 35 — TELÈFON 83 10 58
17240 LLAGOSTERA

TV - Video - Hi-Fi
Aire Condicionat
Electrodomèstics
Antenes Parabòliques
Calefaccions

 Gestrònica

INSTAL·LACIONS RUFÍ - RESTRUDIS, S.L.

C/Jaume I, 12 - Tel. 80 50 91 - Fax 80 53 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 83 11 76

Pintre
DISENY GRÀFIC I PUBLICITAT

CONTACTI AMB NOSALTRES PER A:

Dissenyar la seva **MARCA**
o **LOGOTIP**, unificar la seva
papereria (**TARGES, CARTES,**
PAPER DE FAX, FACTURES.),
realitzar els seus **FULLETS**
i **CATALEGS**, o elaborar
la seva **PUBLICITAT** per a
butlletins, revistes, etc.

Si desitja millorar la
IMATGE DE LA SEVA EMPRESA
confiï en un professional

© 47 15 95

CENTRE HIPIC

"LOS CUATRO HIERROS"

Tel. 908 38 81 90

* **P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.**
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 **LLAGOSTERA**

canigo

LLAGOSTERA
Tel. 830484

PLATS PER EMPORTAR

Canalons
Conill
Albergínies farcides
Pollastre rostit
Calamars farcits
Sèpia amb pèsols
Etc.....

Bones Festes! *Menú diari*

Planxa i Pintura

J. Miguel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

- * Construcció Piscines amb Formigó gunitat
- * Piscines Polièster
- * Productes de Tractament d'aigües
- * Accessoris piscines i Complementes de Jardí

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)

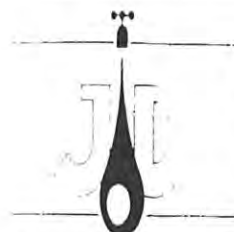
Us desitja BONES FESTES !

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

**INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA**

Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83

Joan Diaz Corominas C/ Jaume I, 9 - 17240 LLAGOSTERA

Us desitja BONES FESTES !

Concurs de logotips i eslògans de Llagostera

El Butlletí de Llagostera convoca aquest concurs amb l'objectiu de trobar un logotip i un eslògan que indentifiquin el poble de Llagostera. La convocatòria està oberta a totes aquelles persones que ho desitgin, ja siguin de Llagostera o de fora del poble, sense límit d'edat. No podran participar en el concurs ni els membres d'El Butlletí ni els del jurat. Els concursants podran presentar-se a les dues modalitats -logotip i eslògan o només escollir-ne una. En cap dels dos casos es condiona el disseny amb elements obligatoris.

1- Els originals dels logotips s'hauran de presentar en un format de tamany DIN-A4 i podran estar dissenyats amb un màxim de tres colors.

2- Cada concursant podrà presentar un màxim de dos logotips i/o tres eslògans.

3- Tots els treballs hauran d'anar acompanyats d'un sobre amb les dades del concursant: nom, cognoms, adreça i número de telèfon.

4- Els concursants que ho desitgin podran utilitzar un pseudònim, que haurà d'anar indicat darrere del treball i a l'exterior del sobre on hi haurà les dades.

5- Tots els treballs hauran de ser inèdits.

6- Tots els treballs s'hauran de presentar abans del dia 7 de febrer de 1997 a l'apartat de correus número 76, de Llagostera, o bé al local del Butlletí de Llagostera: carrer Migdia, 38. 17240. LLAGOSTERA.

7- Per la festa major es farà una exposició amb tots els treballs presentats.

8- Els treballs no premiats es podran recollir al cap d'un mes de l'exposició.

9- Els treballs premiats passaran a ser propietat del Butlletí de Llagostera. El disseny, i tots els drets que se'n derivin quedaran en propietat d'El Butlletí.

10- El veredict del jurat serà inapel·lable.

11- El jurat es reserva l'opció de deixar el premi desert.

12- La presentació de qualsevol treball al concurs significarà la total acceptació de les bases anteriors.

13- Per més informació consulteu programes a part.

PREMIS

Només hi haurà un premi per cada modalitat. El logotip escollit es premiarà amb 40.000 pessetes en metàl·lic i l'eslògan amb 10.000 pessetes.

Grup Armonia

Música en Viu a Ballar

972 / 83 12 26
972 / 23 99 64
989 / 49 53 75

PERRUQUERIA MARINA

C./ Felip Neri, 3
1720 LLAGOSTERA

Tel. 83 12 49

Bones Festes!

Gim 2x4

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

PRODUCTOS DE CONCHO ALOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

mobles soler

Joan Soler i Rissech

MOBLES D'ENCÀRREC
CLASSICS I MODERNS

Bones Festes!

C./ Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

Puigdemunt

DROGUERIA I FERRETERIA

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

SEAT Casas Masgrau, S.A.

C / Camprodón, 49
Llagostera (Girona)

Teléfonos: 83 02 25
83 02 37

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LACREMA

L'Ajuntament

L'ARXIU MUNICIPAL I "ELS LLIBRES DE CRÒNICA"

Isabel Vilà, la primera sindicalista catalana

En els darrers anys l'administració municipal ha diversificat els seus camps d'actuació assumint noves funcions que l'han portada a una major complexitat administrativa.

Les primeres conseqüències d'aquest fenomen han estat un augment considerable de documentació i una gestió transparent i eficaç d'aquesta documentació, de manera que el dret d'accés a la informació per part dels ciutadans així com la protecció i la difusió del patrimoni documental estiguin garantits. Portar a terme aquestes fites és essencialment la tasca del nostre Arxiu Municipal.

L'Arxiu, doncs, es mou en un doble vessant: l'administratiu i el

cultura. És des d'aquesta segona perspectiva, cultural, i amb l'ànim d'anar refent la nostra història local, que l'any 1990 es va començar a publicar la revista "Crònica".

Des de llavors s'han editat 14 números i s'ha arribat a 350 subscriptors.

Va ser l'estiu passat, quan el Sr. Francesc Ferrer ens va presentar el treball sobre Isabel Vilà, quan se'ns va fer palesa la necessitat d'editar un nou tipus de publicació,

més exhaustiva, més documentada i d'àmbit extra-municipal.

Aquest és el marc on ha nascut el primer llibre de Crònica, "Isabel Vilà, la primera sindicalista catalana". El seu autor, el Sr. Francesc Ferrer, diputat al Parlament de Cata-

lunya per Esquerra Republicana de Catalunya, el presentarà a Llagostera el proper 22 de desembre en un acte obert al públic en general.

Des de l'Àrea de Cultura i de l'Arxiu Municipal ens sentim gratament complaguts de publicar la història d'Isabel Vilà, no només perquè ens dona l'oportunitat de conèixer fet i anècdotes de la nostra història local, sinó també perquè ens permet ressuscitar la vida d'una dona de Llagostera, absolutament moderna, que ara fa cent anys va fer seus els ideals de justícia social, de suport a les minories oprimides i de lluita per a la defensa de les llibertats fonamentals de l'individu, sense distinció de sexe o religió.

Pilar Sancho Espigulé
Regidora de Cultura de
l'Ajuntament

**Feu-vos subscriptors
del BUTLLETÍ
(Tel. 83 12 10)**

Associació Contra el Càncer

Junta de les Comarques Gironines. Delegació de Llagostera de l'Associació Espanyola Contra el Càncer

INFORMACIÓ:

L'Associació Espanyola contra el Càncer destina els seus recursos a multitud de programes i activitats. Comencem aquesta visió global amb el programa estrella: *L'ajut al malalt i als seus familiars*. Per qualsevol consulta referent al tema del càncer s'ha instal·lat en el pis sèu de Girona el telèfon gratuït *Escolta'm*, amb el número 900.12.17.87.

Curs de Natació

És de caràcter gratuït i va dirigit a persones mastectomitzades (és a dir, operades de mama).

Les classes es fan cada dimarts i dijous de 10 a 11 del matí, al Gimnàs *Splash* (del carrer Sta. Eugènia número 2 de Girona)

Curs de Voluntariat

També de caràcter gratuït. S'imparteix al llarg de tot el dia 26 de novembre, dinar inclòs. La segona part d'aquest curs es donarà aproximadament al cap d'un mes.

Per a més informació truqueu al telèfon 20.13.06

El Voluntariat de l'Associació Espanyola Contra el Càncer

Un voluntari és aquella persona que vol col·laborar desinteressadament, dedicant les seves aptituds i temps lliure al servei de la comunitat. La labor del voluntari de l'Associació Espanyola Contra el Càncer s'encamina directament o indirectament a millorar la qualitat de

vida del malalt de càncer, participant en les tasques administratives i de programes, així com en hospitals o en el domicili dels malalts.

UNA CLAU PER A LA SALUT

Europa Contra el Càncer aconsella consumir fruites i verdures diàriament.

Segons el Comitè de Canceròlegs de la Comissió de la Comunitat Europea, si se seguissin aquestes 10 normes, es reduiria significativament el nombre de càncers.

CODI EUROPEU CONTRA EL CÀNCER

- 1.- No fumi. Fumador, deixi de fumar com més aviat millor, i no fumi davant d'altres.
- 2.- Sigui moderat en el consum de begudes alcohòliques.
- 3.- Eviti l'exposició excessiva al sol
- 4.- Respecti les instruccions de seguretat durant la producció, manipulació o utilització de qualsevol substància cancerígena.
- 5.- Mengi sovint fruites i verdures fresques i cereals amb alt contingut de fibra.
- 6.- Eviti l'excés de pes i limiti el consum de greixos.
- 7.- Consulti el metge en cas d'evolució anormal: canvi d'aspecte d'una piga, un bony o una cicatriu anormal.
- 8.- Consulti el seu metge en cas de trastorns persistents com: tos, ronquera, canvi dels hàbits intestinals o pèrdua de pes injustificada.

Per a les dones:

- 9.- Faci's regularment un frotis vaginal.
- 10.- Vigili's els pits regularment i si és possible, faci's una mamografia a intervals regulars a partir dels 50 anys.

Biblioteca Julià Cutillé

Ara que s'apropa el Nadal us proposem una bibliografia exclusivament nadalenca. Perquè en aquestes festes pugueu gaudir a casa vostra, tot llegint un conte als vostres fills, fent manualitats, per adornar l'arbre de Nadal o la vostra llar, preparant un bon àpat de festa o, simplement si voleu passar una estona llegint un bon llibre o mirant una pel·lícula

LLIBRES DE NADAL

Ara ve Nadal : recull de tradicions del Solstici d'hivern. Ed. Caixa de Barcelona

BARRUTI, M. Les Figures del pessebre popular. Ed. Obol

DALMAU, J. El Pessebrisme. Diputació de Girona

MARTÍNEZ, P. Nadal : història i sentit d'unes tradicions. Ed. Claret

MARTÍNEZ PALOMERO, P. El Belén : historia, tradición y actualidad. Ed. Argentaria

VIOLANT, R. El Llibre de Nadal. Ed. Alta Fulla

catalana. Ed. Cap Roig

SALSETES, P. La Cuina de les quatre estacions. Ed. Contrapunt

SANS, P. Cuina catalana : tradicional i moderna. Ed. Barcanova

LLIBRES INFANTILS DE NADAL

BIRD, M. i A. DART. El llibre de Nadal. Ed. Barcanova

BRIGGS, R. Papà Noel. Ed. Miñón

BRUNHOF, J. de. Babar i el Papà Noel. Ed. Aliorna

CARTER, N. El Nadal del ratolí. Ed. Elfos

CRESPI, F. El Pessebre. Ed. Destino

GANTSCHÉV, I. El Tren de Nadal Ed. Cruïlla

PIÉNKOWSKI, J. Nadal. Ed. L'Arca de Junior

ORAM, H. i T. ROSS. Un Missatge per al Pare Noel. Ed. Timun Mas

PARRAMÓN, J.M. El Nadal. Ed. Parramón

PRICE, M. El Trineu del Pare Noel. Ed. Timun Mas

LLIBRES DE CUINA NADALENCA

L'art de parar taula i 1000 idees per a rebre convidats. Ed. Pol·len

100 recetas de canelones. Ed. La Vanguardia

La Cuina de l'àvia. Ed. La Magrana

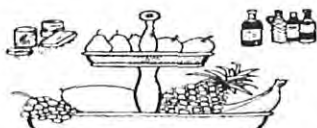
MIRALPEIX, A. i Ma. À. VILADÉS. Taula parada : l'art de saber convidar i parar taula. Ed. La Magrana

REGÀS, G. La Cuina del cava. Ed. Bausan

ROSSI, G. Les 123 receptes clàssiques de la rebosteria

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Art & Disseny

estudi de disseny grafic

LOGOTIPS, IMATGE D'EMPRESA, TARGETES
DISSENY CORPORATIU, PUBLICITAT GRÀFICA.

c/ Barcelona 4
17240 Llagostera (gi)
tel 972 831224

ENTITATS

SOLER i AMIGÓ, J. Festes tradicionals de Catalunya. Ed. Martín Casanovas

STEVENSON, J. La Nit després de Nadal. Ed. Barcanova

WILHELM, H. El primer Nadal de'n Popi. Ed. Joventut

WILKES, A. El Meu Primer llibre de Nadal. Ed. Molino

WILLIAMS, M. El Primer Nadal. Ed. Joventut

WILKESHUIS, C. El Més Bell regal. Ed. Cruïlla

CANÇONERS I POEMES DE NADAL

ALAVEDRA, J. I van seguir un estel lluminós. Ed. L'Arca de Júnior

AMADES, J. Les cent millors cançons de Nadal. Ed. Selecta

Cançoners de Nadal. Ed. La Galera

Cançons nadalenesques del segle XV. Ed. Barcino

Les Festes de tot l'any. Ed. La Magrana

Nadales. Ed. De Choisy. (amb cassette)

Poemes de Nadal. Ed. La Galera

DECORACIONS NADALENQUES

LOSCHENKOHL, B. Originales ideas para las fiestas de Navidad. Ed. CEAC

THALHEIM, Y. Calendarios de adviento. Ed. CEAC

THALHEIM, Y. Decoración de ventanas para la Navidad. Ed. CEAC

KOLB, A. Tarjetas de felicitación. Ed. CEAC

PEL·LÍCULES DE NADAL

Una Navidad con los Picapiedra de Hanna-Barbera

Los Picapiedra: Navidad en Rocadura de Hanna-Barbera

¡Qué bello es vivir! de Frank Capra

Aprofitem per desitjar-vos unes Bones Festes i un any ple de meravelloses lectures.

*Pilar Cortés
Olga Pascual*

INTERNET A LA BIBLIOTECA

Comuniquem als nostres usuaris que properament la biblioteca disposarà d'un nou servei: un ordinador connectat a la xarxa Internet.

El ninot de neu

La finalitat d'aquest joc és ser el primer a acabar el dibuix d'un ninot de neu mitjançant un dau. Abans de poder dibuixar les distintes parts del ninot, cal treure el número

correcte i per aquest ordre: cos (6); cap (5); barret (4); bufanda (3); 3 botons (un 2 per a cada un); ulls, nas i boca (un 1 per a cada cosa).

Casal Parroquial Llagosterenc

Al Teatre del Casal un any més es posa en escena la tradicional representació d' "Els Pastorets"

Es millor callar i ser, que parlar molt i no ser.
Déu és, i calla.

Déu és amor. I l'amor té el seu silenci.

Déu es fa home sense sorolls ni parafernàlies.

A Betlem, i en silenci, Déu ve entre els homes i dones que estima.

I aquests homes i dones de Betlem, i els de Jerusalem, i els de Natzaret, i els que després el seguiran de prop, volgueren trencar el silenci i explicar a tothom la gran aventura del Salvador.

Primer foren els apòstols i els evangelistes, després altres agafaren el relleu. Així fins els nostres temps.

Grans pensadors i teòlegs ens han parlat d'un Déu que es fa home, per salvar-lo del pecat. Però era massa difícil de fer arribar aquesta idea a totes les persones, sobretot a les més senzilles.

Al llarg d'aquests dos mil anys, hi ha hagut evangelitzadors que han canviat el xip i s'han adaptat a les circumstàncies, segons els signes dels temps. El què importa, han dit, és transmetre el missatge i que arribi a tothom.

Una d'aquestes formes és la del teatre. Posar en moviment i d'una manera ben didàctica, aquelles idees que es volen explicar i a vegades

diffícils d'expressar. Així neixen els *Autos Sagramentals*, a les portes de les esglésies o davant de l'altar, escenificant passatges bíblics o vides de sants...

L'escenificació d' "**Els Pastorets**", què és sinó, una representació plàstica del Naixement del Messies, intentar explicar a tothom que les forces del bé i el mal mouen uns invisibles fils davant nostre i que serà, però, el nostre acte voluntari el que ens farà decidir el propi futur?

en aquests joiosos dies de Nadal.

Al Casal tenim un bon escenari, una magnífica instal·lació, elèctrica i una còmoda i acollidora platea. Un heterogeni grup d'amics i d'amigues estem preparant la representació d'enguany. Hores llargues d'assaig, hores de dedicació... I després, al crit d'un arcàngel, l'esperit del mal caurà per terra amb tots els seus. El bé i el mal intentaran influir sobre el cor dels pastors, abocant sobre d'ells els seus impulsos transformadors. Tota la grandesa d'un

Déu, quedarà eclipsada per la senzillesa d'una realitat: Jesús neix en una cova de pastors. Amb silenci. Amb amor. I amb amor respondran els pastors i li oferiran el seu cor.

Llum, foc, estrelles, fum, tenebres... El dimoni cau. Jesús, neix. El bé triomfa en el món.

Al Casal possem en escena "**Els Pastorets**".

Vine al Casal a gaudir d'un espectacle!

Viu al teu cor l'Esperit del Nadal!

Una divertida escena de "Els Pastorets"

Llagostera té una llarga i bona tradició de representar "**Els Pastorets**". Els últims a pujar al tren de la història, els del Casal. "**Els Pastorets**" del Casal: una barreja de petits i grans, nois i noies; membres de la Junta Directiva, monitors del Casal d'Estiu, aimants tots del Casal i aimants tots del teatre...

Tots junts unint esforços i qualitats, per fer arribar a tothom un missatge de pau i de bona convivència,

Miquel Vall-lloera Demiquels
Consiliari del Casal
Parroquial Llagosterenc

Llagostera Ràdio

Per Nadal, regala música

Aprofitant que ja tenim gairebé aquí les festes nadalenques, ens prendrem la llibertat de presentar-vos unes quantes suggerències musicals per a tots els gustos, i així facilitar-vos, en la mesura que ens sigui possible, les tasques de triar els regals musicals.

Un dels grups reconeguts internacionalment i que ha assolit més èxits en els darrers anys, retorna aquest 1996 amb una altra prometedora birgueria que ja està conquerint les primeres posicions a les llistes més importants del món. El treball en qüestió s'ha presentat sota el nom de «New Adventures in HI-FI», i enregistra 14 històries que delecten els amants de l'estil inconfusible de **REM**. Un cop més, els crítics musicals més destacats han valorat positivament el bon fer d'aquest grup, tal i com han fet amb el nou disc de **Phil Collins** que també ha presentat el nou àlbum al mercat. El darrer d'aquest geni es diu «Dance into the light». Sembla que, un cop més, vol fer-nos arribar la seva música d'una manera ben especial i deixar-nos un bon gust de boca amb peces mogudes com «Take me down» o balades tan personals com «It's over (home demo)», que ja es va preparant per presidir el primer lloc a les llistes d'èxits.

D'altra banda, n'hi ha que prefereixen assegurar-se l'èxit i recullen els seus millors *hits* en un doble recopilatori que els tornarà a pujar a les quotes més altes. Aquest és el cas dels **Crowd House**, que sembla que volen tancar aquest any amb «Recurring dream: the very best of...», un treball que enregistra les millors cançons d'aquesta formació i tres temes inèdits.

Des del passat 30 de setembre pots trobar a la venda el nou àlbum de l'italià **Franco Battiato**, que retorna aquest any després d'un temps de silenci, presentant-nos el bo i millor de la seva carrera amb un recopilatori que porta per títol de «Battiato Collection», un treball que ens retorna les velles sensacions que va despertar aquest músic dels passats 80. S'hi inclouen 29 grans temes i hi trobaràs cançons tan conegudes com: «Quiero verte danzar», «Centro de gravedad», «Cucurrucucu», «la estación de los amores», etc.

En el mateix país de la bota, sembla que continuen sorgint genis pel que fa a la música. Un claríssim exemple n'és en **Massimo di Cataldo**, catalogat com a artista revelació d'aquest any. El seu disc és una molt bona suggerència per als amants de la música tranquil·la.

Qui és que ha oblidat mai la veu de **Cecilia**? Ningú, aquesta és la resposta. Per això, la Sony Music llança aquest mes de novembre un àlbum de l'artista anomenat «Desde que tú te has ido», en el que s'enregistren versions originals remasteritzades, cançons inèdites i duets amb cantants de l'alçada d'Ana Belén, Manolo Tena, Sole -de Presuntos Implicados-, Miguel Bosé, Julio Iglesias o Merche Corisco.

Però, sense cap mena de dubte, les especialistes a Espanya aquest any han estat les **Azúcar Moreno**, que amb l'estil que sempre les ha caracteritzat ja van camí del doble platí amb el treball «Esclava de tu piel». Amb el primer senzill «Sólo se vive una vez», ja van aconseguir vendre 150.000 còpies. També Rosario, coincidint amb la seva

maternitat, vol acomiadar aquest any amb un disc anomenat «Mucho por vivir», que ja promet molts i bons fruits, com el tema «Que bonito», dedicat al malauradament desaparegut Antonio Flores, germà de la cantant, i que se n'extreu com a primera entrega.

Però, el que sí s'ha convertit en un veritable fenomen de masses és la canària **Rosana**, que amb el seu àlbum «Lunas Rotas» ha aconseguit situar-se, davant la seva pròpia sorpresa, en la primera posició de qualsevol llista d'èxits nacional. I d'això no en tenim cap mena de dubte després de veure la seva actuació apoteòsica al pavelló de Fontajau de Girona.

Però no tot són bones notícies i estrenes, ja que la formació gironina **Umpah-pah**, davant la sorpresa de tothom i al·legant desavinències professionals, ha decidit dissoldre el grup que lidera Adrià Puntí, i deixar la seva carrera artística amb el darrer àlbum aparegut, que porta per nom «La Columna de Simeón» que, com tots els seus treballs, ja els ha donat grans èxits a casa i també més enllà de les nostres fronteres.

Amb aquestes recomanacions nosaltres ho deixem aquí i esperem que tota la música que ha sonat en aquesta pàgina hagi estat del vostre grat.

Bones Festes.

Maria Ortega

Recordem a tota l'audiència de Llagostera Ràdio que, seguint la tradició, aquest any també es farà el caga tió, el dimarts dia 24 de desembre. Ja s'anirà informant convenientment.

Patronat Municipal d'Esports

Ha començat una altra temporada: la 1996/97

Amb l'arribada del mes de setembre va començar una nova temporada per a la majoria d'esports: Atletisme, Bàsquet, Futbol, Futbol de Sala, Handbol... La resta (Patinatge, B.T.T.) ho faran a primers d'any.

En aquesta nova temporada 1996/1997, destaquen com a principals novetats respecte a l'anterior la formació de dos nous equips de Bàsquet: el Júnior i el Pre-Infantil Femenins; en canvi no s'ha pogut fer per manca de jugadors l'Infantil Masculí.

Cal mencionar, també, els equips que estrenen categoria gràcies als ascensos assolits la temporada passada (Cadets de Futbol, Sènior Masculí d'Handbol, Sènior Femení de Bàsquet, Sènior de Futbol de Sala...), o en la promoció celebrada a principis d'aquesta (Juvenil d'Handbol).

El Patronat va iniciar, també, l'activitat de l'Escola de L'Esport, des del nivell 0 (4-5 anys) fins el nivell 4 (10-13 anys) amb aplicació del Programa didàctic "Multimèdia" de la Generalitat.

També hem iniciat una temporada més l'activitat de lleure, amb els cursos d'Aeròbic i de Gimnàstica de Manteniment.

Desitgem a tothom des d'aquí molta sort i molts èxits en aquesta nova temporada que ha començat, al mateix temps que encoratgem als nostres tècnics i als seus ajudants a continuar portant a terme la bona tasca de formació que estan realitzant.

FUTBOL

Després de quasi tres mesos de competició podem fer ja les primeres valoracions d'aquesta temporada 1996-97 pel que fa a la majoria d'equips a excepció dels Benjamins i Pre-Benjamins que acaben de començar la lliga en el moment de redactar aquest escrit.

El primer equip, va començar molt malament amb el Sr. Josep M^a. Pagès d'entrenador, i abans d'acabar la pretemporada ja va ser substituït per un nou tècnic, el Sr. Ferran Oliveira, el qual amb una altra mentalitat ha anat transformant l'equip i fins ara està portant a terme una meritòria temporada.

Els Juvenils, tot i tenir un bon equip no acaben d'assolir ni el joc ni els resultats que s'esperava d'ells. Potser el fet de no poder repetir mai dues setmanes seguides la mateixa alineació fa que les coses no els vagin millor.

Els Cadets, estrenen categoria després de l'ascens assolit la temporada passada i la veritat és que després d'un començament esperançador, mica a mica el potencial de la majoria d'equips que formen aquesta 1^a. Divisió els ha fet tornar a la crua realitat del nostre modest esport i serà molt difícil que puguin mantenir la categoria.

Els Infants i els Alevins són fins ara dos equips molt irregulars; capços de guanyar una setmana per golejada i perdre a la setmana següent per la mateixa golejada. No obstant en aquestes categories no són els resultats el més important sinó que vagin aprenent i disfrutin practicant l'esport que han elegit.

Finalment, destacar que els Benjamins i Pre-Benjamins tot just ara

han començat la competició i encara és molt aviat per fer-ne una primera valoració.

Quim

PATINATGE

La competició de Patinatge Artístic, a diferència de la d'altres esports, es desenvolupa per anys naturals, per la qual cosa estem acabant la temporada 1996. Una temporada molt positiva on hem organitzat tres proves federades aquí a Llagostera: la Repesca d'Iniciació "B", el Campionat Provincial Infantil-Aleví i acabarem l'any organitzant la darrera prova del calendari, el Campionat de Debutants.

Tanmateix hem vist participar per primera vegada a patinadores del nostre club en competicions provincials, i hem mantingut el bon nivell acostumat en les proves comarcals en què hem participat (l'Alba Barceló i la Patricia Lloveras van quedar primera i segona, respectivament, a la Fase Territorial de Nivell 3), i en el Campionat de Promoció d'Interclubs. L'Alba Barceló, la Patricia Lloveras a més de l'Esther Fontcuberta, la Marta Prieto i l'Anna Rissech, s'hi van classificar i amb una puntuació destacada.

Així, acabarem l'any organitzant el Campionat de Debutants el proper 15 de desembre amb la participació d'una extensa representació llagosterenca: la Judit Fontcuberta

en categoria Infantil; la Cristina Rodríguez, la Irene Bou, la Marta Ramírez, la Susi Añón, l'Estel·la Trías i l'Albert Boadella en categoria Cadet i la Mireia Malagón en categoria Juvenil.

Un bon nombre de patinadors la propera temporada participaran en els campionats provincials afegint-se a les tres patinadores que ja hi teníem: la Gemma Bayé, la Marta Pascual i l'Anna Albertí, i que demostrin ben clarament l'alt nivell que ha assolit el nostre Patinatge Artístic a base de constància, dedicació i molt treball per part de tots.

Esperem la vostra assistència el proper dia 15 de desembre per retrobar-nos tots plegats.

Bon Nadal i Feliç Any 1997.

Club Patinatge Llagostera

ATLETISME

La Junta del Club Atletisme Llagostera aprofitem l'oportunitat que ens dóna El Butlletí de

Llagostera per anunciar les nostres properes activitats organitzades juntament amb el Patronat Municipal d'Esports: la Cursa Popular de Sant Esteve i la Final Territorial de Cros.

Pel que fa a la Cursa Popular de Sant Esteve, que arriba a la XVII^a edició, se celebrarà com cada any el 26 de desembre i constarà del recorregut habitual de 10 kms fets a l'aire de cadascú, amb sortida i arribada del Pavelló Polisportiu.

Com en l'edició anterior hi haurà dues sorties: una a les 10 del matí

per als participants que vulguin fer la Cursa caminant, i l'altra a 2/4 d'11 per a la resta d'inscrits.

Les inscripcions s'efectuaran el mateix dia de la prova a partir de les 8 del matí en el Pavelló i, de la mateixa manera que les classificacions, aniran a càrrec de l'Aula d'Informàtica del Col·legi Nostra. Sra. del Carme.

Al final de la Cursa hi haurà servei de dutxes, entrepans, refrescos i un obsequi de record per a tots els participants.

D'altra banda, volem aprofitar també l'ocasió per anunciar que la Representació Territorial de la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, juntament amb el Consell Esportiu del Gironès i la delegació Territorial de la Federació Catalana d'Atletisme, amb la col·laboració del nostre Club, del Patronat Municipal d'Esports i del Consell Comarcal del Gironès organitzarem la Final Territorial de Cros dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya i el XXVI^è. Campionat Territorial de Cros el proper 26 de gener en un circuit al voltant de la zona esportiva municipal.

Per aquest motiu, i davant d'un esdeveniment esportiu

d'aquesta magnitud (s'espera la participació d'uns 1.000 atletes i uns 3.000 acompanyants d'arreu de les contrades gironines), demanem la col·laboració de tothom i agraïm als propietaris dels terrenys afectats parcialment pel recorregut del circuit les facilitats donades en tot moment.

Moltes gràcies a tots.

Per acabar, volem deixar constància, també, del bon inici de la temporada de cros per part dels nostres joves atletes, especialment en Dani Argelina (Pre-Benjamí) i en Jordi Bayé (Cadet), de la mà de la nova entrenadora del nostre Club, l'atleta vidrerenca Anna Tena.

Club Atletisme Llagostera

Canon

XAVIER ROS

Serveis Informàtics

**VENDA
I REPARACIÓ
D'ORDINADORS
I EQUIPS
D'OFICINA**

**CONCESSIONARI
OFICIAL**

Ctra BARCELONA, 173
17001 - GIRONA

Tel. 21 57 00 FAX 20 99 52

NOTICIARI DEL MÓN DEL MOTOR. Llagostera Competició

Tornem a ser amb vosaltres, per comentar-vos l'activitat de l'escuderia local aquest semestre.

Activitat destacada ha estat la prova reina del CPT de Catalunya de velocitat en terra (*Autocross*), la qual es va Celebrar al popular circuit d'Els Cremats. Després de un parell d'anys sense curses, la prova va tenir un gran èxit a totes les escales: presència de 40 pil.lots, molts espectadors amb moltes ganes de veure curses i sobre tot els temps, que va acompanyar la matinal.

La competició, dividida en quatre categories, va tenir sens dubte, en els petits fórmules Kart-Cross com a grans animadors de la cursa, sense desmerèixer les altres categories, és clar.

L'únic representant local va ser en Xavi Esteller, el qual va acabar en una digna 5a posició. Digna, però no justa, ja que als entrenaments va fer el millor crono de la promoció. De totes maneres, es va acostant als *cocos* de la categoria, els lleidatans Antoni Piña i Guerrero.

A continuació oferim les classificacions :

Fórmula TT: J. Claret (*Tatra*)

Turisme: J. Dalmau (*Ford escort*)

Promoció: A. Piña (*Peugeot*)

5è - Xavi Esteller

Kart-cross: R. Dalmau (Kart Cross-moto stock)

Ral·lis

Fent referència a les competicions disputades per les nostres carreteres, destaquem dues proves de ral·lis, puntuables per al campionat de l'especialitat, magníficament organitzades per l'escuderia Baix Empordà, el "Cales de Palafrugell" i "l'Empordà", amb presència rècord de participants i espectadors a les dues proves guanyades pels barcelonins Salvador Bohigas

(BMW M-3) i Salvador Canyelles (*Seat Ibiza*) respectivament.

El qui signa aquesta crònica va prendre part a les dues curses, amb l'habitual Opel Corsa del grup A. El resultat va ser d'abandonament al

Cales de Palafrugell per problemes de copilotatge pel que respecta al Ral·li Empordà, el resultat va ser més positiu, va acabar al 36è de la general, i 6è de classe, un resultat molt positiu per a l'equip de cara a l'any que ve, el qual disputarà les següents proves :Ral·li empordà, Osona i Cales de Palafrugell.

Fins l'any que ve, salutacions racing.

Vicenç

Foto: Juan Aymamí

PERFUMERIA GEMMA

COMPLEMENTS

**Us desitgem
Bon Nadal
i Felicitat Any 1997!**

Àngel Guimerà, 28
telf: 83 15 82
17240 Llagostera
Girona

**EL COTO
RIOJA**

Denominación de Origen Calificada

EMBOTTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S.A. OYON-RIOJA ALAVESA-ESPAÑA

CRIANZA

**COMERCIAL
ROVIROSA**

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62 Tel. i Fax: 83 09 72
Tel mòbil: 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COINTREAU
THE FAMOUS GROUSE
HIGH AND PARK
TAMBU
GLEN LURRIE
BUNNABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDLAN
KRUGER
CHARLES HEIDSIECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER

CLES DES DUCS
GRAND EMPEREUR
GALLIANO
FLORENZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATTOR
EL PALENGUE
MARCO GUYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHU-KHO
NOILLY PRAT
ROUS
BOULEARD

Miquel Orobitg

Miquel Orobitg Guitart va néixer fa 29 anys a Männedorf, al costat de Zurich (Suïssa). Actualment treballa com auxiliar administratiu a les oficines de la Policia Municipal de Llagostera. De fet a part de remenar papers es pot dir que el nostre cos de policia té un bon guardià de les seves dependències: En Miquel és un expert en tir de carabina i ha participat als Jocs Paralímpics d'Atlanta que s'han celebrat del 12 al 28 d'agost d'enguany.

- Com s'hi troba un llagostenc enmig d'uns Jocs Paralímpics?

- Bé. Amb nervis, tensions... suposo que com qualsevol altre.

- Vau patir els mateixos problemes d'organització que els atletes dels Jocs Olímpics?

- De l'organització dels Jocs ni me'n parlis. Tot van ser problemes, des del primer dia quan vam arribar a Atlanta. Tan punt vam baixar de l'avió vam haver d'anar a una carpa per fer-nos l'acreditació, perquè sense ella no podies entrar a la Vila Olímpica. En aquell moment hi havia entre 2.500 i 3.000 persones esperant fer-se l'acreditació. Al cap de pocs minuts d'estar allà tots els ordinadors van petar. Vam haver d'esperar sis hores i mitja. Estàvem ben empenyats, ja que després de 8 hores de vol i el canvi horari estàvem mig morts. Però és clar, sense l'acreditació no podíem accedir al nostre allotjament.

- Quina brometa.

- No. Si com aquesta n'hi ha més. Gairebé cada dia l'autobús que ens portava de la Vila al lloc on es competia es perdia pel mig de la ciutat.

Però el mes fort de tot era que aquests autobusos eren conduïts per personal de l'exèrcit americà. Imagina que per culpa d'això l'equip de tir amb arc va quedar desqualificat per arribar 20 minuts tard!!.

peu i vaig estar tot aquest temps sense poder entrenar cap dia. No obstant, un dels quatre espanyols que van competir a Atlanta va quedar medalla d'or en pistola 22.

- Et van fer passar pels temuts i conflictius controls antidòpings?

- No sé si n'hi havia. Suposo que sí, però ni me'n vaig adonar. En els campionats europeus de Finlàndia totes les federacions van pagar una quantitat perquè es fessin aquests controls. L'organització va passar de tot i no es van fer. Vés a saber on van

anar a parar tots aquells diners!!

- Suposo que alguna cosa va anar bé.

- I tant!. La relació entre els atletes era magnífica. En l'edifici on ens allotjàvem nosaltres hi havia atletes de Mèxic, Colòmbia, Argentina i Bielorrússia. Ens ho vam passar molt bé.

- I les competicions, com van anar?

- Vaig competir del dia 19 al 24 d'agost. Em vaig presentar a cinc modalitats però no vaig passar a cap final. Vaig tenir la pega que un mes abans dels Jocs em vaig lesionar el

- Com era una dia a Atlanta durant els Jocs?

- Depèn si era dia d'entrenaments o de competicions. Estava bastant lligat ja que entre les competicions i els entrenaments no et quedava gaire temps per fer altres coses. A part, del poc temps que et quedava no hi havia massa activitats per passar-t'ho bé. L'únic que podies fer quan no tenies entrenament o competició era visitar la ciutat. En canvi, dins de la Vila no hi podies fer res de res.

- Els Jocs Paralímpics són uns jocs de segona? Es nota diferència en l'organització d'uns i altres Jocs?

- I tant. No només en l'organització. Tan sols pel que fa als espectadors, ja es nota. Fora de l'últim dia la mitjana d'espectadors en les instal·lacions de tir va ser de 5 a 6 persones. Això també passava perquè a totes les competicions es feia pagar entre 15 i 35 dòlars. Als Jocs de Barcelona això no ho feien pagar!. A més s'ha de dir que el tir no és un esport espectacular.

- Parlant de diners, qui us ha subvencionat l'estada als EUA?

- Entre el Consejo Superior de Deportes i l'ONCE. No obstant, tots els entrenaments d'aquest quatre anys anteriors als Jocs ens ho hem pagat tot nosaltres. Vam rebre d'aquestes dues entitats bales i balins i vam poder fer alguna concentració.

- Hi ha professionals del tir?

A l'Estat espanyol no. És un esport molt car. En països com Itàlia,

Alemanya, Suècia Dinamarca i Corea hi ha atletes que entrenen diàriament entre 6 i 8 hores. Suposo que aquests deuen rebre moltes subvencions i es poden dedicar exclusivament al tir.

- On has estat entrenant durant els quatre anys anteriors als Jocs?

- Formo part del Club de Tir Olímpic de Platja d'Aro i l'Ajuntament d'aquest municipi ens deixa entrenar al Palau de Congressos. Això pel que fa a la modalitat d'aire comprimit. Per la modalitat carabina 22 entreno en un camp de tir de Cassà.

- Ens pots explicar per sobre la teva trajectòria dins aquest esport?

- Vaig començar el 1982 en un petit poble de Suïssa, on vivia. Sempre tenia ganes de fer alguna cosa però en ser minusvàlid no ho tenia tan fàcil. Vaig començar amb el tir però mai m'ho vaig agafar seriosament.

Quan ja vivia aquí jo i el meu pare ens vam fer voluntaris del Jocs

de Barcelona. Un membre de la delegació espanyola em va preguntar si practicava algun esport. Quan li vaig dir que el tir va quedar estranyat i em va dir que no m'havia vist a cap competició. Li vaig explicar que havia tingut durant molt temps tot el material confiscat a la duana.

- A la duana? Que vols dir?

- L'any 1991 quan vaig venir a Catalunya, en passar per la Joanquera vaig tenir problemes amb el material. La Guàrdia Civil es va quedar el material i va tardar mig any per arreglar tots els papers. Durant tot aquest temps no em vaig poder entrenar ni federar.

Com t'anava dient, quan el tema de les armes ja el tenia solucionat, aquest senyor de la delegació em va federar per poder competir i el 1993 vaig guanyar la primera medalla de bronze als campionats espanyols.

- Segons tinc entès, aquesta no és l'única medalla que has guanyat.

- Pel que fa als campionats espanyols, a part de la medalla de bron-

Francesc Xirgu Grau

A GIRONA:

Agència SUREDA

Avinguda Sant Narcís, 98
Tel 23 01 38

Recaders Girona i Província, S.L.

C/ Alacant, 22-24
Tel 23 39 61

A LLAGOSTERA:

C/Concepció, 45
Tel. 83 01 57

IMPREMTA

Rodas

OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24

Telèfon i Fax: 83 02 10

LLAGOSTERA

ze de 1993, l'any següent vaig guanyar 2 medalles d'or i 1 de plata; el 1995, 2 d'or, 1 plata i 1 bronze; i el 1996, 4 d'or. Als campionats mundials de 1994 a Àustria vaig quedar en un 5è lloc i en els euro-

marxa. Abans, però l'any vinent es farà el campionat d'Europa prop de Lyon (França). L'any 1988 hi ha el campionat del món a Santander i l'any següent tenim altre cop el cam-

peus de Finlàndia de 1995 en un 11è lloc. A part d'aquestes, tinc altres medalles i copes d'altres competicions on he anat participant.

pionat d'Europa que encara no se sap on es farà.

Pel que fa a la preparació de Sidney, la selecció espanyola de tir està esperant que puguem rebre del Consejo Superior de Deportes una subvenció per tal de dur a terme una preparació amb diverses concentracions, tant a Espanya com a l'estranger durant els quatre anys que queden fins als Jocs (cosa que fins ara i per manca de diners no s'ha pogut fer massa sovint).

I ara què? Més entrenaments? Preparació per als Jocs del 2000?

Molta sort!

- La preparació dels Jocs de Sidney de l'any 2000, tot i que encara falten 4 anys, ja estan en

Marta Ciurana

Fotos: Joan Mas

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

MP ERRUQUER
I
R Bones Festes !

BONES FESTES FELIÇ ANY 1997

RELIABLE

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ S.L.

PRIMERES MARQUES DE:

**CERÀMIQUES
SANITARIS
AIXETES**

**MOBILIARI DE BANY
ACCESSORIS**
Tota mena de materials
de construcció

C/. Germà Agustí, 74
Tel. (972) 46 00 25 - Fax (972) 46 40 83
17244 Cassà de la Selva (Girona)

PREUS DE FÀBRICA !!!

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde **1966** Cuina
Casolana

Especialitat en Conill
Rostit

Carns al caliu de Llenya

Escudella i Carn d'Olla

Botifarres d'elaboració
Pròpia

~~~~~  
Els dimarts Tanquem  
~~~~~

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

**Desitja un felix Nadal
als seus amics i clients.**

Problemàtica urbanística vers la pavimentació dels camins veïnals de Bruguera

Del suposat fet que l'ajuntament té l'obligació de «fer coses» per al poble al fet que el poble té l'obligació de respondre a les peticions de l'ajuntament, hi ha moltes grans passes, desaccords, desavinències, acabant demostrant que arribar a un acord a la pràctica costa, i que és impossible complaure totalment ambdues parts.

Després de l'aprovació d'aquest projecte, a saber, La pavimentació dels camins veïnals del Bruguera, sorgí la problemàtica entre l'ajuntament i els veïns de Bruguera, els quals es manifestaren a través de la recollida de signatures dels veïns afectats (més de 100). A continuació es presenta una recensió del manifest d'ambdues parts, una recensió que ha estat revisada i amb el vist-i-plau per cada una de les parts.

Converses amb la Regidora de PAGESIA:

«.- Es suposava una clara evidència que hi havia la voluntat per part dels veïns de realitzar la pavimentació dels camins veïnals, evidència basada en l'existència d'un precedent sobre aquesta qüestió, en converses particulars entre ajuntament i veïns, i també a nivell de Grup Lliure.

.- En el programa del partit hi ha el punt d'*Afavorir la pagesia*. Això és el que es pretén. La pavimentació d'aquestes vies principals és una millora molt important, tant per a les explotacions agrícoles i ramaderes

com per a la gent que hi viu. Dins dels molt avantatges, cal destacar l'ús del transport escolar.

.- La pavimentació del projecte comporta un eixamplament dels camins fins a 7'5 metres ja que es té en compte el camí (4'5m), les voravies laterals (50cm x 2) i les cunetes per banda (1m x 2). Aquests 7'5 metres és la distància mínima perquè dos cotxes es puguin creuar, per poder deixar les aigües canalitzades i perquè assegurem una llarga durada de les vies. Aquest eixamplament implica necessàriament una expropiació d'un tros de terreny dels veïns, les terres dels quals toquin al camí.

.- La notificació d'aquesta expropiació fou enviada per carta certificada a cada un dels afectats. L'expropiació significa cedir un tros de terreny per a un bé públic a canvi d'una indemnització econòmica.

.- El pressupost estimat per a la realització del projecte és de 88 milions de pessetes. S'ha concedit una subvenció des de la Diputació i del Pla d'Obres i Serveis de 27 milions de pessetes. L'ajuntament aportarà un 10% de la totalitat del projecte. La resta l'haurien d'aportar els veïns de la zona on es realitza la pavimentació.

.- En un ple de l'ajuntament es va rebre una carta amb signatures dels veïns aparentment demanant una reunió immediata. No es pot

convocar una reunió de forma ocasional, sinó que ha de ser precedida per tot un procés de convocatòria.

A més a més, cal a priori un anàlisi de les signatures, ja que per exemple es veu a simple vista

la signatura de tots els membres d'una mateixa família pertanyent a un sol mas afectat, quan tindria més coherència una relació d'una signatura per cada mas.

.- A la carta demanen també la interrupció del termini obert per a possibles al·legacions per part dels propietaris amb terrenys en procés d'expropiació. S'ha interromput aquest termini i se'ls ho comunicarà per escrit.

Tot això anirà seguint el seu procés per etapes i se'ls ho comunicarà per escrit. Cal que la gent entengui que encara que hagin d'aportar un quantitat econòmica, que sempre costa, serà una obra ben feta i una millora per a tots.»

LA PAVIMENTACIÓ DELS CAMINS DE BRUGUERA

Converses amb els veïns que estan en contra de la forma d'execució del projecte de Pavimentació dels camins d'accés al nucli (?) de la Bruguera:

«.- A través del Butlletí Oficial de la Província de Girona nº145, ens assabentem que existeix aquest projecte de pavimentació aprovat inicialment en un ple de l'ajuntament del dia 12 de setembre de 1996.

.- Al mes d'octubre, els propietaris de les superfícies afectades directament per l'esmentat projecte vàrem tenir coneixement a través de carta certificada tramesa per l'ajuntament de la superfície personal afectada i del termini per a presentar possibles al·legacions. Els veïns no afectats directament no van rebre cap carta presentant-los el projecte de pavimentació.

.- Enlloc s'ha informat oficialment del sistema de finançament de l'obra que s'aplicarà als diferents propietaris i veïns, independent de

si han de cedir terrenys o no. Tenint mínima coneixença del pressupost total i de les aportacions per part de les institucions (Ajuntament, Diputació i Pla d'Obres i Serveis), estimem que el percentatge que els veïns haurem d'aportar resultarà abusiu.

.- Prèviament a l'aprovació inicial d'aquest projecte no es va tenir en compte l'opinió de la totalitat dels veïns i els propietaris de la zona afectada. Creiem que abans d'aprovar inicialment en ple un projecte que afecta econòmicament uns veïns i uns propietaris, cal celebrar una reunió on s'informi a cada afectat de quina quantitat econòmica haurà d'aportar en el cas que es portés a terme el projecte.

.- La realització d'aquest projecte pot suposar a la llarga, o a curt termini, una mena de variant de Llagostera, que servirà per evitar les retencions que es produeixen a l'entrada del poble sobretot a l'estiu. Això implicarà la pèrdua de qualitat de vida de la gent que vivim al

sector de la Bruguera, cosa que ja està passant en petita escala a l'actualitat.

.- No entenem la prioritat i la necessitat de l'obra. És un camí per accedir a les cases, per anar als camps i per a l'ús d'explotacions ramaderes (conduir ramats) i forestals. A més a més, creiem que hi ha discriminacions reals ja que en adreçar les corbes (cosa que converteix el camí en una «via ràpida») no s'expropia per igual en ambdues bandes. En els camins de pagès sempre hi ha hagut el costum d'eixamplar per igual en ambdues bandes, conservant el traçat del camí.

.- Tenim coneixença que en altres pobles (Llambilles, Campllong, Brunyola, Fornells...) els veïns no han hagut de realitzar cap aportació econòmica per a la pavimentació del camí.

.- Es va realitzar una recollida de signatures dels afectats (més de 100) que juntament amb una carta exposant aquests punts esmentats a dalt, es va dirigir a l'alcalde per dema-

Us desitja
un BON NADAL

LA TAVERNA
LLAGOSTERA
Tfno. 831095

CARNS I EMBOTITS

GASCONS SC

C/. Migdia, 21 - Tel. 83 01 54
LLAGOSTERA

LA PAVIMENTACIÓ DELS CAMINS DE BRUGUERA

nar la celebració d'una reunió necessària. Fins ara (16 de novembre) no hem obtingut cap resposta.

No volem el projecte tal com se'ns és presentat, ja que no es pavimenta un camí rural, es fa una autèntica carretera que pot ser utilitzada com a via de circumval·lació del poble. El pressupost global del projecte, sense tenir en compte les necessàries expropiacions, és de 88 milions; la subvenció de les institucions (Pla d'Obres i Serveis i Diputació) és de 27 milions. L'ajuntament aporta un 10%, i els veïns hauríem d'aportar la resta, és a dir una proporció que considerem injusta. Amb aquest sistema es podrien pavimentar tots els camins de pagès, pagant els propietaris i un tant per cent molt petit l'ajuntament.»

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tels. 972/83 03 75 - 83 02 18

PL. Num. CLASSIF. UNITAT	REC. DE SORTIDA num. DATA
--------------------------------	------------------------------

Aprobat inicialment en sessió celebrada el dia 12 de setembre de 1996, el projecte de PAVIMENTACIÓ D'ACCÉS AL NUCLI DE LA BRUGUERA, se sotmet a informació pública (pl. termini de trenta (30) dies).

Per ser projecte de límpies atorgades per l'execució d'aquest projecte, s'entendrà personalment, en compliment del que preveu l'article 37.2 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

PROJECCIÓ: PROPIETARI: SUPERFÍCIE AFFECTADA:	PARCEL·LA:
--	------------

L'expedient es podrà examinar a l'Arca d'Urbanisme de l'Ajuntament, durant el termini d'informació en hores d'oficina.

Llagostera, 10 d'octubre de 1996.
El Secretari,

Josep Torrens Barandales

Aquesta va ser la primera notícia oficial que tingueren els veïns (afectats directament) de la pavimentació dels camins

Tenim les dues principals visions de la problemàtica servides sobre la taula. Per això serveix *El Butlletí*, per a donar coneixença del cas a tot llagosterenc i que dins d'una absoluta fiabilitat reflexioni i opini: En quina mesura és modificable un compromís polític assumit? En quina mesura se'ns permet ser defensors dels nostres interessos enfront l'imposat «És un bé públic»? Nova York, la ciutat de la llibertat, de la diversitat i de l'especulació sobre el terreny, manté boscos sencers en forma de parcs al nucli de l'atrafegada urbanització. Jo opino mantenir els nostres camins polsosos i amb clots, com a refugi d'una passejada, i aprendre dels, aparentment, grans que ara comencen a rectificar quan envegen el nostre aire.

Burgués i Ribó

Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

Bones festes !!

Fotos Vall-llosera

Bones Festes

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

ROBERT COROMINAS

GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA

"Per a tu, el futur"

INFOSET

IMFORMÀTICA I MATERIAL D'OFICINA

OFERTA DESEMBRE:

ARXIVADOR CD 40 UNITATS + SUPORT MOUSE + CAIXA DISQUETS
TÍTOL CD VARIS/JOC/MULTIMÈDIA I WIN-95
TECLAT MUSICAL MULTIMÈDIA I FILTRE VIDRE PANTALLA
FUNDA ORDINADOR MINITORRE I FUNDA MONITOR 14"
ORDINADOR PENTIUM 75 AMB 16 MB RAM I 1GB DISC DUR
CDX8, TARJA COMPATIBLE I ALTAVEUS 120 WATTS
JOYSTIC GAME PAD GENIUS I AURICULARS AMB MICRÒFON
IMPRESSORA CANON BJ 4100 COLOR + CARTUTX COLOR I B/N

222.938 Ptes.

Carrer Comte Guifré, 2 baixos - tel. 83 15 28
LLAGOSTERA

Us desitgen BONES FESTES !

RECUITS L'EIXERIT
RICOST, S.C.

LLUÍS RIERA BAYE I JAUME COSTAS FARRÉ

RECUITS-MATÓ-FORMATGE FRESC-CREMES-QUALLADA-FLAM D'OU

Veïnat Pocafarina, 9 Tels. 83 00 27 - 85 09 75 17240-LLAGOSTERA (GIRONA)

Dra. Irene D. Capria

ODONTÓLOGA

Colegiada nº 1768

MUTUALES - MONTEPIO DE CHOFERS
ASISA - PREVIASA

C/. Mas Sec,35 - LLAGOSTERA
Telefonos: 80 53 08
82 14 41 (Urgencias 24 horas)

La Nadala

Us en recordeu?. Qui s'enganxa a la planxa de jugar a endevinar?. Jo, jo, jo vull jugar. Doncs bé, jugarem a saber qui és la Nadala. Les regles del joc permetran sis preguntes i una resposta final. Comencem, a veure si l'endevineu. Molta sort.

Quin és el seu autèntic nom?.

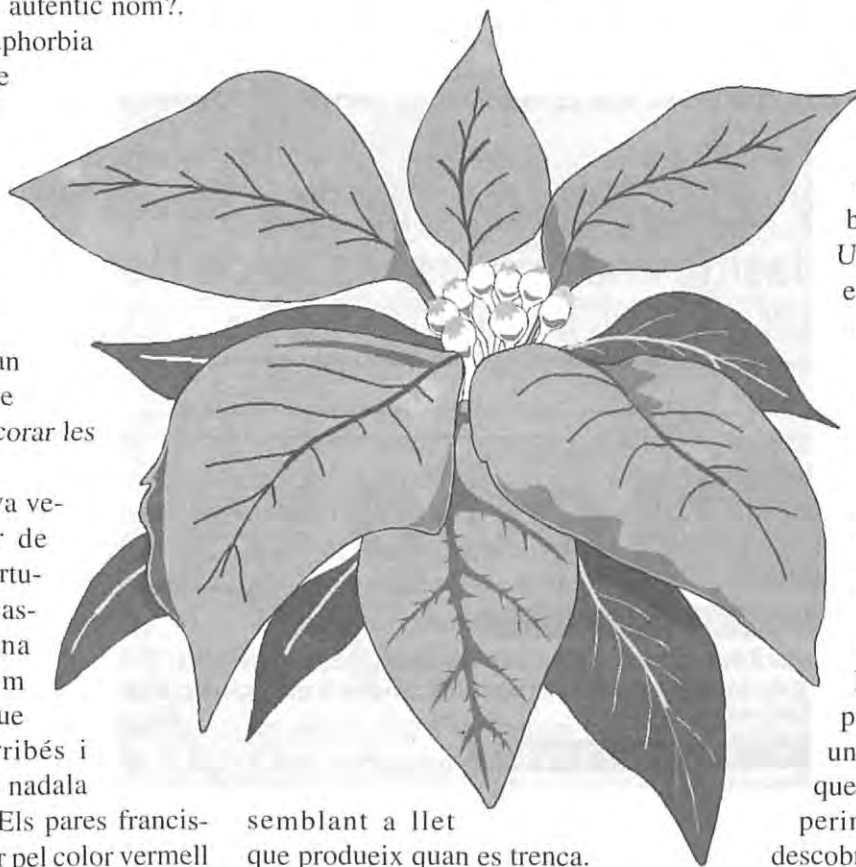
El seu nom és *Euphorbia pulcherrima* ve de *Euphorbia* que era un doctor molt conegut al regne de Mauritània i *pulcherrima* és el cognom de les plantes que són tan netes i polides que s'utilitzen per decorar les nostres cases.

De quin país va venir?. Va arribar de Mèxic buscant fortuna, vivia amb els astèques a una zona coneguda com Taxco abans de que la cristiandat arribés i convertissin a la nadala en molt famosa. Els pares franciscans la van valorar pel color vermell i brillant de les seves bràctees que no són realment flors sinó fulles acolorides, aquestes apareixen naturalment cap a Pasqua i els frares l'utilitzaven durant les processons.

A quina família pertany?. És una euphorbiacea, una família molt llarga de 2000 espècies diferents, moltes són males herbes a les vores dels camins i en els nostres jardins.

Quines són les seves principals característiques?. És una planta arbustiva de zones temperades sense glaçades i tropicals. A prop de la

costa mediterrània, al sud de Tarragona es pot utilitzar com un arbust a l'exterior formant tanques vegetals. Però sabeu per què es posa tan vermella?. Perquè li agraden els dies curts, de nit llarga d'unes 14 hores de foscor. Molta gent la considera verinosa, pel líquid blanc

semblant a llet que produeix quan es trenca.

Plora i plora una substància anomenada làtex, però no és pas verí mortal, ens pot provocar irritació a la pell o mal d'estómac. Altres germanes i parents d'ella sí que ho són, per tant millor que mengueu torrons que ja és Nadal.

Quin és el seu hàbitat?. La Nadala li agrada viure en un sòl ben drenat i una mica àcid, cal adobar-la a la tardor per obtenir la coloració vermellosa, no li agrada passar gens de fred, una temperatura de 12 graus a la nit i 26 de dia són les ide-

als. A la nostra zona viurà bé a l'interior durant l'hivern i a l'exterior a l'estiu. No li agrada l'excés d'aigua.

Última pregunta. Sabeu qui la va introduir i la va fer famosa arreu de l'hemisferi nord?. Sí, va ésser un botànic nord-americà de Carolina del Sud que es deia Joel Robert Poinsett que va marxar de viatge a les Amèriques l'any 1825 i es va convertir en el primer ambaixador dels Estats Units a Mèxic, com que estava molt avorrit va començar a enviar llavors i trossos de planta als seus amics i jardins botànics. Tothom va quedar encantat amb el color vermell de les bràctees i la va començar a anomenar *Poinsettia* en honor seu i vendre-la per Nadal. Així es va anar popularitzant fins que una família californiana que se'n diu Ecke va experimentar amb ella i va descobrir el 1923 la varietat *Oak Leaf* (fulla de roure). A partir d'aquesta s'han desenvolupat totes les varietats que trobem avui en dia als mercats per Nadal.

Doncs sí, la resposta correcta és la *POINSETIA*. Molt ben encertat. Aquí acabem aquest joc d'endevinalles per avui. Us aconsello que en compreu una per fer companyia a l'arbre de Nadal, als fruits vermells del grèvol i al vesc de la sort. Molt Bon Nadal a tothom.

Teresa Puértolas López

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

Bones Festes !

DISTRIBUCIÓN DE FRÍO

DANONE Y LA COCINERA

C/ Indústria, 7 (Sector CAVISA)
Tel. 80 56 20 17240 LLAGOSTERA

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.

Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llinós de Pilar Sureda Torrent

Us desitja unes Bones Festes de Nadal

Plaça Catalunya, 8 • LLAGOSTERA • Telèfon 83 00 97

Barraquetes, 13
17244 Cassà de la Selva (Girona)
Tel 972 46 11 00
Fax 972 46 32 33

CONNEXIÓ INTERNET:
WWW.GRN.ES/ADV
E-Mail: ADV@GRN.ES

VIATGES D'OCI

Viatges de curta i llarga distància, cap de setmana, excursions organitzades per a grups, turisme rural, vacances a muntanya, a la platja, esquí, balnearis...

VIATGES D'EMPRESA

Reserves d'hotel, billetatge d'avió, tren i vaixell, assegurances de viatge, tramitació de visats...

Feliç
Any
1997!

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Bones Festes!

Plaça de Catalunya, 5 - Telèfon 83 03 00 - Fax 80 50 69

17240 LLAGOSTERA

Petites Excursions

Aquesta és la segona entrega de la sèrie d'excursions al voltant del nostre poble que proposa el sr. Emili Soler

Quarta excursió

Anant a Solius es pot pujar al turó del Castell enrunat, des d'on es veu una bonica panoràmica, visitar els níus de vigia i la cova del Moro, excavada a la roca viva. Passant per Can Llaurador trobem el menhir d'aquest nom i continuant per la carena cap al Montclar, la cova dintre les roques anomenada de sa Tuna.

En arribar entre boniques pine-des i eucaliptus a Plana Basarda, es troben algunes de les 30 sitges on trobaren monedes, ceràmica, armes, fetitxes amb inscripcions ibèriques i també ceràmica d'importació Gre-ga.

Continuant es pot pujar al Montclar, de 417 metres d'alçada, amb bella vista panoràmica i, dessotaa mateix, el monument natu-ral d'uns tres metres d'alçada que té l'aparença d'un indi sudamericà.

Seguidament, podem visitar l'es-glesiola de Sant Baldiri i la de Sant Benet, on hi ha un gran jaciment de puntes de sílex; a continuació, la

Creu d'en Barraquer i el menhir del Frares.

Tornant en direcció a Can Caba-nyes, es pot visitar la Cova dels Lla-dres d'origen volcànic, on es troba-ren eines de l'edat de pedra.

Cinquena excursió

Des de Llagostera, en direcció a Can Codolar de Sant Llorenç i al turó de sobre de Can Sureda, hi ha un poblat Ibèric on s'han trobat Do-lies i ceràmica. Més amunt, als Grasencs de Can Baulé, hi ha tres sitges excavades a les roques i des-sota d'uns xalets moderns, hi havia tres enterraments tapats amb teuloe romana. Continuant cap a la font i la casa de la Ruïra, baixant cap a Can Vidal de Llobatera, hi ha la mina per aigua d'uns deu metres de profun-ditat, la cova megalítica dessota una gran roca i el jaciment de sílex de la Casa Nova. Dalt d'un turó proper, les restes d'uns habitatges en què s'han trobat pesos, fuseioles de tel-ler i eines antigues del camp.

Sisena excursió

Tornant cap a Can Rissech de Sant Llorenç, on hi ha dos dipòsits d'aigua per a les urbanitzacions, es continua cap a Tranquinell i al co-mençament a l'esquerra sobre el Turó de l'Ivet hi ha una Cista molt malmesa. Continuant dintre del tor-rent de l'esquerra es troben tres fonts, la presa de l'aigua i moltes empremtes megalítiques a les grans roques. A mà dreta es troba la cova Teixonera excavada dessota una gran roca i dalt a Tranquinell un Dolment molt malmès.

Baixant a la riera del Molí d'en Rissech que és plena de plantes mig tropicals, hi ha la Font d'en Dalmau. Molt a prop, riu amunt, una gran roca amb inscripcions de terme en-tre Llagostera i Tossa. A sobre la muntanya, en direcció al Puig de les Cadiretes, més amunt de la línia elèctrica, hi ha un paradolmen i el menhir anomenat l'Avi.

Emili Soler i Vicens

CLINICA DENTAL

Dra. Silvia M. Blanco

ODONTÓLOGA

*Us desitja
un Bon Nadal*

Plaça Catalunya, 8 - 1r. 1a.
Tel. 80 54 86
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Menjars "CAL DEGOLLAT"

☎ 83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal !!

EL FEMENÍ FREDERIC
(Sàtira)

Hi ha dins la raça humana,
sers de totes varietats,
uns neixen com gent molt sana,
alguns menys, invertebrats...
I qui, així, ha nascut,
no en té pas gens de culpa.
Si li atrau un geperut,
qualsevol cosa en resulta.
Frederic, era homenet,
que les noies rebutjava.
Sempre amb mascles anava,
presumint, pulcre i net,
d'un caràcter retràtil,
manyac, subtil i versàtil,
era un ser dels més simpàtics,
doncs amb bromes i acudits,
feia riure homeopàtics,
bojos, tristos i eixerits.
Frederic era bo... un xic!
Li agradava balls i festes,
on alternar amb rics potents,
assolint les més grans gestes,
feia amics en tots moments.
Fins trobar-ne un com ell,
i aleshores seu se'l feia,
no sé pas el què li deia:
algun bon mesell consell?
Se l'emportava al seu cau,
per gaudir allí junts amb pau.
Ja que no feia altres mals,
que gojar amb homosexuals!
Frederic era bo... un xic!
Com bon fidel sodomita,
aquell que busca la perla,
en vida petxina esberla!
Això just n'era sa fita.
Com s'ho muntà en Frederic?
Doncs en Frederic, morí ric...

Jordi Fontanals i Bonaventura

Morí d'una harmonia que la tenia prostrada
d'un amor imperfecte, vàlid i gens transcendent
supervivent d'un passat i d'un futur
que es conjuguen en temps imperfecte.
Una mosca volava en el seu cel.
El Parkinson li enterbolia les paraules
i li distorsionava aquelles generalitzades creences
que mai no cregué.
Òlibes i moltes cuques negres la corcaven.
La prenyada mare de tres filles
m'embolicava mels amb diners de paper.
Vivíem en un racó de la consciència,
en un angle de la nostra galàxia coneguda.
Reivindico un baptisme amb el sobrenom d'apòstata.
El foc ha arribat als nostres dies.
Ja no direm visca les cadenes.
Veig venir de lluny finestres
obrint-se a altres finestrades.

Albir

SEMPRE AMOR

Sento propers els teus passos,
en venir al meu costat,
envolta'm amb els teus braços,
vull sentir-me recolzat.
Acostant les nostres vides,
compartint tots els desitjos.
Sinceritat, no mentides,
i els capricis bells o bojos,
repartint amb l'harmonia
del cor, sense gelosia.
Això, és el que jo admiro,
la comprensió, que jo aspiro.
D'estimar-se mai n'hi ha prou,
saber fer-ho, em commou.
Vull dir-te els meus pensaments,
tot el que tinc dintre el pap,
els millors bons sentiments,
amagats dins el meu cap.

Llavors, d'amor sement sana,
plena d'elixir ben dolç,
endins hi haurà la grana,
de flor d'amor sense pols.
No pensis pas en la glòria,
que dóna d'amor quan neix,
sinó en la radiant eufòria,
d'etern goig, suprem engreix,
quan endins persistent creix!

Jordi Fontanals i Bonaventura

Veritat o mentida

De l'existència de la música al nostre país en èpoques molt reculades, en tenim prova gràfica en les pintures rupestres d'El Cogul (les Garrigues) on s'hi poden veure 45 figures en roig i negre escenificant una curiosa dansa que ocupa una paret del que se suposa fou un santuari sagrat, descobertes pel rector Sr. Ramon Huguet l'any 1908. La civilització al seu pas per Catalunya, també hi va deixar constància amb els vasos que han estat trobats, els quals donen mostra del conreu de la música instrumental i vocal. Això fa suposar que els romans no la van deixar de banda, sobretot en les representacions teatrals que celebraven a Tarraco, així com tampoc en les cerimònies, tant religioses com civils.

Segons documentació pública, la referència a la música va aparèixer durant el cristianisme al segle IV, amb una condemna que va dictar el bisbe de Barcelona Pacià, a les calendes de gener, celebrades amb música, danses i mascarades. El concili de Lleida al segle VI, també va vedar de festejar els casaments cristians amb balls i altres expressions festives. Malgrat no haver disposat de proves documentals fins al segle VI, es creu que a Tarraco a partir del segle IV i fins al VII, per les litúrgies ja s'utilitzava una música pròpia.

L'església visigòtica en produí un repertori abundant, però la dominació sarraïna en va destruir tots els còdexs existents. Tanmateix, la civilització musulmana influí de manera remarcable la música durant tota l'edat Mitjana. La Catalunya vella, que estava sota la influència carolíngia, va assimilar la música anomenada gregoriana (lligada a les litúrgies), la qual al ritme de la reconquesta poc a poc va anar adoptant-se per tot el país.

Després d'un temps en què les litúrgies coexistiren, el gregorià va generalitzar-se definitivament, i els còdexs escrits entre el segle IX i XIII arribaren al centenar. El primer orgue fou instal·lat a Sant Benet de Bages l'any 972, el qual (sembla ser) que de manera general no fou utilitzat fins als segles XII i XIII.

A partir del segle X tingueren molta importància els drames litúrgics. Els llibres de les parròquies que recullen els costums i els cants litúrgics de l'època es forniren de detalls i característiques d'aquesta mena de representacions. Al segle X "El Cant de la Sibila", de procedència mossàrab, s'escampà per tot el Principat i occitània, arribant fins a l'illa de Mallorca, on encara avui dia té viva tradició. Sant Cugat del Vallès i Ripoll foren els dos centres musicals més importants d'aleshores.

La música cortesana fou practicada des del segle XII fins al segle XIV pels trobadors catalans i provençals, els quals gaudien de la protecció de les corts peninsulars. La polifonia va fer la seva aparició al nostre país als inicis del segle XI de la mà dels monjos de Ripoll, els quals copiaren la més coneguda dels tractats europeus.

Els reis dels casal de Barcelona mostraren un gran interès per la música, per tant la seva cort, a partir de la segona meitat del segle XIV, ja podia considerar-se aleshores (en aquest aspecte) una de les més refinades d'Europa. Els joglars eren considerats personatges molt importants, ja que eren músics amb talent artístic que s'anaven per les corts reials, pels castells senyorials o per les festes populars per tocar, cantar, ballar i fer jocs de tota mena. Alguns d'ells sabien tocar més d'un instrument.

Especialitat en embotits casolans

Carns Esteve

Passeig Tomás A. Boada, 12
Tel. 972 - 83 02 14
17240 Llagostera
(Girona)

Us desitgen Bones Festes !

electrodomèstics
Codolat

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 83.04.77

LLAGOSTERA (GIRONA)

Agrupació

— DEGISA —

A partir del regnat de Pere III el Cerimoniós, les formes rígides de la música religiosa anaren perdent popularitat, per entrar més aviat amb poemes lírics o narratius i virolais, els quals tingueren gran importància en la capella reial. D'aquesta època se'n conserven diversos còdexs, els quals recullen tot el repertori litúrgic d'aquell període. El rei Joan I (que fou compositor) i el seu germà Martí l'Humà, en foren els protectors, i procuraren tenir sempre a la seva cort els millors instruments que hi havia aleshores. Durant el regnat d'aquests tres monarques (Pere III, Joan I i Martí l'Humà) l'intercanvi musical amb Europa va ser molt intens.

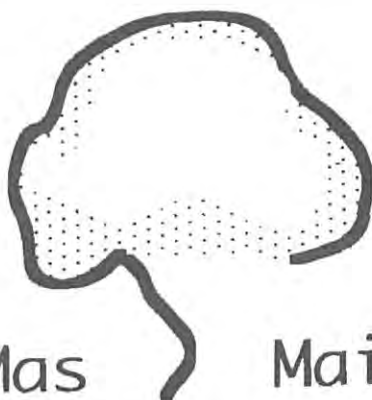
A les catedrals de Barcelona, Tarragona i als Monestirs de Montserrat, Poblet i Santes Creus, el conreu de la música polifònica religiosa fou molt dinàmic i viu. D'aquesta activitat n'ha pervingut un document d'una importància excepcional: "El llibre Vermell" de

Montserrat, còdex de la baixa Edat Mitjana, copiat a les darreries del segle XIV, fou el que marcà la transició de les arts antigues a les arts modernes, i en donà les úniques mostres de les danses sagrades conservades a Europa.

La protecció reial a la música va continuar, gràcies a l'acurada diligència que en tingué el Rei Alfons el "Magnànim", veritable patrocinator, i de Joan II el "Patòleg", la capella del qual va ser famosa fins al final del regnat de Ferran II el "Catòlic", que a diferència dels seus predecessors, aquest solament s'envoltà de músics hispànics, la qual cosa comportà que amb la seva mort i a manca d'una cort estable s'acabés la música, i va finir també la capella reial.

Fèlix Sureda

*"Extret d'un text publicat
en una revista especialitzada"*

Mas Maiensa

Vivers i Jardineria

**Bones Festes
i Felicitat 1997**

V. de Bruguera, 7
17240 Llagostera
Tel-fax 83 07 45

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

C.I.F.: B-17034265

PISOS EN VENDA

AL C/ BARCELONA, No. 5

A UN 6,5% D'INTERÈS

Carrer Maiensa, 15

Telèfon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bon Profit !

CARBASSONS FARCITS

Ingredients (per a quatre persones):

4 carbassons
200 grs. de carn picada
1 ceba
2 tomàquets
oli, sal i pebre

Per fer la beixamel:

1/2 litre de llet
1 cullerada sopera de farina (ben plena)
nou moscada
formatge ratllat
sal

ELABORACIÓ:

1r. Es treu la polpa del carbassó (no la tireu), i es posen els carbassons en una plata.

2on. Es fa un sofregit de ceba i quan la ceba ja és transparent, s'hi posa la carn picada. Es deixa coure i s'hi posa la polpa del carbassó, sal i un polset de pebre. Després afegir una mica de tomàquet.

3r. Es deixa al foc i es va remenant durant uns 15 minuts i seguidament s'omplen els carbassons.

Quan es té tot això fet, es prepara una beixamel, s'hi posa formatge ratllat per sobre i a gratinar !. Aquest plat pot preparar-se el dia anterior.

Restaurant CAN RIERA

RAP AMB SALSA ROSA I GAMBES

Ingredients (per a quatre persones):

1 cua de rap, d'aprox. 800 grs.
pebre vermell dolç
1 manat d'herbes aromàtiques
3/4 litre de llet (aprox.)
8 gambes
sal

Per fer la salsa:

2 ous
1/2 litre d'oli
1 llimona
sal, sucre
150 grs. de «ketchup»

ELABORACIÓ:

Treure la pell i l'espina central. Salar lleugerament i empebrar amb el pebre vermell totes les parts del rap. Embolicar amb un cordill, com si fos un rodó de carn.

En una cassola, col·locar el rap, les herbes i la llet. Deixar-ho coure fins que estigui fet, aproximadament uns 15/20 minuts. (Donar la volta al rap, de tant en tant). Un cop cuit, reservar. Retirar el cordill un cop estigui temperat o fred.

LA SALSA: Fer una maionesa amb els 2 ous, el 1/2 litre d'oli i un polsim de sal. Posar-hi el suc de 1/4 de llimona i batir-ho tot plegat (pot fer-se amb el minipimer). Afegir 150 grs. de ketchup i dues cullerades soperes de sucre. Tornar-ho a batre tot junt. Queda una salsa fluida però lleugera !.

A l'hora de servir, escalfar el rap tapat en el forn. La salsa escalfar-la al bany maria.

Un cop calent tot, cobrir el rap amb la meitat de la salsa, adornar amb les gambes (que haurem cuit al vapor o a la planxa). La resta de la salsa calenta es serveix amb salsera a part.

Aquest plat pot preparar-se el dia anterior.

Restaurant CANIGÓ

Perruqueria
Unisex

Ris D'or

Plaça Mas Sec, 1
Telèfon 83 02 61
LLAGOSTERA
Bones Festes !

TALLERES

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

17240 - LLAGOSTERA

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

El Churrero
Aperitivos de lujo

Patatas | Morros de | Patatas Pajas
Churreras | Jabugo | Churreras

Carrer Industria, 7 (Sector Cavisa)
Tel. 80 56 20 - 17240 LLAGOSTERA

Fermí Rodríguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores

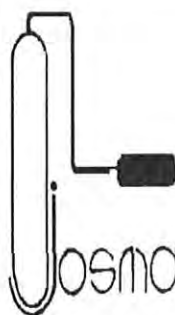
i parlant de fusta ...
Tot el que calgui

Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles

Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.

Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

Us desitja BONES FESTES !

Pintura . . . Decoració

JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

Tels. 80 52 08 - 46 35 78

J C
T d'A

JOSEP JORDI
COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61
CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

CAIXA DE CATALUNYA

Bones Festes !

Registre Civil

Naixements

<u>DATA</u>	<u>NOM</u>
27-9-96	David Claparols Mercado
25-7-96	Rocío Coca Palomo
06-8-96	Robert Fuya Jiménez
08-8-96	Buxra El Khattabi Nati
29-8-96	Adrià Miquel Expósito
09-9-96	Albert Puig Pérez
13-9-96	Anna Ayach Porsell
22-9-96	David Dueñas Moreno
27-9-96	Iris Romeu Peña
27-9-96	Fiona Gurnés Serradell
3-10-96	Ilias Azouggagh Balyamna
8-10-96	Mar Jovanet Moreno
4-10-96	Kevin-Juan Flores Moreno
10-10-96	Arnau Hernández Surós
22-10-96	Helena Pujol Piferrer
25-10-96	Yasin Belhaj El Kawakibi
24-10-96	Pau Salvatella Sureda
4-11-96	Josep Ortín Moré

David Dueñas Moreno

Pau Salvatella Sureda

Fiona Gurnés Serradell

Matrimonis

<u>DIA</u>	<u>NOM NUVIS</u>
19-7-96	Isaac Albert Agut i Mònica Torras García
10-8-96	Joaquín Masferrer Serra i M ^a Gloria Mas Gusiñer
20-7-96	Fco. Javier García García i Lourdes Massaneda Tarrés
20-7-96	Antonio Silva Bernardo i Luisa Rodríguez González
3-8-96	Joan Cuixart Ruiz i Marta Ciurana Paradedà
3-8-96	Jorge Tena Juan i Olga Moré Pedraza
17-8-96	Alberto Mateos Poch i Alba Batllori Bas
1-9-96	Jordi Serra Banchillería i Isabel Sagué Tuscà
21-9-96	Alfonso Domínguez López i M ^a José Vargas Rodríguez
21-9-96	Jaume Masgrau Rissech i Alicia Lacalle Cortés
28-9-96	Xavier Bosch Bravo i Pilar Martí Ribas
6-10-96	Jorge Carreras Busquets i Margarita Codina Laviña
14-9-96	Javier Salguero Capilla i Alejandra Puig Roger
13-10-96	Antonio Rodríguez Ramírez i Isabel Maruny Plana
12-10-96	José A. Moreno Moreno i M ^a Angeles Agüera Guzmán
26-10-96	Jorge Rubirola Casals i Dolores Plaja Paradedà

Defuncions

<u>NOM</u>	<u>DATA DEFUNCIÓ</u>
Julio Bassets Raig	31-7-96
Benito Ferrer Vicens	6-8-96
Ramona Rosanes Roselló	10-8-96
José Miquel Vila	28-8-96
Luisa Anglada Bartis	8-9-96
José Torres March	22-9-96
Narciso Maimi Tarré	24-9-96
Tomás Molina Guzmán	11-10-96
Nieves Bueno de León	16-10-96
Emma Bretcha Hernández	17-10-96
Onofre Alvarez Alvarez	21-10-96
Lorenzo Magrià Vicens	23-10-96
Teodoro Serrano Muñoz	31-10-96
Francisco Mateu Gallart	31-10-96

Si teniu interès en què aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil només heu de fer-nos-la arribar a l'Apartat de Correus 76, o bé al no. 40 del C/Migdia. Si voleu que us vinguem a fotografiar, deixeu-nos el missatge al contestador (83 12 10)

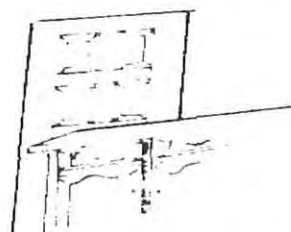
EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel S.C.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

**Fusteria
ROIBA, S.L.**

POLÍGON INDUSTRIAL
Telèfon: 83 08 20
Fax: 80 52 69
LLAGOSTERA

**Cuines
ROIBA, S.L.**

POLÍGON INDUSTRIAL
Tel i Fax: Botiga: 80 52 69
Taller: 83 08 20
LLAGOSTERA

HORÒSCOP

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: En el tema de l'amor, els Àries gaudireu d'una relació estable amb la qual estareu molt bé. Com a mínim durant un temps.

Feina: Estigueu alerta o pot ser que hi hagi algunes tensions a la feina. Aneu amb compte amb els vostres cops de geni.

Salut: Procureu fer exercicis de relaxació. Això us anirà bé de cara a les tensions laborals i per altra banda també estareu millor amb la gent que teniu més a prop.

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: Alguna persona del vostre entorn farà tot el possible perquè us fixeu en ella. No sigueu "tontos" i aprofiteu l'ocasió.

Feina: Les coses aniran a favor vostre i començaran a ploure oportunitats de feina per tot arreu.

Salut: Notareu que esteu més en forma que mai, plens d'una energia que serà molt positiva per als vostres projectes.

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: Pot ser que amb la vostra parella passeu moments difícils degut a coses passades, però no cal patir, les dificultats passaran i després estareu millor que abans.

Feina: Si teniu algun projecte de feina que us agradaria portar a terme, ara és l'hora de posar fil a l'agulla i començar a fer realitat el vostre somni.

Salut: Segurament patireu de cansament, i és que últimament esteu exigint massa al vostre cos. És recomanable que us prengueu les coses amb més calma.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: Ara és l'hora que els cranc que no tenen parella s'es-pavilin i surtin al carrer a buscar-la. Ella us està esperant!

Feina: Potser trobareu que la feina és més rutinària que mai, però no cal preocupar-se. Només cal canviar de feina i ja està!!

Salut: Aneu amb molt de compte amb els refredats. Us adonareu que sempre vosaltres sou els que l'enxampeu i mai els altres.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: No cal dir que en aquest temps els reis per excel·lència sou vosaltres. Allà on aneu tindreu un èxit rotund, sereu el centre de totes les festes. Resumint, és el vostre moment.

Feina: Amb aquest tema no es poden fer bromes. Hauríeu de ser més prudents.

Salut: No cal patir. Per esgotar les vostres energies caldria la força de tot un exèrcit.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: Notareu que en les properes setmanes la vostra parella estarà molt més atenta a les vostres necessitats.

Feina: En aquest aspecte les coses no seran tan positives. Si estàs buscant feina no et serà fàcil trobar-ne, però no et preocupis, les coses canviaran i molt aviat.

Salut: Pot ser que notis que les forces t'abandonen, però no és així. Ben aviat et tornaràs a trobar en plena forma.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: Heu estat un temps aïllats d'aquest tema, però ara és l'hora que et despertis i surtis a buscar parella.

Feina: Passarà un temps abans no trobis la teva gran oportunitat. Hauràs de tenir paciència.

Salut: Els balança patireu d'afeccions buccals, siguin les genives, els queixals o llagues. Però no patiu: Sempre hi podreu trobar remei.

ESCORPÍ del 24/10 al 22/11

Amor: Deixeu de banda totes les vostres obligacions i aneu amb la vostra parella on vulgueu, sortiu a sopar o al cinema. Veureu que ella us respon molt i molt bé.

Feina: Les coses a la feina estaran molt bé. El vostre cap us delegarà molts projectes importants i molt possiblement, us recompondrà amb un augment de sou.

Salut: Aquells que patiu de migranyes aneu amb compte perquè pot ser que la migra-nya us ataqui. El més important és tenir força paciència.

SAGITARI del 23/11 al 22/12

Amor: Aquests propers mesos sereu el signe afortunat. Aquells que no tenen parella en trobaran, i els que ja la tinguin estaran en els millors moments amb ella.

Feina: De feina no us en faltarà. Rebreu propostes molt interessants.

Salut: Mai us heu trobat tan bé com ara. La vostra salut serà de ferro.

CAPRICORN del 23/12 al 20/1

Amor: Us semblarà que la vostra vida amorosa és molt rutinària, però no serà així. Quan menys us ho espe-reu, rebreu la carta d'una persona molt especial.

Feina: Aquest tema sembla que estigui atu-rat, però les coses aniran endavant poc a poc.

Salut: Aneu amb compte amb els menjars pesats. El vostre estómac no ho resistirà.

AQUARI del 21/1 al 19/2

Amor: No somnieu tant amb els prínceps o princeses blaus, baixeu a la terra i allà trobareu la persona que sempre heu esperat.

Feina: Alguns companys es posaran en contra vostra, però no us amoïneu ni hi doneu importància.

Salut: Els dolors a l'esquena seran fre-qüents. És recomanable que visiteu el mas-satgista.

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: Pot ser que tingueu al-gun problema, però no serà res important, i després les coses aniran molt millor.

Feina: Sembla que les coses van bé, però no us en refieu i continueu treballant de cara al futur.

Salut: No sigueu pessimistes. Seguiu en-trenant i els resultats seran immillorables.

Madame Merduix

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

BONES FESTES!!

ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
RECORDS DE BATEIG-COMUNIO-NOCES
I ANIVERSARIS
NINOS DE TOTA MENA
ARTICLES DE BROMA

*Regals ANNA els convida
a veure el selecte mostruari de*

FORTUNA

JOYERIA - RELOJERIA

*i els comunica que disposa de Servei de
TINTORERIA AURA
amb dues recollides setmanals*

Carrer Sant Feliu, 8-Tel. 83 12 83-LLAGOSTERA

Bones Festes

TEL·LÚRIUM. Pols de cometes

1997 serà per a molts de nosaltres un any de records inesborrables. Serà l'any en què, si les previsions es compleixen, podrem gaudir d'un dels espectacles celestes que més ha captivat la imaginació humana, des que els primers homínids van mirar el cel amb ulls curiosos. 1997 serà l'any del Hale-Bopp, «l'any del cometa», un dels cometes més espectaculars del segle.

Però, què és un cometa?. La definició més actual i popular data ja de 1950 i la devem a Fred Lawrence Whipple, professor d'Astronomia a Harvard, EUA. Segons Lawrence, un cometa, o més exactament el seu nucli, és una bola d'aigua solidificada amb partícules de carboni, compostos sulfurosos i silicats (roques). En paraules textuais és «una bola de neu bruta».

Per trobar l'origen dels cometes ens hem de remuntar al naixement mateix del nostre Sistema Solar, fa cinc mil milions d'anys quan, una vegada formats el Sol, els planetes i els asteroides, el material «sobrant» va ser «arraconat» per la força gravitatòria solar i planetària. Aquesta quantitat ingent de material troba en òrbita al voltant del Sol a una distància 100.000 Unitats Astronòmiques (1 U.A. = 150 milions de km. = distància Terra-Sol), molt més enllà de l'òrbita de Plutó.

Aquesta regió, que s'anomena Núvol d'Oort (Jan H. Oort, astrònom holandès de la Universitat de Leyden, autor el 1950 de la teoria del Núvol Cometari), no s'ha observat mai directament, però les evidències a favor de la seva existència fan que ja ningú no dubti de la realitat d'aquest núvol. Alberga uns 100.000 milions de cometes que resten allí, immutables, fins que algun estel de pas els atrau o els rebutja cap al nostre Sol i els dota d'una nova òrbita (esdevenen cometes no periòdics que visiten el Sol una vegada i després s'allunyen durant

molt de temps, uns 40.000 anys o més) i, si més tard, Saturn, Júpiter o un altre planeta altera o frena la seva trajectòria, es converteixen en visitants regulars, en cometes de període mitjà (una visita al Sol cada 20-60 anys) o en cometes de període llarg (una visita al Sol cada 60-diversos milers d'anys, com el conegut Halley cada 76 anys).

I quan aquests fòssils del Sistema Solar s'apropen al Sol és quan podem parlar realment de cometes, ja que és llavors quan els creix la cua, el seu tret característic. Un cometa té tres parts diferenciades. El nucli és la part central del cometa, formada per gel i roques petites i és impossible d'observar. L'única vegada que això s'ha aconseguit va ser durant l'última visita del Halley el 1986, quan la sonda Giotto de l'ESA va apropar-s'hi. La coma o cap està formada per la pols o el gas que rodegen el nucli. I finalment la cua: quan un cometa s'aproxima al Sol la pols i el gas són arrencats de la coma per efecte del «vent solar» (pluja de partícules nuclears que emet el Sol en totes direccions a uns 400 km/s.) i que, com el cometa va «contra corrent», provoca que la cua sempre apunti a l'extrem oposat de la posició del Sol. El calor de l'astre, a més, sublima el gel (passa de sòlid a gas directament) i contribueix a formar la Cua o cues, ja que pot formar-se'n més d'una. Hi ha dos tipus de cues: la de gas, recta i la de pols, corba.

Quan el cometa fa la volta al Sol i s'allunya de l'estel, la cua dis-

minueix progressivament i finalment desapareix fins que l'òrbita del cometa el torna a portar cap a nosaltres. Val a dir que els cometes es desgasten molt en cada visita al Sol i les seves espectaculars cues no són més que el rastre de la seva mort en vida fins que, després de successives passades, desapareixen pausadament o exploten en fragments més petits, que acaben igualment evaporats. Un tràgic destí per als nostres germans còsmics.

Els cometes reben el nom de les tres primeres persones que els descobreixen i per la seva espectacularitat sempre s'han identificat com a senyals importants directament relacionats amb el destí de la humanitat, especialment eren considerats portadors de desgràcies, pestes i mals auguris, desfetes militars i morts de reis, però en realitat podrien ser culpables de l'aparició de la vida a la Terra com a conseqüència de l'impacte de cometes en el planeta primitiu (panespermia).

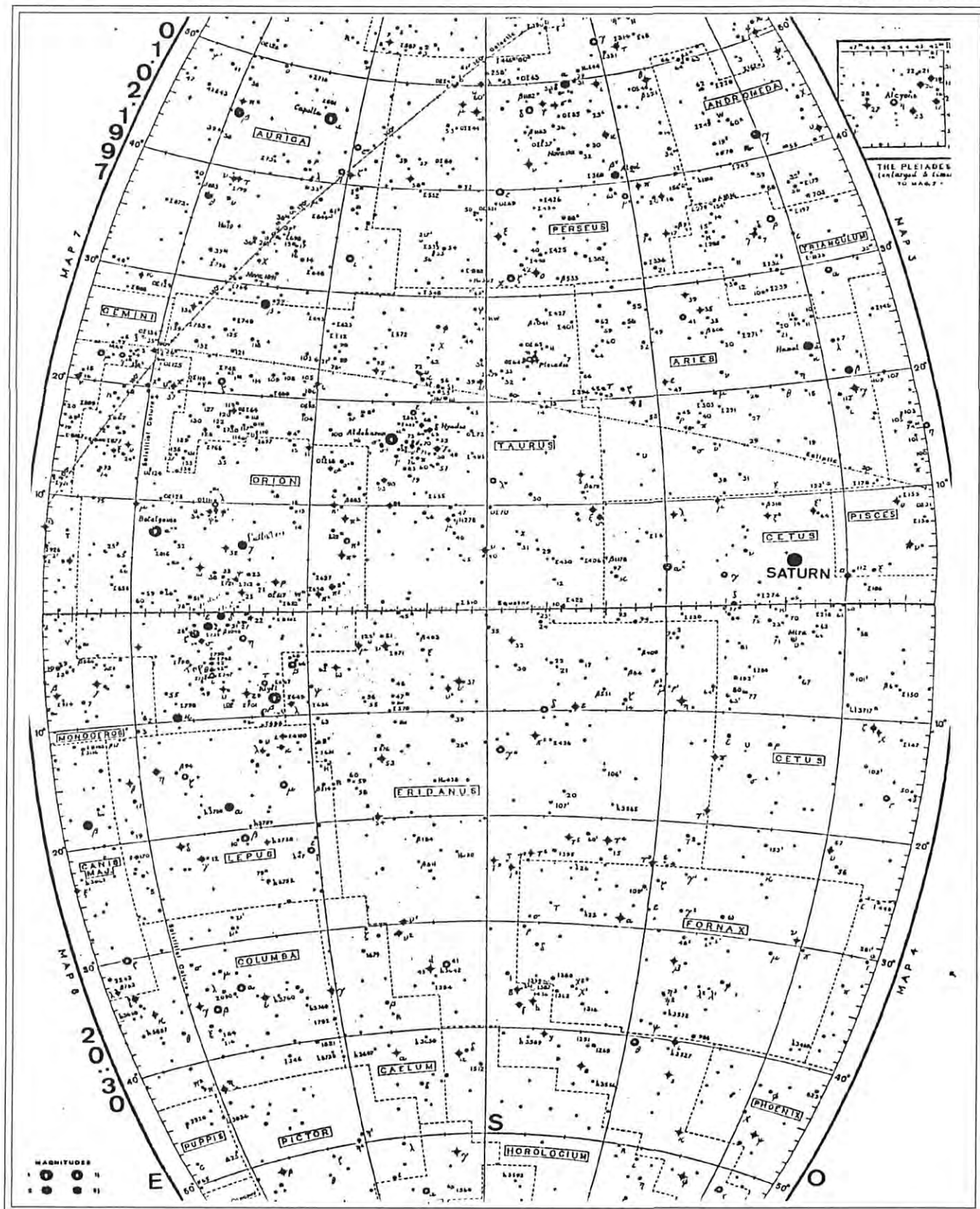
Doncs, bé, el Hale-Bopp és un cometa molt gran. El seu nucli podria tenir entre 10 i 20 km. de diàmetre i conté gran quantitat de gel, cosa que fa preveure una cua impressionant. L'arribada al periheli (punt de la seva òrbita més pròxim al Sol) està prevista pel dia 1 d'abril, així que durant el mesos de gener, febrer i març, la cua s'anirà fent més i més evident i el cometa brillarà fins i tot més que Venus. Serà, sens dubte, un fenomen extraordinari, que ningú no pot deixar escapar. Només caldrà mirar cap amunt i allà el tin-

drem, el Hale-Bopp, saludant-nos des del passat més remot, parlant-nos a cau d'orella sobre el nostre origen, fruit de la mort dels estels

d'una generació anterior a la del nostre Sol, una suma d'àtoms que a través de l'oceà còsmic ens ha donat la vida i la humilitat per adme-

tre que només som pols d'estels, pols de cometes.

Rafa Balaguer

Els plens segueixen buits

A Llagostera els plens segueixen celebrant-se en el desert. És una llàstima i no únicament perquè s'hi prenen decisions que afecten la nostra vida en col·lectivitat, sinó perquè els espectacles que s'hi ofereixen són per regla general de bon nivell. No tenen la colpidora tensió d'un Barça-Madrid, ni s'hi pot contemplar el tèrbol imperi de baixes passions habitual en els serials televisius, ni es queda atrapat per la identificació còmplice amb els protagonistes que el bon cinema aconsegueix, ni tampoc, com en el circ, és corrent veure-hi salts mortals o cabrioles acrobàtiques que et deixin l'alè en suspensió, o simplement pallassades que provoquin l'esclat unànim de les rialles. Però us puc garantir que durant les tres hores llargues, des de les nou en punt, cada darrer dimecres de mes, aquests elements fonamentals per a l'èxit dels espectacles, compareixen a la sala de plens.

Admetem que no hi hagi llagosterencs conscienciosos, preocupats pel destí de la nostra població, que no interessi l'intens debat que mantenen els diferents grups amb representació a l'Ajuntament, que els afectats per les resolucions del govern municipal o les mocions dels regidors de l'oposició ho acceptin tot amb la fatalitat o la satisfacció amb la que acollim les tardes de sol o la tramuntana. Però què em podeu dir dels familiars, dels amics, dels promesos o promeses dels nostres consellers? No els seguiríem amb entusiasme si participessin en una obra de teatre, encara que fos d'en Pitarra? No els oferiríem l'escalfor de la nostra presència si pugnessin pels discutibles llaurers d'un campionat de futbol, d'handbol, de bàsquet o de patinatge?

El món de la política té en l'actualitat mala reputació i no és de bon to barrejar-s'hi. Els pares com cal prefereixen que el seus fills es dediquin al futbol, al circ, al teatre o al tràfic d'armes, abans que a la política. Especialment si els ha de correspondre l'ingrat ofici d'opositor: el tafaer carregós, botzinaire, que fa el mal negoci de patir el desprestigi que afecta la cosa pública sense gaudir de les prerrogatives i l'eròtica seductora que el poder, qualsevol poder, ofereix.

Si hem de reconèixer que l'exercici de la participació o no interessa o cansa haurem d'acceptar que aquest sistema polític s'està buidant de contingut. Convé, des de tots els àmbits i naturalment també des de l'administració, fer un esforç perquè la vida democràtica no es limiti a la simple acció de votar, per instint, cada quatre anys.

Potser és perquè hi falta èpica, perquè hem reduït els horitzons de l'administració i els hem cenyit a la simple gestió sense projecte ideològic. És difícil trobar fascinació romàntica en una disputa per les taxes d'escombraries, efectivament, però si la labor des d'un govern municipal s'ha convertit en una gerència estreta és precisament perquè s'hi ha enquistat una determinada concepció del món, conservadora, estàtica, miop, condescendent amb l'estat de les coses.

Em permetré, modestament, recordar que des de l'Ajuntament es poden bastir edificis sumptuosos per captivar la gent gran i abandonar-los al seu interior o es pot subvertir el seu paper i vincular-los a la societat, es pot afavorir una pràctica esportiva que fomenti la competitivitat i l'èxit o la convicència i el companyonatge, es pot augmentar la plantilla

de policies municipals o la d'assistents socials, et pots doblegar a les iniciatives irrespectuoses amb l'entorn i el patrimoni o fomentar la seva preservació, et pots tancar en les fronteres del municipi o obrir-te al món i estimular la cooperació i la solidaritat, pots cedir serveis socials bàsics a entitats, legítimes, però inspirades en principis religiosos que no són els de tota la col·lectivitat, o pots oferir als pares alternatives no confessionals.

Calma! Sé perfectament que aquesta percepció no és general, és més, sospito que ni tant sols és majoritària, però és un debat que s'ha de plantejar. Civilitzadament, esportivament, honestament, sense ressentiments. Un debat que es manté cada darrer dimecres de mes en ple desert, davant la mirada atenta i un pèl incòmode de, a tot estirar, tres o quatre beduïns.

Enric Ramionet

(A PROP DE LA
PLAÇA DE
L'ESGLÉSIA)

Bon Nadal !!

ESPECIALITATS NADALENQUES

- Gran varietat de TORRONS I "POLVORONS"
- Figuretes de MASSAPÀ
- NEULES (fetes a mà com les d'abans)
- TORTELLS de Reis "amb fava i rei"

Tots els productes són fets
artesanalment al nostre obrador.

Lots de Nadal per encàrrec !

BON NADAL !

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

Record per a Narcís Casas

La mort del meu amic Narcís Casas, convilatà i batlle de Llagostera, serà per a tots nosaltres una pèrdua del tot irreversible.

Persona d'un tarannà i esperit de sacrifici per totes les coses del nostre poble. Seran sempre i sempre recordades i estimades.

La seva dedicació a la seva família i el seu esperit altruista ens donarà una sensació de buit que no podrem trobar mai més.

Caràcter simpàtic, home intel·ligent, amic dels amics i de tota persona que necessitava d'ésser escoltada.

A Llagostera hi falten persones amb aquestes característiques. Treball i treball, sacrifici i sacrifici, durant hores i hores, perquè el nostre poble pogués millorar d'imatge.

Estimat amic i família: sento i sento des del més profund interior una sensació de buit que mai més podré deixar de recordar.

Tenies molta feina i el destí no t'ha permès poder-la acabar de fer.

T'estimo i t'enyoraré mentre visqui,

Peio Pascual
23 de novembre del 96

Comiat pòstum al meu bon amic NARCÍS CASAS.

Com amic, immillorable.

Com a company, el que més.

Com a polític, una pèrdua per Llagostera.

L'amic i el company sempre disposat a ajudar-te i a passar -sol o amb companyia- estones agradables amb els amics i familiars.

Amb el polític, buscant i quasi sempre coincidint en trobar -crec- el millor pels problemes de la població.

Perquè els amics formen part de les persones que estimem i junt amb la família i el nostre entorn, conformen el paisatge de la nostra vida.

Quan falten perdem part d'aquest paisatge.

He perdut un amic.

M'han trencat el paisatge.

Et trobaré a faltar.

Lluís Nuell i Creus

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/. Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Tapisseria i Tendals
Sanchez

C/Barcelona 16 - 17240 Llagostera - Girona
Tel : 972 83.03.87

Confecció i Col·locació de tot tipus de tendals
Presupostos sense compromís

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
(GIRONA)

L'Ajuntament de Llagostera us desitja Bones Festes

De la vida a la mort, només un pas

L'escriptor italià Antonio Tabucchi té un excel·lent novel·la, *Afirma Pereira*, que ha interpretat en el cinema el gran Marcello Mastroianni. És la història d'un vell periodista portuguès que durant la dictadura de Salazar rep l'encàrrec de dirigir les planes culturals d'un petit diari de Lisboa. Pereira és un home ancorat en el passat que entre altres aficions li agrada preparar necrològiques avançades. Pereira necessita un col·laborador i així contacta amb Monteiro Rossi, un jove que tot i que ha escrit la seva tesi sobre la mort, està molt compromès amb la vida.

Des que treballa a El Punt sempre ha estat un problema tenir una persona amb capacitat i coneixements suficients com per fer-se càrrec d'una secció de necrològiques, això m'ha fet pensar amb el vell Pereira, un personatge entranyable. Hi ha dos fets fonamentals a la vida de tothom: el néixer i el morir. Entre mig poden haver-hi hagut grans moments i dates molt significades, però cap amb la transcendència d'aquests dos instants que marquen l'inici i el final del cicle.

Des de fa uns anys publiquem al diari tots aquells natalicis que hi volen sortir -un aspecte informatiu que provoca comentaris sorneguers

sobre el nostre suposat *provincianisme*- i una nota necrològica de tothom que deixa del món dels vius.

I és aquest darrer apartat el que ara m'interessa destacar. Hi surt pràcticament tothom, i acostumem

al ple del mes d'octubre vaig pensar que no passaria gaire temps abans no hagués de reflexionar al voltant de la seva figura política i humana. Ja se sap que quan hom és mort tot el que eren crítiques i defectes es transfor-

men en elogis i virtuts, i en un sentiment, crec que emotiu i sincer, cap a la persona que ens ha deixat. Com sol passar, vaig haver de recordar en Casas un dissabte al vespre i a corre-cuita.

La biografia d'en Casas podria ser tan extensa com es vulgués. Hi ha apartats que les noves generacions potser desconeixen com el fet que era un bon jugador de futbol, o que va ser nomenat l'any 1972 per aportar un xic de seriositat a un Ajuntament que havia viscut una greu crisi política en el

mandat de Ricardo Presas i que va acabar amb un personatge com l'Enric Virallonga, *el Grec* d'alcalde en funcions.

Els joves inquiets d'aquells anys, agrupats en el GE Bell-Matí, vam trobar en Casas a un alcalde protector en el bon sentit de la paraula. Especialment, recordo una intervenció decidida amb motiu d'un recital de Lluís Llach al Casino, on es va sentir per primer cop en públic un crit de «Visca la Repú-

a fer ressenyes més àmplies de la gent que ha protagonitzat actes en la seva vida que mereixen un titular -escriptors, artistes, mestres, capellans, polítics, i un llarg etcètera; tot i que em sembla que tothom s'ho mereixeria d'igual manera. Passen tantes coses al llarg de la vida... però és molt difícil que un bon reporter les pugui reunir en una breu semblança.

Quan vaig saber que en Narcís Casas ja no havia pogut assistir

blica!», que, ara ja es pot dir, va engaltar el malaurat Enric Marquès des del galliner.

A l'entrada del cinema hi havia tres treballadors de Motor Ibèrica que recollien fons ja que estaven en vaga indefinida. A la sortida, el sergent de la Guàrdia Civil va ordenar la seva detenció. La majoria de la gent va marxar però vam quedar un petit grup que volíem explicacions i una petita comissió va anar a demanar la intervenció d'en Casas, que no s'ho va pensar dues vegades i després de parlar amb el sergent, els tres homes van ser alliberats. L'endemà, en Joan Turon, aleshores president del Bell-Matí, i jo mateix, vam haver d'anar a declarar a la Caserna, pels incidents del recital, però no va passar d'aquí.

Quan el 1978 vam començar a moure l'Associació de Veïns, no solament ens convidava a assistir als plens, sinó que tot sovint ens feia consultes i ens utilitzava de contrapès. Aquesta era una de les habilitats d'en Casas: no tancar la porta a ningú i que després de parlar amb ell, tenies la sensació que t'havien comprès. Encara que, tot sovint, després feia el que li semblava.

Per dignitat va retirar-se de la política activa amb l'arribada de la democràcia, però, era el que se'n diu un *animal polític* i quan CiU ja havia cremat tres alcaldes van trobar en una Casas rejuenit la seva gran esperança. Però quan el 87, tot i guanyar per majoria absoluta, va compartir la governabilitat al PSC i ERC, se li va voler passar factura des de les seves pròpies files. Va haver-hi un intent de canviar-lo, però ell ja els portava molta distància i havia negociat el seu ingrés formal al CDC apadrinat per Jordi Pujol i Miquel Roca. El sector que se'l volia cruspí va haver de fer marxa enrere però havia deixat el pòsit suficient per crear la candidatura Independents de Llagostera, que va estar a punt de costar-lo l'alcaldia.

Però el PSC -en Lluís Nuell i en Josep Albà- li van tornar la confiança i el 1995 va ser reelegit novament per majoria absoluta. Darrera havien quedat dures campanyes contra la seva persona, com la conflictiva urbanització d'un sector del Mas Sec o la polèmica entorn de la plaça, on ell mateix s'esgarriava de les coses que es podien arribar a dir

quan es perd el sentit comú: "es pot trepitjar en Casas, però no un alcalde", va declarar després d'assistir a una reunió com un veí més.

Em consta que el dia que es va saber que era mort el sentiment d'afecte era generalitzat. També es va demostrar el dilluns a l'enterrament, on un bon amic, em va dir "per Llagostera, això és com l'enterrament d'en Macià". Sens dubte que exagerava, però com podríem arreglar el fet que quan més bé pensem de les persones és quan ja no hi són? Eh, Pereira?

Joan Ventura i Brugulat

Mobles Cateura

- * MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- * MOBLES DE CUINA
- * TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Carns i Embotits CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

Ja podem bufar una espelma!

*I el nostre desig
és seguir comptant
amb el suport de tots...*

*lectors, subscriptors
i anunciants.*

Gràcies i per molts anys.

El Col·lectiu de Redacció

RESTAURANT

Mas Roure

*Sopar de
Cap d'any*

Crema de marisc

Suprema de Turbó a la salsa d'eriçó

Filet de vedella "Sant Silvestre"

Torrans i neules

Vins i caves

Raïms de la sort

▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪
Ball fins a la matinada

Reserva de taules ☎ 83 12 02 (Places limitades)
Ctra. Vidreres a Sant Feliu - LLAGOSTERA